

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1580, 12 Ιούλη 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Στο έλεος του καύσωνα με Νοσοκομεία τσακισμένα

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα _____ σελ. 6, 7

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023 Ένα φανταστικό τριήμερο _____ σελ. 8, 9, 14, 15

Έμπνευση από τον Μαρξισμό

Είμαι πολύ τυχερή που βρέθηκα στον Μαρξισμό. Ήξερα εκ προοιμίου ότι θα είναι κάτι καλό, αλλά τώρα έχω ενθουσιαστεί γιατί είναι μαζεμένα όλα όσα ήθελα να ακούσω και να μάθω. Μακάρι να μπορούσα να φέρω κι άλλους ανθρώπους που σίγουρα θα τους ενδιέφεραν όσα συζητάμε.

Το επίπεδο είναι πάρα πολύ υψηλό, και πολιτικά και οργανωτικά. Λυπάμαι που δεν μπορούσα να είμαι σε όλες τις συζητήσεις γιατί γίνονταν παράλληλα. Το ένα θέμα είναι πιο ωραίο από το άλλο και βρήκε να κουμπώσει η ψυχή μου σε όσα έψαχνα. Η συμμετοχή και η βοήθεια στην οργάνωση του φεστιβάλ από νέους ανθρώπους είναι μεγάλη ελπίδα στα μάτια μου. Βρέθηκα εδώ με δυσκολία λόγω θεμάτων υγείας και οικονομικών, είμαι άνεργη από το 2017, με 70% αναπηρία. Με βοήθησε το ΣΕΚ να είμαι εδώ και το ευχαριστώ θερμά. Και είναι τόσο δημοκρατικό το φεστιβάλ, ακούγοντας εκτός από τους ομιλητές και άλλους πολλούς να παρεμβαίνουν. Εξαιρετικό.

Προέρχομαι από τον ιδιωτικό τομέα, με όλα όσα τον συνοδεύουν σαν συνθήκες δουλειάς και επιθέσεις από τα αφεντικά. Θέλει σύγκρουση, όχι βία, αλλά διεκδίκηση. Πολλές φορές το έκανα, όπως για παράδειγμα στην Express Service που δούλευα στα νιάτα μου, για δυο χρόνια, με 2.500 εργαζόμενους τότε. Δυστυχώς ήταν πράγματα που δεν γίνονταν οργανωμένα από συνδικάτα. Θέλω να πω ότι υπάρχει τρόπος να παλέψουμε και στον ιδιωτικό τομέα, να μιλήσουμε με τους διπλανούς μας. Φεύγω με τεράστια εμπειρία, ευτυχισμένη που γνώρισα τόσους ανθρώπους που τα λένε τόσο απλά και κατανοητά. Είναι μεγάλη η διαφορά με άλλο χώρο της Αριστεράς που βρέθηκα στα νιάτα μου και από τον οποίο δεν πήρα τίποτα φεύγοντας δυστυχώς. Εδώ ένα τρίμηνο με έχει κάνει επί εκατό πιο δυνατή. Θα μωμ με πολύ μεγάλη όρεξη στον πυρήνα μου στα Δυτικά. Γιατί αυτά που λέμε πρέπει τώρα να τα κάνουμε πράξη κι όχι να μείνουν θεωρία.

Ιωάννα Κουμεντάκη,
Θεσσαλονίκη

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΣΥΡΙΖΑ

Ρήξη με την “κυβερνώσα” αριστερά των συμβιβασμών

Καθημερινές είναι οι διαρροές στα ΜΜΕ για τις εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ. Ποιές είναι οι διεργασίες στα ηγετικά κλιμάκια; Ποιοι/ες θα είναι υποψήφιοι; Θα ανακάμψει ο ΣΥΡΙΖΑ μετά από τη βαριά ήττα των εκλογών; Πολλές εικασίες και παρασηνιακές πληροφορίες, ελάχιστη δημόσια συζήτηση και αυτή περιορίζεται στα πρόσωπα, με γενικόλογες αναφορές στην ανάγκη «στροφής στην κοινωνία» με ορίζοντα τις τοπικές εκλογές σε δήμους και περιφέρειες τον Οκτώβρη.

Αυτό είναι άλλωστε το κριτήριο για τις εσωκομματικές διαδικασίες. Συνεδρίαση της Κ.Ε. το ερχόμενο σαββατοκύριακο με κατάθεση υποψηφιοτήτων, «διαρκές συνέδριο» (δηλαδή χωρίς εκλογή αντιπροσώπων) τέλη Αυγούστου, εκλογή προέδρου «απ’ τη βάση» αρχές Σεπτέμβρη. Ο κόσμος της Αριστεράς είναι -για τα ηγετικά κλιμάκια του ΣΥΡΙΖΑ- ψηφοφόροι και ψηφοσυλλέκτες που πρέπει να ξέρουν ποιος θα είναι «πρόεδρος». Όσο για το συνέδριο που θα «συζητήσει τα πάντα» πάει για Νοέμβρη και βλέπουμε..

Βέβαια η συζήτηση γίνεται. «Προς τα που να στρίψει το καράβι;» αναρωτιέται για παράδειγμα η Αυγή της Κυριακής. Μια πρώτη γεύση για το που στρίβει το καράβι πήραμε από την συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης της βουλή.

Οι αποκαλύψεις για το έγκλημα των κλειστών συνόρων στην Πύλο συνεχίζονται. Ο **Καιρίδης** είναι ο νέος υπουργός Μετανάστευσης. Θυμίζουμε την περσινή του δήλωση για τους Ουκρανούς πρόσφυγες τους «χριστιανούς, λευκούς Ευρωπαίους, που προέρχονται από μας, δεν είναι αλλόθρησκοι στην Αφρική». Τώρα στις προγραμματικές του δηλώσεις είπε ότι: «Βασική μας προτεραιότητα είναι η πάταξη της παράτυπης μετανάστευσης, η οποία περνά, όχι μόνο μέσα από τη

φύλαξη των συνόρων μας και τις διεθνείς πρωτοβουλίες για την επιτήρηση του ευρύτερου χώρου της Μεσογείου, αλλά και μέσα από τη δημιουργία και την ενίσχυση νόμιμων οδών μετανάστευσης».

«Προστασία των συνόρων»

Ο **Σ. Φάμελος**, ο προσωρινός πρόεδρος της Κ.Ο. του κόμματος, δεν τόλμησε καν να θυμίσει τις ρατσιστικές βρωμιές του υπουργού της ΝΔ. Όμως μας είπε ότι η θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι: «Μια ουσιαστικά δίκαιη συμφωνία μετανάστευσης και ασύλου, όπου η προστασία των συνόρων -που, προφανώς και προέχει- απέναντι στην άθλια εργαλειοποίηση του πόνου και της αγωνίας από τους διακινητές, θα γίνει με σεβασμό στο διεθνές δίκαιο και στη ζωή...και προφανώς, όπου υπάρχει παρατυπία και παρανομία να υπάρχει και η ορθή διαδικασία της επιστροφής. Αυτό λέει ο ΣΥΡΙΖΑ». «Ορθή διαδικασία επιστροφής» είναι ο εύσχημος τρόπος να μιλήσεις για απελάσεις.

Και όσο για τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ που έχει δώσει και θέλει να δώσει μάχες ενάντια στον ρατσισμό των κλειστών συνόρων έρχεται ο **Κ. Ζαχαριάδης** να προειδοποιεί σε ραδιοφωνική συνέντευξη ότι: «Πρέπει να σοβαρευτούμε εμείς, να λέμε τα ίδια. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, για το φράχτη στον Έβρο να λέει άλλο ο ένας κι άλλο ο άλλος».

Η κυβέρνηση της ΝΔ βάζει μπρος ένα πρόγραμμα σκληρής λιτότητας και περικοπών για να εξασφαλίσει το «δημοσιονομικό χώρο» που θα φέρει την «επενδυτική βαθμίδα». Καμιά αναφορά γι’ αυτό από τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα ο **Ε. Τσακαλώτος** έκανε ένα μάθημα περί θεσμών και ανθεκτικότητας της οικονομίας: «Λέει ο κ. Μητσοτάκης: ‘μα θα πάρουμε την επενδυτική βαθμίδα’. Θα την πάρουμε την επενδυτική βαθμί-

δα και θα βοηθήσει στην διαθεσιμότητα χρηματοδότησης». Αλλά το ζήτημα κατά τον Ε. Τσακαλώτο είναι ότι: «Δεν είχαμε τους θεσμούς και δεν είχαμε κυβερνήσεις που να επιθυμούν την ανθεκτικότητα της οικονομίας».

Ο **Θ. Θεοχαρόπουλος**, διευθυντής της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρει σε ένα άρθρο του στα Νέα: «Ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία δεν είναι κόμμα διαμαρτυρίας, είναι κόμμα διακυβέρνησης και οφείλει να ανακτήσει την κυβερνητική του προοπτική ως εναλλακτική πρόταση απέναντι στη ΝΔ. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να γίνει ξανά κόμμα κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας, που θα αγκαλιάζει κάθε προοδευτικό πολίτη από την ριζοσπαστική αριστερά ως το προοδευτικό κέντρο». Δεν λέει κάτι πρωτότυπο, αυτή είναι η κοινή συνισταμένη σχεδόν όλων των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό που ανέδειξε η σκληρή εκλογική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές ήταν το αδιέξοδο και η χρεοκοπία συνολικά της στρατηγικής του κοινοβουλευτικού δρόμου. Της στρατηγικής που λέει ότι η Αριστερά είναι «χρήσιμη» όταν είναι «κυβερνώσα» και για να γίνει τέτοια πρέπει να κάνει τους «απαραίτητους» συμβιβασμούς: με τους τραπεζίτες και την «επιχειρηματικότητα», την ΕΕ και τους φράχτες της, το «βαθύ κράτος» και τη γραφειοκρατία του. Αυτή ήταν η πορεία του ΣΥΡΙΖΑ όλη την τελευταία δεκαετία.

Αυτή είναι η ουσία όσες περίτεχνες διατυπώσεις και αν επιστρατεύουν τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ αυτές τις μέρες για την «ανασυγκρότηση», για την «στροφή στην κοινωνία», για την «επανάκτηση του ηθικού και πολιτικού κύρους της Αριστεράς». Κι αυτή η στρατηγική δεν έχει να προσφέρει τίποτα ούτε στις μάχες που ξεδιπλώνονται μπροστά μας ούτε προοπτικά.

Ο **Γ. Δραγασάκης** σε συνέντευξή του στην Κυριακάτικη Αυγή αναφέρει τις: «Συνθήκες που χαρακτηρίζονται από έναν οικονομικό κύκλο με μέτρια ανάκαμψη...στον οποίο ταυτόχρονα όμως παράγονται μεγάλες ανισότητες και ασυμμετρίες. Αυτός ο κύκλος ανάκαμψης εκτυλίσσεται εν μέσω πολλαπλών κρίσεων, γεγονός που σημαίνει ότι ο πολιτικός χρόνος μπορεί να ξαναγίνει πυκνός, ενδεχομένως απότομα και απροειδοποίητα. Πρέπει, λοιπόν, να είμαστε έτοιμοι, σε δράση και όχι σε παθητική αναμονή».

Ο «πολιτικός χρόνος» είναι ήδη «πυκνός». Η «πολυκρίση» του συστήματος γεννάει κοινωνικές εκρήξεις και πολιτική αστάθεια στις άρχουσες τάξεις, μια ματιά στη Γαλλία τις προηγούμενες βδομάδες αρκεί. Και πράγματι χρειάζεται να «είμαστε έτοιμοι σε δράση», μόνο που αυτή η ετοιμότητα χρειάζεται να είναι σε εντελώς διαφορετική κατεύθυνση απ’ αυτή που εκπροσωπεί ο Γ. Δραγασάκης και ο ΣΥΡΙΖΑ. Στην στήριξη και ενίσχυση της αντίστασης στις επιθέσεις της ΝΔ που έχει ξεκινήσει στο «πεζοδρόμιο» και την απεργία. Και στην προοπτική της ανατροπής του χρεοκοπημένου και καταστροφικού συστήματος.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Τσίπρας, Αχτσιόγλου, Τσακαλώτος. Φωτό: Τατιάνα Μινόβαρη/Eurokinisi

Πανεργατική απεργία 9 Νοέμβρη 2022, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 61.010 έφτασε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης, με την ολοκλήρωση του πετυχημένου τετραήμερου Μαρξισμός 2023. Μεγάλη συμμετοχή, πλούσια συζήτηση, ενθουσιασμός και μια γερή ώθηση για την οικονομική καμπάνια. Ευχαριστούμε όλες τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συμμετείχαν καθώς και τα σωματεία που ενίσχυσαν οικονομικά αγοράζοντας προσκλήσεις.

Ευχαριστούμε επιπλέον: Θανάσης Λ., Γιάννης Μ., Μαρία Μ., Γιώργος Ρ., Φωτεινή Τ., Νίκος Σ., Άννα Μ., Νικήφόρος Π., Ραφαήλ Κ., Δημήτρης Σ., Νίκος Σ., Χαρίτα Μ., Ευαγγελία Σ., Αναστασία Π., που γράφτηκαν ή ανανέωσαν την συνδρομή τους στην εφημερίδα και τον Σοσιαλισμό από τα Κάτω, καθώς και όσες και όσους ενίσχυσαν προσωπικά: Μανώλης Κ., Ευτυχία Β., Νίκος Κ., Κώστας Λ., Άσπα Φ., από 100 ευρώ. Νάσος Μ., Ράνια Δ., Βαγγέλης Θ., Δημήτρης Λ., από 50. Κωνσταντίνος Δ., Ελένη Τ., Κατερίνα Μ., Σπύρος Η., Ιωάννης Δ., Δέσποινα Β., Μάγδα Γ., Νίκη Γ., Κατερίνα Μ., Χριστίνα Δ., από 20 ευρώ. Αχιλλέας Σ., Λάμπρος Η., Ηρακλής Κ., Νάντια Σ., Όλγα Π., Παντελής Γ., Θανάσης Α., Κώστας Β., Λαμπρινή Κ., Τόνια Α., από 10 ευρώ.

Συνεχίστε να στέλνετε τις ενισχύσεις σας. Κάθε ευρώ είναι πολύτιμο για να βρσκεται η Εργατική Αλληλεγγύη στην πρώτη γραμμή των αγώνων. Όλες και όλοι συμμετέχουμε στην πρώτη απεργία με την νέα κυβέρνηση, την απεργία στα νοσοκομεία, για συμπαράσταση στους εργαζόμενους στην Υγεία, την Τετάρτη 12 Ιούλη, 8.30πμ στο Υπουργείο Υγείας.

Οργουελιανή Νέα Δημοκρατία...

Οι κάλπες έκλεισαν, οι εκλογές είναι πίσω μας, αλλά τα προεκλογικά ψέματα του Μητσοτάκη κυνηγούν τη Νέα Δημοκρατία και η προπαγάνδα της κυβέρνησης ακολουθεί όλο και πιο πολύ το μοντέλο του Όργουελ: ο πόλεμος είναι «ειρήνη», η πείνα είναι «ευημερία»...

Ο Μητσοτάκης πηγαίνει στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ που διευρύνεται με τη Σουηδία για να κλιμακώσει τον πόλεμο με τη Ρωσία στα εδάφη της Ουκρανίας και όχι μόνο, αλλά η κυβερνητική προπαγάνδα μιλάει για «αποκλιμάκωση» της έντασης στο Αιγαίο επειδή ο Μητσοτάκης συναντιέται με τον Ερντογάν στα πλαίσια της ΝΑΤΟϊκής συνάθροισης.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα συνεχίζει να ανεβάζει τα επιτόκια στέλνοντας το κόστος δα-

νεισμού στα ύψη, αλλά οι υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας μιλάνε για την «κατάκτηση» της επενδυτικής βαθμίδας που θα κάνει τον δανεισμό ευκολότερο.

Κάθε μέρα και άλλη μια τραγωδία αναδεικνύει τις ελλείψεις των Νοσοκομείων ύστερα από τέσσερα χρόνια περικοπών και ιδιωτικοποιήσεων, αλλά η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι θα καλύψει τα κενά με μεταθέσεις από την Πυροσβεστική και το στρατό και βαφτίζει αυτή την πολιτική «βελτίωση» του ΕΣΥ στο βάθος μιας νέας τετραετίας.

Έρχεται ένας από τους χειρότερους καύσωνες και η κυβερνητική προπαγάνδα ακόμα μιλάει για «πράσινη ανάπτυξη», ίσως γιατί εννοεί ότι τα θύματα της θερμοπληξίας θα βλέπουν τα ραδίκια ανάποδα.

Αντίσταση

Όλα αυτά θα ήταν γελοία, αν δεν ήταν τόσο τραγικά. Δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για «ανάμνηση και περισυλλογή». Η αντίσταση είναι μονόδρομος.

Οι εργαζόμενοι της Υγείας δίνουν το καλύτερο παράδειγμα με την απεργία τους αυτήν την Τετάρτη 12 Ιούλη. Νοσοκομείο το νοσοκομείο, από πύλη σε πύλη κατεβαίνουν στην απεργία, συγκεντρώνονται μπροστά στο υπουργείο Υγείας και βαδίζουν στο Σύνταγμα για να απαιτήσουν προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, κάλυψη

των κενών και όχι εργολαβίες και ιδιωτικοποιήσεις.

Έτσι πρέπει να απαντήσουμε σε όλους τους χώρους δουλειάς. Ας μην περιμένουμε να μετρήσουμε πόσοι εργάτες θα χάσουν τη ζωή τους πάνω στη βάρδια μέσα σε συνθήκες αφόρητης ζέστης, όπως έγινε στην Ελευσίνα.

Ας μην περιμένουμε την ανάδειξη νέας ηγεσίας της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη Βουλή μέσα από τους βυζαντινισμούς στον ΣΥΡΙΖΑ. Κανένας και καμιά από τους διεκδικητές της διαδοχής του Αλέξη Τσίπρα δεν έχει τολμήσει να μιλήσει για ξεκίνημα της αντίστασης στους δρόμους ενάντια στα αίτια της Νέας Δημοκρατίας. Ούτε ένας ούτε μια δεν μιλάει για έμπνευση από τη Γαλλία των απεργιών και της εξέγερσης. Γι' αυτούς, Ευρώπη είναι οι μαζώξεις της ΕΕ που συζητάνε για φράχτες και Φρόντεξ και όχι ο κόσμος που πλημμυρίζει τους δρόμους στο Παρίσι.

Αυτή τη χρεοκοπημένη στρατηγική πρέπει να αλλάξουμε. Χρειαζόμαστε την Αριστερά που ανοίγει τους ορίζοντες της σύμφωνα με τις επαναστατικές παραδόσεις της τάξης μας. Αριστερά του Μαρξ και του Λένιν, του Ένγκελς και του Τρότσκι. Το τριήμερο συζητήσεων του φεστιβάλ Μαρξισμός 2023 έδωσε σε πολλούς και πολλές από εμάς μια γεύση για την Αριστερά που αποζητούμε και παλεύουμε για να χτίσουμε.

Προχωράμε, λοιπόν. Απεργούμε, βγαίνουμε στους δρόμους, δεν αφήνουμε κανένα περιθώριο στους φασίστες να μετατρέψουν την επιστροφή τους στη Βουλή σε ορμητήριο για νέα χρυσαυγίτικα τάγματα εφόδου με τις πλάτες του κάθε κυβερνητικού Βορίδη. Και συσπειρώνομαστε στην επαναστατική, αντικαπιταλιστική αριστερά για να τελειώνουμε με τις απάτες του Μητσοτάκη και τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

STOP στις διώξεις

Με μια μαζική κινητοποίηση στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά στις 7/7 απάντησαν οι εκπαιδευτικοί στις πειθαρχικές διώξεις επτά εκπαιδευτικών για «ανάρμοστη συμπεριφορά», από τους οποίους οι έξι είναι μέλη της παράταξης «Ενότητα Αντίστασης Ανατροπής». Μετά τη συγκέντρωση έξω από τη ΔΔΕ, ακολούθησε πορεία στους δρόμους του Πειραιά.

Πρόκειται για καραμπινάτη και πρωτοφανή πολιτική δίωξη καθώς η «ανάρμοστη συμπεριφορά» είναι η συμμετοχή σε κινητοποιήσεις: ενάντια στις εξετάσεις Pisa για τέσσερις από αυτούς και στην επέτειο της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου το 2020 για άλλους δύο. Για κριτική σχετικά με την κατάρρευση της Τράπεζας Θεμάτων στον Κόππη, πρώην γ.γ του Υπουργείου Παιδείας, και μάλιστα σε ηλεκτρονικό μήνυμα σε συναδέλφους του, διώκεται ο τελευταίος.

«Μια πολύ σημαντική κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 7 Ιουλίου στα γραφεία της ΔΔΕ Πειραιά, με τον εκπαιδευτικό και εργατικό κόσμο του Πειραιά να ανταποκρίνεται μαζικά στο κάλεσμα της ΕΛΜΕ Πειραιά», αναφέρει το δίκτυο εκπαιδευτικών «η Τάξη μας». Κυριάρχησαν συνθήματα που αναδεικνύουν τη διάθεση να τσακιστεί η προσπάθεια τρομοκρατίας αλλά και να συνεχιστεί ο αγώνας για τη δικαίωση των συναδέλφων που απλά υπερασπίστηκαν τα σχολεία και τους μαθητές τους, το δικαίωμα στην έκφραση και στον αγώνα».

Στον χαιρετισμό του ο **Θανάσης Διαβολάκης**, από την **ΟΙΕΛΕ** (ομοσπονδία εκπαιδευτικών στην ιδιωτική εκπαίδευση) και δημοτικός σύμβουλος Πειραιά με την Ανταρσία στο Λιμάνι, τόνισε: «Η ΟΙΕΛΕ αποφάσισε να ενώσει τη φωνή της μαζί με τους εκπαιδευτικούς του Πειραιά απαιτώντας να σταματήσει τώρα κάθε δίωξη. Ο αγώνας δημόσιων και ιδιωτικών εκπαιδευτικών είναι κοινός».

Στο πλευρό των Κούρδων προσφύγων

Δεκάδες άνθρωποι ξεσπιτώθηκαν και οδηγήθηκαν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης μετά την εισβολή των μπάτσων στο κτίριο των Κούρδων προσφύγων στο Λαύριο, το ξημέρωμα της Τετάρτης 5/7. Πάνω από 200 αστυνομικοί επιστρατεύθηκαν για να πιάσουν στον ύπνο 53 ανθρώπους, ανάμεσα τους 19 παιδιά που για χρόνια ζουν στο συγκρατημένο χώρο.

Πρόκειται για τον πιο παλιό προσφυγικό καταυλισμό της χώρας που για δεκαετίες λειτουργούσε με κρατική χρηματοδότηση. Από τη διετία 2016-2017 σταμάτησε κάθε κρατική μέριμνα, με αποτέλεσμα οι Κούρδοι πρόσφυγες να αυτοδιαχειρίζονται τον καταυλισμό με τη βοή-

θεια και την αλληλεγγύη που έδειχναν φορείς και συλλογικότητες. Ο **Μητράκης** με το καλημέρα στο υπουργείο Προπο επιτέθηκε εκεί που έχει μάθει καλύτερα, στους πρόσφυγες. Το ίδιο απόγευμα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα Προπύλαια και πορεία.

«Ρατσιστικό δώρο»

«Ρατσιστικό δώρο της ΝΔ στον Ερντογάν και τους φασίστες» χαρακτηρίζει η **ΚΕΕΡΦΑ** τον εκτοπισμό των Κούρδων προσφύγων του Λαυρίου. Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** σχολιάζει ότι «η επιλογή της κυβέρνησης Μητσοτάκη αμέσως μετά την ορκωμοσία της να διαλύσει τη δομή των Κούρδων

στο Λαύριο, που λειτουργούσε εδώ και δεκαετίες, μόνο τυχαία δεν είναι. Αποτελεί έκφραση της πολιτικής της καταστολής και του αντιπροσφυγικού-αντιμεταναστευτικού ρατσιστικού οδοστρωτήρα. Ταυτόχρονα, είναι κι ένα μήνυμα προς την κυβέρνηση της Άγκυρας, λίγο πριν τη συνάντηση Μητσοτάκη-Ερντογάν στο ΝΑΤΟ, πως μπορούν να τα βρίσκουν οι δύο κυβερνήσεις και οι δύο αστικές τάξεις σε βάρος των λαών και των αγωνιστών. Εδώ και πολλά χρόνια οι τουρκικές κυβερνήσεις καταγγέλλουν εκπαίδευση «τρομοκρατών» στον χώρο του Λαυρίου. Οι πραγματικοί τρομοκράτες ήρθαν χαράματα κι έπιασαν γυναϊκόπαιδα...».

Όχι άλλο αίμα στον βωμό του κέρδους

ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

Άλλος ένας νεκρός εργάτης, αυτή τη φορά στα Ναυπηγεία Ελευσίνιας, μπήκε στη «μαύρη λίστα» των προδιαγεγραμμένων εργοδοτικών εγκλημάτων. Μια λίστα που τον τελευταίο μήνα αυξάνεται δραματικά από εργάτες στα Ναυπηγεία από τη Ζώνη του Περάματος μέχρι το Λαύριο και την Ελευσίνα. Άφησε την τελευταία του πνοή την Παρασκευή 7/7 μέσα σε μια βάρκα όπου δούλευε, μόνος τους, υπερωριακά, κάτω από τον ήλιο και σε υψηλές θερμοκρασίες. Παρ' όλο που ανήκε σε ευπαθή ομάδα λόγω χρόνιου καρδιακού νοσήματος, η εταιρία τον έστειλε να εκτελέσει εργασίες βαφών -χωρίς καν να είναι η ειδικότητά του- και λίγο μετά τις 5μμ κατέρρευσε.

Μια ημέρα πριν (6/7), το Συνδικάτο Μετάλλου είχε αποστείλει επιστολή στην οποία καλούσε την κυβέρνηση και τους εργοδότες του κλάδου να σταματήσουν όλους τους εργαζόμενους από τις εργασίες τους τις ώρες που η θερμοκρασία θα υπερβαίνει τους 37 βαθμούς Κελσίου και σε εργαζόμενους με χρόνια νοσήματα να παράσχουν ειδική άδεια με πλήρεις αποδοχές. Αυτή είναι η «ανάπτυξη» που ευαγγελίζεται ο Μητσοτάκης και η παράταξη του. Κέρδη για τα αφεντικά, φτώχεια, σακάτεμα και θάνατο για τους εργάτες.

Το **Συνδικάτο Μετάλλου** μαζί με το **Συνδικάτο Ναυπηγολογικών** και το **Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού** οργάνωσαν κινητοποίηση την Τρίτη 11/7 στο Υπουργείο Εργασίας απαιτώντας να προστατευτούν με κάθε τρόπο οι εργαζόμενοι από τον καύσωνα που θα κλιμακωθεί τις επόμενες μέρες. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και οι **Φοιτητικοί Σύλλογοι Μεταλλειολόγων και Χημικών Μηχανικών**. Από τα Ναυπηγεία μέχρι τους διανομείς, η απεργιακή κλιμάκωση είναι αυτή που μπορεί να εξασφαλίσει τη δικαίωση των αιτημάτων και να σπάσει τα πήλινα πόδια πάνω στα οποία στέκεται η κυβέρνηση της ΝΔ.

M.N.

COSCO

Σε μαζική γενική συνέλευση προχώρησε το σωματείο ΕΝΕ-ΔΕΠ των λιμενεργατών στο λιμάνι της COSCO την Δευτέρα 10 Ιούλη. Εκατοντάδες λιμενεργάτες συμμετείχαν με διάθεση για αγώνα ενάντια στις επιθέσεις της εργοδοσίας.

Το κεντρικό αίτημα ήταν η εφαρμογή της συλλογικής σύμβασης για όλους τους κλάδους των εργαζόμενων στο λιμάνι. Διεκδικούν ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά αναδρομικά για όλους και μέτρα προστασίας, ειδικά αυτές τις μέρες με την θερμοκρασία να πιάνει 40 βαθμούς. Αντί να κλείσει το λιμάνι για λίγες μέρες η COSCO το μόνο που προβλέπει είναι να υπάρχουν κάποια λεωφορεία με κλιματισμό και να μπαίνουν οι εργάτες εκεί για να δροσίζονται στο διάλειμμά τους.

Είναι πρόκληση αυτή η πολιτική που βάζει τα κέρδη πάνω από τις ζωές των λιμενεργατών. Ήδη στη ζώνη στο Πέραμα πέθανε ένας εργάτης που τον έβαλαν ντάλα μεσημέρι να κάνει επισκευές σε πλοίο. Η απόφαση της συνέλευσης ήταν ότι αν δεν υλοποιηθούν άμεσα αυτά τα αιτήματα θα προχωρήσουν σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Η Εργατική Αλληλεγγύη και σύντροφοι του ΣΕΚ στον Πειραιά βρεθήκαμε στην συνέλευση, δηλώσαμε την συμπαράστασή μας, μοιράσαμε μαζικά την προκήρυξη και οργανώσαμε παρεμβάσεις τις επόμενες μέρες στο λιμάνι.

ΣΕΚ Πειραιά

ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟΙ

“Δεν είμαστε καταδότες”

Με το σύνθημα «Είμαστε Λογιστές ΟΧΙ χαφιέδες. Απαιτούμε σεβασμό στη δουλειά μας και στην επιστήμη μας», πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 7 Ιουλίου 2023, συγκέντρωση λογιστών – φοροτεχνικών στο Σύνταγμα και πορεία στο υπουργείο Οικονομικών και το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΟΟΕ).

Η συγκέντρωση έγινε με πρωτοβουλία της Διαδικτυακής Ομάδας Παρέμβασης Λογιστών – Φοροτεχνικών, μετά την προσπάθεια της πολιτικής ηγεσίας και της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), να εφαρμόσει τον νόμο 4557/2018, που ψήφισε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και αφορά την Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και αποτελεί ενσωμάτωση της Οδηγίας 2015/849/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να σημειωθεί ότι ο νόμος δεν είχε εφαρμοστεί μέχρι σήμερα.

Στην συγκέντρωση συμμετείχαν και σύλλογοι και ενώσεις που ανήκουν στην **Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογιστών Φοροτεχνικών (ΠΟΦΕΕ)**, που η διοίκηση της δεν έχει πάρει πρωτοβουλία. Χαιρέτησαν ακόμη η **Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογιστών (ΠΟΛ)**, και

η Ένωση Φοροτεχνικών Ελευθέρων Επαγγελματιών Αττικής.

Στις ομιλίες εκτός από το θέμα της εφαρμογής του νόμου, που αναγκάζει τους λογιστές φοροτεχνικούς, εξωτερικούς συνεργάτες των επιχειρήσεων να κρατούν προσωπικά και οικονομικά στοιχεία, αλλά και να καταδίδουν τους πελάτες τους, έβαλαν και θέματα που αφορούν τον κλάδο (myData, φορολογικές δηλώσεις κλπ.), αλλά και θέματα που αφορούν την κοινωνία και την γενικότερη οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, όπως η ακρίβεια, οι ιδιωτικοποιήσεις, η διασπάθιση του δημόσιου χρήματος σε ημέτερους.

Στην συνέχεια οι συγκεντρωμένοι έκαναν πορεία προς το Υπουργείο Οικονομικών στην Καραγεώργη Σερβίας, όπου αντιμετώπισαν την άρνηση του νέου υφυπουργού Χάρη Θεοχάρη ή κάποιου άλλου στελέχους να τους συναντήσει. Μετά η πορεία κινήθηκε προς το Οικονομικό Επιμελητήριο. Εκεί τους υποδέχθηκε η αστυνομία η οποία τους μετέφερε ότι η διοίκηση δεν δέχεται να τους συναντήσει. Να σημειωθεί ότι ανάμεσα στους διαδηλωτές ήταν και μέλη της μειοψηφίας της διοίκησης του ΟΟΕ.

A.A.

Φασιστικές συκοφαντίες

Ο γνωστός σκιτσογράφος Ηλίας Κυριαζής κατήγγειλε για το ομοφοβικό και τρανσφοβικό του περιεχόμενο το GameWorld.gr, που είχε συμπεριληφθεί στους χορηγούς της διοργάνωσης του Φεστιβάλ Κόμικ της Κύπρου (Cyprus Comic Con – CCC). Το CCC απέκλεισε το εν λόγω σάπ. Ο φασίστας Μάνος Γρυπάρης, υπεύθυνος του σάπ, ξέθαψε ένα έργο του Κυριαζή που δημιουργήθηκε πριν 19 χρόνια και απεικονίζει σεξουαλική κακοποίηση παιδιού, κατηγορώντας τον για προώθηση της παιδοφιλίας και, εν τέλει, ως παιδόφιλο τον ίδιο. Στην πραγματικότητα, ο σκιτσογράφος έχει αποκηρύξει εδώ και χρόνια το εν λόγω έργο και έχει ζητήσει να μην διακινείται διαδικτυακά.

Ο Γρυπάρης όχι μόνο δεν σταμάτησε την επίθεση στον καλλιτέχνη, αλλά πριμοδότησε μια διαδικτυακή στρατιά από φασίστες που απειλούν ακόμη και με σωματική κακοποίηση τον Κυριαζή και όποιον/α του συμπαρίσταται. Μεταξύ των μέσων που διέδωσαν τη διαστρεβλωμένη είδηση είναι και κάποια που ανήκουν στον Όμιλο Defence News Media (DNM Group), του επιχειρηματία **Τάσου Γκουριώτη**, πρώην υπεύθυνου επικοινωνίας της ΝΔ στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας και νυν δημοτικού σύμβουλου Γλυφάδας εκλεγμένου με τη στήριξη μεταξύ άλλων της ΧΑ, της Νέας Δεξιάς, της **Δύναμης Ελληνισμούς**, του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος και του Εθνικού Μετώπου. Στον χορό της συκοφάντησης και της διαστρέβλωσης της πραγματικότητας μπήκε και το Πρώτο Θέμα

Άκαρπες προσπάθειες

Σε πολλές περιπτώσεις το τελευταίο διάστημα απόπειρες των ακροδεξιών και των φασιστών να νομιμοποιήσουν τον δηλητηριώδη λόγο τους μέσα από την Τέχνη ή την εκπαίδευση, έχουν αποβεί άκαρπες. Από την προσπάθειά τους να επιτεθούν διαδικτυακά στους οργανωτές του **Comicdom Con** της Αθήνας, ως την αποτυχημένη φασιστική κινητοποίηση ενάντια στην ανάγνωση παραμυθιών από drag queens σε παιδιά σε βιβλιοπωλείο στη Θεσσαλονίκη και ως την εκστρατεία συκοφάντησης της δασκάλας που έβαλε στα παιδιά της τάξης της να δουν την ταινία «Αγόρια στο ντους». Σήμερα, με την υπόθεση Κυριαζή, θεωρώντας ότι πλέον πολιτικά βρίσκονται σε θέση ισχύος, το ξαναπροσπαθούν.

Ο «ηθικός πανικός» που έχουν εξαπολύσει δεν έχει απολύτως καμιά σχέση με την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική κακοποίηση. Στην πραγματικότητα, και στο παρελθόν και ξανά και ξανά σήμερα, αποδεικνύεται ότι οι ίδιοι οι θιασώτες του «Πατρίς, Θρησκεία, Οικογένεια», οι ναζί και οι φασίστες, είναι με δεκάδες τρόπους συνδεδεμένοι με τη σεξουαλική κακοποίηση.

Προσπαθούν να νομιμοποιήσουν όχι μόνο τη χυδαία προπαγάνδα τους αλλά να ξαναβάλουν στο δρόμο τους μαχαιοβγάλτες χρυσαυγίτικων ταγμάτων εφόδου. Ο αποκλεισμός τους από κάθε καλλιτεχνική διοργάνωση και η απομόνωσή τους στη δημόσια σφαίρα (διαδικτυακή ή όχι) είναι καθήκον του αντιφασιστικού κινήματος. Καθώς και η στήριξη κάθε ενός που μπαίνει στο στόχαστρό τους, επειδή πάλεψε για την απομόνωσή τους.

Σ. Πανίδου, Α. Φράγκου

Ρατσιστικό και σεξιστικό έγκλημα στον Αγ. Παντελεήμονα

Άνα Ιβάνκα. Μαύρη κουβανή μετανάστρια, τρανς γυναίκα, εργάτρια σε νυχτερινό κέντρο. Βρέθηκε τη Δευτέρα 10/7 άγρια δολοφονημένη σε διαμέρισμα στον Αγ. Παντελεήμονα, θύμα του ρατσισμού, της τρανσφοβίας, του σεξισμού. Η είδηση προκάλεσε αμέσως οργή και θλίψη σε χιλιάδες. Κινητοποίηση στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα καλέστηκε με πρωτοβουλία της «Καμιά Ανοχή», το απόγευμα της Τρίτης 11/7, στην οποία συμμετείχε και η Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh».

«Ένα τόσο άγριο έγκλημα σε βάρος μιας μη λευκής τρανς γυναίκας συνδέεται ευθέως με το τρανσφοβικό μίσος και τον ρατσισμό – η ΝΔ τα καλλιεργεί και οι μαχαιοβγάλτες τα κάνουν πράξη» υπογραμμίζει σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία. «Ακόμη και ο τρόπος που δημοσιεύτηκε η αρχική είδηση αποτελεί μια απόδειξη αυτού που λέει το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα εδώ και χρόνια. Οι δολοφονίες τρανς ανθρώπων είναι πολύ περισσότερες από αυτές που επίσημα καταγράφονται: είδαμε δεκάδες ΜΜΕ να αναπαράγουν την είδηση ως “δολοφονία άνδρα”, αφού αυτή ήταν η

ανακοίνωση της αστυνομίας.

Ο συνδυασμός της επανεμφάνισης των νεοναζί μέσα από το μόρφωμα των Σπαρτιανών, σε συνδυασμό με τις σεξιστικές επιθέσεις που ετοιμάζει με το καλημέρα σας η κυ-

βέρνηση, δυναμώνουν την τρανσφοβία και οπλίζουν τους δολοφόνους. Τόσο το Υπουργείο Οικογένειας που είναι στα σκαριά αλλά και συνολικά οι κυρίαρχες απόψεις που θέλουν να ενισχύσουν το δόγμα “πατρίς- θρησκεία- οικογένεια”, χρειάζεται να μας βρουν απέναντί τους, όπως έχουμε κάνει τόσες και τόσες φορές.

Απαιτούμε τη διερεύνηση του εγκλήματος τώρα και την τιμωρία των δραστών. Συνεχίζουμε τη μάχη ενάντια στην τρανσφοβία που ανοίγει τον δρόμο σε τέτοιες άγριες δολοφονίες. Συνεχίζουμε τη μάχη ενάντια στη ΝΔ που με τις πολιτικές της οδηγεί τα τρανς άτομα στη φτώχεια και την ανασφάλεια.

Στηρίζουμε την κινητοποίηση που καλείται την Τρίτη 11 Ιούλη στις 8μμ στον Άγιο Παντελεήμονα, ενώνουμε τις δυνάμεις μας με το αντιφασιστικό κίνημα για να μην πέσουν στα μαλακά οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο, κλιμακώνουμε τον αγώνα μας μαζί με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες που δέχονται φασιστικές επιθέσεις όπως έγινε πρόσφατα στα Σεπόλια. Οι γειτονιές μας είναι και θα παραμείνουν αντιφασιστικές».

Πρόσφυγας, 20 ετών, νεκρός από σφαίρες αστυνομικού

Άλος ένας μπάτσος πιστολέρο, άλλος ένας μετανάστης νεκρός από τις σφαίρες του, αυτή τη φορά στη Λάρισα. Το Σάββατο 8/7, Σύρος πρόσφυγας, 20 χρόνων, δεν σταμάτησε στο σήμα των αστυνομικών, οι μπάτσοι άρχισαν να τον καταδιώκουν, κάποια στιγμή εγκατέλειψε το όχημα κι άρχισε να τρέχει, μέχρι που πυροβολήθηκε πίσωπλατα από 45χρονο ανθυπααστυνόμο. Σύμφωνα με πληροφορίες που δημοσιεύει η ΕφΣυν από την ιατροδικαστική εξέταση ο πυροβολισμός έγινε σε απόσταση όχι μεγαλύτερη του ενάμισυ μέτρου και «η σφαίρα διαπέρασε τον κορμό του νεαρού, προκαλώντας τραύματα στον θώρακα, ρήξη πνευμόνων, ενώ επίσης διαπέρασε και τη σπονδυλική του στήλη».

«Σεσημασμένος», «εγκληματίας» κι άλλα τέτοια άρχισαν να διαρρέουν αμέσως οι αρχές προσπαθώντας να δικαιολογήσουν τη στυγνή δολοφονία. Όπως λένε το αυτοκίνητο που οδηγούσε ήταν κλεμμένο, ενώ το θύμα είχε φυλακιστεί με την κατηγορία διακίνησης μεταναστών. Αυτή που πανεύκολα φορτώνουν σε κάθε πρόσφυγα που αναλαμβάνει να πιάσει το πηδάλιο λίγο πριν η βάρκα βουλιάξει, με αποτέλεσμα μια ολόκληρη βιομηχανία ρατσιστικών διώξεων.

Ο φονιάς υπαστυνόμος αφέθηκε ελεύθερος, ενώ “δικαιολογήθηκε” λέγοντας ότι σκόνταψε κι εκπυροσκορήσε το όπλο του. Κάτι αντίστοιχο με το “η σφαίρα εξοστρακίστηκε” του Κορκονέα. Κι ενώ ένα νέο παιδί έφυγε τόσο άδικα από τη ζωή ακολουθώντας τους **Καλτεζά, Μαραγκάκη, Γρηγορόπουλο, Φραγκούλη, Σαμπάνη** και πόσους άλλους, από τις σφαίρες αστυνομικών, ο νέος υπουργός τους, ο **Μηταράκης** μετά τα κλασικά υποκριτικά για «μη αποδεκτή χρήση βίας από την ΕΛΑΣ», επιτέθηκε στο θύμα δηλώνοντας ότι «δεν μπορεί κάποιος κατά συρροή να διαπράττει αδικήματα και διαρκώς να βρίσκεται στο δρόμο» κι ότι «Δεν μπορούμε ν αφήνουμε ατιμώρητα, ειδικά φαινόμενα μικρής εγκληματικότητας. Δημιουργείται κλίμα ατιμωρησίας».

«Τα πραγματικά περιστατικά, όπως τα δίνει η ίδια η – κατά τεκμήριο αναξιόπιστη – ΕΛΑΣ σε ανακοίνωσή της δεν επιτρέπουν καν την προβολή ισχυρισμού περί άμυνας» τονίζει η **Εναλλακτική Παρέμβαση – Δικηγορική Ανατροπή**. «Κι όμως, ήδη ο αστυνομικός αφέθηκε ελεύ-

θερος από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Λάρισας χωρίς να κρατηθεί ούτε μια νύχτα, ενώ, κατά τα ΜΜΕ, το διερευνώμενο αδίκημα είναι η “ανθρωποκτονία από αμέλεια”!

Η δημοσιοποίηση του ποινικού μητρώου του 20χρονου Σύριου, με ευθύνη του Αρχηγείου της ΕΛΑΣ και κατ’ εντολή της κυβέρνησης, αποτελεί αφ’ εαυτής παράνομη πράξη, που σκοπό έχει να στήσει το υπερασπιστικό αφήγημα του κατηγορούμενου αστυνομικού και να εξαπολύσει τον ρατσιστικό οχέτο κατά του θύματος, σε συνεργασία με πρόθυμα ΜΜΕ και φασιστικά μορφώματα...

Μήνυμα ασυδοσίας και ατιμωρησίας

Η αλήθεια είναι μία: Πρόκειται για άλλη μια εξωδικαστική εκτέλεση από αστυνομικό όργανο, που έλαβε το μήνυμα ασυδοσίας και ατιμωρησίας που έστειλε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου “Προστασίας του Πολίτη” μετά τις αστυνομικές δολοφονίες του Νίκου Σαμπάνη τον Οκτώβριο του 2021 και του Κώστα Φραγκούλη τον Δεκέμβριο του 2022. Οι ηθικοί αυτουργοί μίας ακόμα ανθρωποκτονίας βρίσκονται στις πολυθρόνες των υπουργικών γραφείων και του αρχηγείου της ΕΛΑΣ.

Για να σταματήσουν οι αστυνομικές δολοφονίες δεν χρειάζεται εκπαίδευση, αλλά φυλάκιση των εγκληματιών αστυνομικών που δολοφονούν ανενόχλητοι. Η έκρηξη της νεολαίας στα φτωχά προάστια του Παρισιού που βλέπουμε αυτές τις μέρες μετά τη δολοφονία του 17χρονου **Ναέλ** στη Ναντέρ είναι φυσικό αποτέλεσμα της αστυνομικής βίας και ατιμωρησίας. Η εξέγερση απέναντι στην αστυνομική βαρβαρότητα είναι δίκαιη, όσα δικαστήρια και αν στηθούν και όσες ποινές κάθετηξής και αν αποφασιστούν απέναντι στους “ταραξίες”.

Να μπει τέρμα στην ασύδοτη κρατική εγκληματικότητα! Να δικαστεί και να καταδικαστεί παραδειγματικά ο αστυνομικός που σκότωσε εν ψυχρώ τον 20χρονο! Να αποδοθεί δικαιοσύνη στις οικογένειες του Νίκου Σαμπάνη, του Κώστα Φραγκούλη και κάθε θύματος της αστυνομικής αυθαιρεσίας! Να σπάσει το απόστημα της ατιμωρησίας των αντρών της ΕΛΑΣ και των σωμάτων ασφαλείας!».

Σ.Μ.

Οι νεκροί της Πύλου απαιτούν δικαιοσύνη

Να ανελκυστεί το σκάφος Αντριάνα, που πήρε μαζί του στο βυθό ανοιχτά της Πύλου, εκατοντάδες πρόσφυγες, διεκδικούν οι οικογένειες των αγνοούμενων, με αίτημα που κατέθεσαν εκ μέρους τους δικηγόροι στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Καλαμάτας.

Έξω από το Δικαστικό Μέγαρο της Καλαμάτας βρέθηκαν αγωνιστές/ριες του αντιρατσιστικού κινήματος της πόλης κρατώντας πλακάτ με συνθήματα όπως «Οι νεκροί και οι οικογένειές τους ζητούν δικαιοσύνη – Ανάσυρση των σορών τώρα», «Οι ευρωπαϊκές και οι ελληνικές μεταναστευτικές πολιτικές σκοτώνουν - Όχι στην Ευρώπη Φρούριο».

«Θεωρούμε ότι είναι κρίσιμο και σημαντικό να ληφθούν μέτρα και να υπάρξουν ενέργειες που θα οδηγήσουν στην ανέλκυση του σκάφους και στην ανάσυρση των σορών. Τόσο γιατί είναι ανθρώπινο και πρωτεύον και σημαντικό για εκατοντάδες ανθρώπους που βρίσκονται αυτή τη στιγμή να αναζητούν τους συγγενείς αγνοουμένους τους» τόνισε η **Ελένη Σπαθανά**, δικηγόρος στην οργάνωση Υποστήριξη Προσφύγων στο Αιγαίο που συνδράμει νομικά τις οικογένειες. «Όσο και δεύτερον, να παρασχεθούν στοιχεία, γιατί θεωρούμε ότι το σκάφος αποτελεί ένα σημαντικό και κρίσιμο στοιχείο για τη διερεύνηση των περιστάσεων του ναυαγίου».

«Είναι ένα αυτονόητο αίτημα το οποίο θα πρέπει να απαντηθεί από τις ελληνικές αρχές» δήλωσε ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** που συμμετείχε στην αντιπροσωπεία των δικηγόρων που το κατέθεσαν. «Να χυθεί άπλετο φως στα πραγματικά περιστατικά του ναυαγίου και να αποδοθούν ποινικές ευθύνες και στα κρατικά όργανα τα οποία επιλήφθησαν της συγκεκριμένης επιχείρησης. Αυτός είναι και ο σκοπός της ομάδας πρωτοβουλίας δικηγόρων και νομικών για το ναυάγιο της Πύλου που συγκροτήθηκε και θα συνδράμει τα θύματα, τις οικογένειές τους όσο και τους δικηγόρους στον αγώνα για δικαιοσύνη».

Εν τω μεταξύ το Ναυτοδικείο Πειραιά ξεκίνησε προκαταρκτική εξέταση για διερεύνηση των ποινικών ευθυνών του Λιμενικού, μια ειδίση που έγινε γνωστή, όχι από τις ελληνικές αρχές, αλλά από την επίτροπο Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, **Ίλβα Γιόχανσον**, γεγονός που ξεσήκωσε σχόλια και αντιδράσεις. Την ίδια στιγμή ο νέος υπουργός Μεταναστευτικής **Καιρίδης** στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης έσπευσε να υπερασπιστεί το Λιμενικό, παρότι ήδη ελέγχεται δικαστικά, φτάνοντας σε σημείο ταύτισης με τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο των Σπαρτιατών, δηλώνοντας ότι συμμερίζεται «την αγανάκτηση για τις άδικες επιθέσεις που δέχεται η χώρα μας».

Νέες μαρτυρίες και έρευνες

Οι νέες μαρτυρίες και οι έρευνες από διεθνή δίκτυα κι ανεξάρτητους φορείς, δεν σταματούν να επιβεβαιώνουν ότι πρόκειται για μια ξεκάθαρη μαζική δολοφονία του ελληνικού κράτους και της Ευρώπης Φρούριο.

Η οργάνωση **Forensis** κατάφερε με τη βοήθεια επιζώντων του ναυαγίου, φωτογραφιών και βίντεο του αλιευτικού από Λιμενικό, Frontex και παραπλέοντα πλοία, δορυφορικές εικόνες, σήματα κινδύνου, καταθέσεις κλπ, να ανασυστήσει ψηφιακά τις συνθήκες του ναυαγίου. Τα στοιχεία διασταυρώνονται με 26 μαρτυρίες επιζώντων, που δόθηκαν σε ερευνητές και σε δημοσιογράφους των **Guardian**, **STRG_F** (ARD/Funk) και **Solomon**.

Στο βίντεο (δείτε το εδώ tinyurl.com/forensispylos) οι πρόσφυγες περιγράφουν τις συνθήκες του ταξιδιού και το πότε οι μηχανές του σκάφους σταμάτησαν να λειτουργούν. Αλλά ακόμα πιο σημαντικό, αναδεικνύονται τα γεγονότα που ακολούθησαν μετά την επαφή του Αντριάνα με το σκάφος του Λιμενικού. «Ήρθαν πολύ κοντά και μας είπαν να τους ακολουθήσουμε. Τους ακολουθήσαμε για 60-90 λεπτά. Μετά οι μηχανές σταμάτησαν» λέει ο ένας επιζών. «Σταμάτησαν γιατί μας είπαν ότι οι μηχανές χρειάζεται να ξεκουραστούν για κανά μισάωρο» συμπληρώνει άλλος. Στην ερώτηση γιατί το Λιμενικό διέταξε το Αντριάνα να το ακολουθήσει απαντά «για να μας πάνε στην ιταλική ακτοφυλακή». Μετά: «Μετά ήρθαν πολύ κοντά μας, έδεσαν ένα σκοινί και μας τράβηξαν». Περιγράφουν κουκουλοφόρους άντρες του Λιμενικού στη διαδικασία. «Στο πρώτο τράβηγμα το σκοινί έσπασε... Γύρισαν πίσω το ξαναέδεσαν. Σιγούρευαν ότι ήταν δεμένο καλά και μας τράβηξαν με δύναμη. Αρχίσαμε να φωνάζουμε «όχι όχι». Μας κοίταζαν ενώ το πλοίο έγερνε».

Στέλιος Μιχαηλίδης

15/6, Αντιρατσιστική διαδήλωση για το ναυάγιο της Πύλου. Φωτό: Μάνος Νικοΐδου

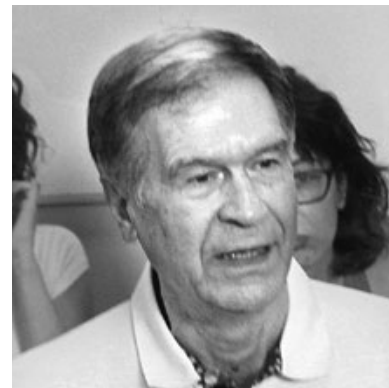
Αντίσταση στη ρατσιστική «αποτρεπτική πολιτική»

Το 2001 ξεκινάει για πρώτη φορά την καριέρα της η έννοια «αποτρεπτική πολιτική» σχετικά με τους μετανάστες. Ήταν η λέξη που χρησιμοποιούσαν σε όλες τις γλώσσες κι αφορούσε την απόφαση ότι για να εφαρμοστεί η πολιτική Σένγκεν θα πρέπει να πούμε ότι όποιος άνθρωπος δεν έχει βίζα Σένγκεν, δεν μπορεί να πάρει ένα αεροπλάνο ή ένα πλοίο και να φτάσει στην Ευρώπη. Έτσι έλεγε συγκεκριμένη οδηγία της ΕΕ, με την οποία είχαν συμφωνήσει όλες οι χώρες. Προέβλεπε μάλιστα ότι θα υπάρχουν πολύ υψηλά πρόστιμα σε πλοιοκτήτριες κι αεροπορικές εταιρίες που θα μετακινούσαν επιβάτη που δεν είχε εγκριμένη βίζα Σένγκεν.

Αυτή η πολιτική ονομάστηκε «αποτρεπτική πολιτική». Τι σημαίνει αυτό; Ότι κανείς δεν θα τολμήσει να το κάνει κι ότι αν τολμήσει, κανείς δεν θα τον βοηθήσει γιατί θα το πληρώσει κι αυτός. Είναι ενδιαφέρον ότι υπάρχει μια γλώσσα που είναι πιο ξεκάθαρη σε αυτά τα πράγματα. Είναι η Γερμανική γλώσσα. Στη Γερμανική γλώσσα η ακριβής μετάφραση της λέξης που χρησιμοποιείται για την αποτρεπτική πολιτική είναι «που προκαλεί τρόμο». Αυτό είναι το σκεπτικό τους. Ότι ένα ναυάγιο που χάνονται 500 – 600 άτομα θα τους τρομοκρατήσει.

«Δεν καταλάβατε τόσο καιρό» τους λένε «ότι δεν περνάς από τη Μεσόγειο; 23 χιλιάδες έχουν χαθεί τα τελευταία χρόνια στη Μεσόγειο. Κι άλλοι τόσοι έχουν χαθεί στη Σαχάρα -γιατί κι εκεί εφαρμόζεται η αποτρεπτική πολιτική. Αν δεν το έχεις καταλάβει, ε, θα πνιγείς με άλλους 600 σε μια βάρκα».

Μέχρι το 2001 οι περισσότερες αιτήσεις ασύλου γίνονταν κατά κανόνα πρώτα στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης, μετά στα αεροδρόμια του Άμστερνταμ, των Βρυξελλών

και της Στοκχόλμης. Το μεγαλύτερο hot spot που υπήρχε -υπάρχει ακόμα και σήμερα- είναι αυτό στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης. Έλεγα παλιά προκειμένου να υπερασπιστώ την υποχρεωτική εκπαίδευση όλων των παιδιών, ότι στο hot spot της Φρανκφούρτης, από την επόμενη μέρα που φτάνουν κι μέχρι να τους απελάσουν τα παιδιά πηγαίνουν υποχρεωτικά στο σχολείο. «Ανθρώπινο» υποτίθεται hot spot.

Φτάσαμε σε αυτό που ζούμε σήμερα. Τυχαία; Καθόλου. Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα είναι μερικές δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι που είναι προς απέλαση. Έκαναν αίτηση ασύλου, δεν τους δέχτηκαν, έκαναν την προσφυγή τους κι ούτε αυτή έγινε δεκτή. Προερχόμενοι από «ασφαλείς χώρες» καθώς όλοι γνωρίζουν ότι η πιο ασφαλής περιοχή στον κόσμο είναι η Αφρική. Λες και στην Αφρική δεν υπάρχουν θάνατοι, πόλεμοι, διωγμοί. Μόνο στην Ουκρανία υπάρχει πόλεμος. Στο Κογκό τίποτα.

Που βρίσκονται αυτοί οι άνθρωποι τώρα αν δεν βρίσκονται στην Αμυγδαλέζα γιατί κατά τύχη τους έπιασαν στην Ομόνοια; Βρίσκονται στα ξενοδοχεία στα νησιά, όπου δουλεύουν. Γιατί χωρίς αυτούς ούτε τα ξενοδοχεία, ούτε οι ταβέρνες θα λειτουργούσαν κι ο τουρισμός θα κατέρρεε. Υπάρχουν εταιρίες που πας και

λες ότι δεν έχεις χαρτιά και θες να δουλέψεις, και σου βγάλουν τα απαραίτητα για όσο καιρό σε χρειάζονται. Από Σεπτέμβρη πάλι πίσω εδώ πέρα, να σε πιάσουν στην Ομόνοια και να σε στείλουν πίσω. Αυτός είναι ο κόσμος μας. Ένας κόσμος που λέει «σε έχω προς απέλαση, αλλά μέχρι τότε θα μου δώσεις φτηνή δουλειά».

Ζούμε μια κατάσταση όπου, ενώ μέχρι τώρα κάποιοι ασχολούνταν με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, κάποιοι με την ακροδεξιά, κάποιοι με τις ενδοϊμπεριαλιστικές διενέξεις και τους πολέμους, τώρα όλα αυτά τα πράγματα δουλεύουν μαζί. Όταν η Γερμανία πηγαίνει και λέει εμείς δεν φεύγουμε από το Μάλι και την ίδια στιγμή πιέζει τον Νίγηρα δίπλα να μην αφήνει τους πρόσφυγες να φεύγουν προς τα πάνω, όταν πηγαίνει στην Τυνησία και λέει ότι θα φτιάξετε εδώ χώρους που θα μένουν και θα κάνουν αίτηση ασύλου, όταν κάνουν αυτά τα πράγματα, στο μυαλό τους έχουν πολλά ταυτόχρονα. Ταυτόχρονα τους ενδιαφέρει ποια ιμπεριαλιστική χώρα τελικά θα κυριαρχήσει στην Αφρική, ποιος θα κερδίζει από εκεί και ποιους θα αφήνουν να πηγαίνουν προς τα πίσω.

Σήμερα ηγετική ακροδεξιά δύναμη στην Ευρώπη είναι η Πολωνία. Η οποία έχει πετύχει όλους τους δικούς της στόχους σε ότι αφορά τους πολέμους, τους εξοπλισμούς, τους πρόσφυγες, τους μετανάστες. Και κοιτάξτε, όλοι λέγανε για «θηρησκευτικούς λόγους», επειδή είναι ενάντια στο Ισλάμ. Αλλά η Πολωνία στρέφεται κατά των αφρικανών μεταναστών και προσφύγων που είναι κατά κανόνα καθολικοί χριστιανοί. Και δεν τους θέλει. Γιατί ο ρατσισμός, ο ιμπεριαλισμός, ο αντιισλαμισμός ενώνονται.

Γιώργος Τσιάκαλος

(Κείμενο βασισμένο στην εισήγησή του στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023)

Προλετάριοι και πρόσφυγες κοινός αγώνας

Αισθάνομαι πραγματικά τιμή γι' αυτή την πρόσκληση από το ΣΕΚ. Δεν το λέω χάριν ευγένειας αλλά επί της ουσίας. Γιατί με τον προβληματισμό που μου έχει αναπτυχθεί, όχι μόνο τον τελευταίο καιρό αλλά για μεγάλο διάστημα, ο καταλληλότερος χώρος για να βάλω στη σύντομη παρέμβασή μου ένα μη ρητορικό ερώτημα, είναι το ΣΕΚ. Με την επιμονή που έχει για πάρα πολλά χρόνια να οργανώνει αυτά τα τριήμερα με προσανατολισμό στις ιδέες του Μαρξισμού, αυτή τη μεγάλη κατάκτηση της ανθρωπότητας την οποία τείνουμε να ξεχάσουμε.

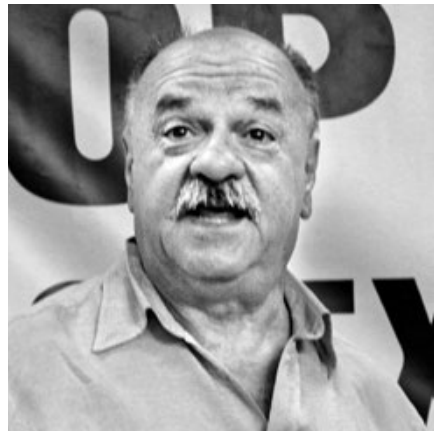
Ποιο είναι το ερώτημά μου λοιπόν. Είναι το προσφυγικό - μεταναστευτικό που σήμερα απασχολεί όλη την υφήλιο, η κύρια αντίθεση; Υπερκαλύπτει μάλιστα αυτό που πίστευαν και πιστεύουν πάντα οι κομμουνιστές και οι μαρξιστές, ότι οι κοινωνίες διαπερνώνται από μια κύρια αντίθεση, αυτή μεταξύ κεφαλαίου κι εργασίας; Πραγματικά λέω ότι αυτό δεν είναι ρητορικό ερώτημα. Κάποιες πλευρές μπορεί να το απαντάνε με μεγάλη ευκολία. Αλλά ο τρόπος με τον οποίο θα απαντήσει κανείς έχει πολύ μεγάλη σημασία.

Το λέω αυτό γιατί έχω την αίσθηση ότι ο καπιταλισμός σε αυτή την ιστορική στιγμή τραντάζεται κι απειλείται από δύο κραυγές. Από την κραυγή του προλετάριου και την κραυγή του περιπλανώμενου μετανάστη και πρόσφυγα. Και δυστυχώς πάρα πολλοί βλέπουν αυτές τις φωνές αντίπαλες και αντιθετικές. Έτσι φαίνονται. Δεν συγκλίνουν, δεν αποτελούν μια ενιαία κραυγή ενάντια στον καπιταλιστικό κόσμο. Στη βάση μιας τέτοιας προσέγγισης εξηγούν την άνοδο της ακροδεξιάς και των φασιστών στο δυτικό κόσμο, όπως συνέβη και στη δική μας χώρα στις πρόσφατες εκλογές.

Πράγματι ξέρουμε ότι ο εκφασισμός ενός μέρους της ελληνικής κοινωνίας, μια ιδεολογική ηγεμονία του αντίπαλου στρατοπέδου, διαπερνάει και την εργατική τάξη. Διαπερνάει και τα αριστερά κόμματα. Μπορεί να το διαβάσει κανείς κι από τον τρόπο με τον οποίο αντιδρούν. Άρα μήπως πράγματι δεν είναι η κύρια αντίθεση αυτή κεφαλαίου - εργασίας;

Συντρόφισσες/οι εγώ έχω δώσει μια απάντηση. Κι αυτή λέει ότι ναι, η κύρια αντίθεση είναι κεφαλαίου - εργασίας. Γιατί οι μετανάστες και οι πρόσφυγες είναι το ίδιο πράγμα με τον κόσμο της εργατικής τάξης. Πρέπει να δώσουμε απίστευτη μάχη για να αποκαλύψουμε αυτή την ταύτιση.

Ο τρόπος με τον οποίο ο καπιταλιστικός κόσμος αντιμετωπίζει τους πρόσφυγες και μετανάστες, με τα φρούρια που οικοδομεί, τους φράχτες, με τη φρόν-

τεξ, με το ότι δεν διστάζει να τους στέλνει στο θάνατο και να τους πνίγει, λέγοντας ταυτόχρονα στη δικιά του εργατική τάξη ότι δεν χωράνε, και η αριστερά να αντιδράει απλά επικαλούμενη ζητήματα ηθικής κι ανθρωπιάς, είναι η απόλυτη παγίδα.

Φυλακές

Οι καπιταλιστές, όσους καταφέρουν τελικά να περάσουν, τους οδηγούν σε φυλακές και σε κέντρα απομόνωσης, ως πλεονάζον άχρηστο ανθρώπινο δυναμικό δίνοντας σήμα στη δική τους εργατική τάξη ότι αν αντιδράει και διεκδικεί θα έχει την ίδια τύχη. Αν το σκεφτούμε λοιπόν από αυτή την άποψη θα έπρεπε να διεκδικούμε την απόλυτη ταύτιση κάθε εργατικής τάξης, σε κάθε καπιταλιστική χώρα, με το «είμαστε όλοι πρόσφυγες και μετανάστες». Έχουμε ακριβώς τα ίδια συμφέροντα. Πρέπει να δώσουμε τον ίδιο αγώνα απέναντι σε αυτή την βαρβαρότητα που βιώνουμε.

Φοβάμαι πάρα πολύ ότι και κόμματα της αριστεράς την ίδια γραμμή ακολουθούν. Αυτό που καταγράφηκε σε αυτές τις εκλογές, ότι έμεινε καθαρόαιμο και κέρδισε κάτι από αυτές είναι το ΚΚΕ. Έχετε δει το ΚΚΕ να δίνει μάχες για το προσφυγικό πέρα από συμβολικές κινήσεις; Είναι γιατί δεν θέλει να εισπράξει το πολιτικό κόστος όπως το εισέπραξε κι ο ΣΥΡΙΖΑ με την αλλοπρόσβαλη πολιτική του. Ήταν κλειδί η αντίδραση απέναντι σε αυτό το ζήτημα, για την ίδια την αριστερά και για το πόσος κόσμος μετατοπίστηκε προς την ακροδεξιά.

Πρέπει λοιπόν να σκεφτούμε πάρα πολύ για το τι καθήκον έχουμε μπροστά μας. Πρέπει να φύγουμε με τη βεβαιότητα ότι όλοι είμαστε πρόσφυγες. Οποιαδήποτε κατηγορία εργαζόμενου έχει τα ίδια συμφέροντα, τις ίδιες ανάγκες απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Μάκης Σπαθής

(Κείμενο βασισμένο στην εισήγησή του στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023)

ΚΕΕΡΦΑ Ανοιχτή Σύσκεψη

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΙΟΥΛΗ 7μμ
ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΡΟΜΑΝΤΣΟ
Αναξαγόρα 3-5

Με τη νέα κυβέρνηση της ΝΔ έχουμε να δώσουμε τη μάχη για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι του εγκλήματος στην Πύλο και να εμποδίσουμε τον Κασιδιάρη και τους χρυσαυγίτες να φτάσουν σε γρήγορη αποφυλάκιση πριν ολοκληρωθεί η δίκη σε β' βαθμό της Χρυσής Αυγής. Μια επιχείρηση νομιμοποίησής τους ξανά με τις πλάτες της ΝΔ και του Βορίδη ώστε να κυκλοφορούν ελεύθεροι παριστάνοντας το «πολιτικό κόμμα». Το αντιφασιστικό κίνημα στα Χανιά έδειξε ότι υπάρχει η δύναμη που θα τους τσακίσει ξανά σε κάθε απόπειρα να στείρουν τον τρόπο.

Η τραγωδία της Πύλου, με το πνιγμό στο ναυάγιο 600 προσφύγων, είναι μια μαζική δολοφονία με ένοχο το Λιμενικό και τους υπουργούς της ΝΔ που έστρωσαν τον δρόμο με τη ρατσιστική πολιτική των κλειστών συνόρων, των επαναπροωθήσεων, της πνικοποίησης της προσφυγιάς.

Αυτό το έγκλημα δεν μπορεί να μείνει ατιμώρητο. Πρέπει να φροντίσουμε να κάτσουν στο σκαμνί οι υπεύθυνοι του Λιμενικού και των αρχών που αρνήθηκαν να διασώσουν ένα καράβι σε κίνδυνο και άφησαν να πνιγούν ή προκάλεσαν το ναυάγιο με επιχείρηση ρυμούλκησης με στόχο την αποτροπή εισόδου στην Ελλάδα, στέλνοντάς στο βυθό της Μεσογείου εκατοντά-

δες πρόσφυγες αναμεσά τους πολλές γυναίκες και παιδιά.

Η προσπάθεια συγκάλυψης της μαζικής δολοφονίας από το Λιμενικό, με χειραγώγηση της έρευνας των αιτίων του ναυαγίου, χρεώνοντας στους ίδιους τους ναυαγούς την ευθύνη, βαφτίζοντας ως διακινητές ορισμένους από το σωρό των διασωθέντων, το σιωπητήριο Ντογιόκου και οι επιλεκτικές διαρροές δεν πρέπει να περάσει. Η πρωτοβουλία των δικηγόρων ενάντια στη συγκάλυψη χρειάζεται την στήριξη όλων. Έχουμε να στηρίξουμε τους διασωθέντες και τις οικογένειες των θυμάτων για δικαιοσύνη.

Μάχη

Είναι μια μάχη ενάντια στη δολοφονική πολιτική της Ευρώπης-φρουρίου που με τους φράχτες, την στρατιωτικοποίηση της φύλαξης των συνόρων, τις συμφωνίες με Τουρκία, Λιβύη και τώρα με Μαρόκο έχουν μετατρέψει την Μεσόγειο σε υγρό τάφο χιλιάδων κατατρεγμένων προσφύγων εμποδίζοντας κάθε πρόσβαση στο δικαίωμα στο άσυλο.

Είναι οι πολιτικές που στοχοποιούν τους πρόσφυγες ως εισβολείς ανοίγοντας διάπλατα το δρόμο στους φασίστες στην Ευρώπη και την Ελλάδα.

Η συνεχιζόμενη δίκη της Χρυσής Αυγής χρειάζεται να μπει στο κέντρο της παρέμβασής μας. Να μην αφήσουμε τον Κασιδιάρη να την χρησιμοποιεί ως κέντρο προπαγάνδας για την

ανασύνταξη των φασιστών μετά την είσοδο των Σπαρτιατών στη Βουλή. Να μην αφήσουμε να προχωρήσουν οι αποφυλακίσεις των δολοφόνων νεοναζί παρέχοντας τους διευκολύνσεις.

Είναι πρόκληση να επιτίθεται η κυβέρνηση στο κίνημα αλληλεγγύης και να ποινικοποιεί τη δράση στήριξης των προσφύγων. Μια κυβέρνηση που ετοιμάζει επιθέσεις αντεργατικές, αναζητά αποδιοπομπαίους τράγους στους μετανάστες και τους υποστηρικτές της. Αυτές οι επιθέσεις αποθράσυναν τα φασιστοειδή που έφτασαν να απειλούν με εκτέλεση από ελεύθερο σκοπευτή τον διασώστη Ιάσωνα Αποστολόπουλο, τον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος «Η Ενότητα» Τζαβέντ Ασλάμ, τον Πέτρο Κωνσταντίνου, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικό σύμβουλο Αθήνας.

Η κυβέρνηση, που τους έκανε πλάτες με τις άθλιες μεθοδεύσεις της που τους άνοιξαν το δρόμο, χρειάζεται να βρει μπροστά της την δύναμη των συνδικάτων, των φοιτητικών συλλόγων, του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος.

Σας καλούμε στην Ανοιχτή σύσκεψη για να οργανώσουμε ενωτικά και δυνατά τη δράση του αντιρατσιστικού και του αντιφασιστικού κινήματος.

Η ΚΕΕΡΦΑ καλεί σε αντιφασιστική παρουσία το ίδιο πρωί, στις **17 Ιουλίου**, στη **δίκη της Χρυσής Αυγής**, 8:30πμ στο Εφετείο.

Αλληλεγγύη στους μετανάστες

Ρατσιστικές επιθέσεις φασιστών εις βάρος μεταναστών εργατών σε Σεπόλια και Περιστερί, καταγγέλει η ΚΕΕΡΦΑ:

«Την Κυριακή 9 Ιούλη στις 8μμ κοντά στην πλατεία Αγίου Μελετίου στα Σεπόλια, μετανάστης εργάτης δέχτηκε επίθεση από φασιστοειδείς.

Ο **Φιάζ Αχμάντ**, μετανάστης εργάτης σε βιοτεχνία, ο οποίος ζει στην περιοχή, πήγε σε μαγαζί για να αγοράσει πίπτες. Στη διαδρομή επί της Αγίου Μελετίου και ενώ επέστρεφε σπίτι του τον σταμάτησε ένα άτομο κοντοκουρεμένο με μαύρη μπλούζα και τον ρώτησε:

“Τι κοιτάς ρε;” “Δεν ξέρω” ήταν η απάντηση. Με υστερική κραυγή το φασιστοειδές ξαναφώναξε και άρχισε να το χτυπά με γροθιές στο πρόσωπο ενώ στο χέρι είχε περασμένη σιδηρογροθιά. Τα χτυπήματα που του κατάφερε τον άφησαν αιμόφυρτο στο δρόμο μέσα στα αίματα. Τον βοήθησε ένας παρακείμενο κατάστημα που τον έδωσε τις πρώτες βοήθειες. Ήρθαν φίλοι του Φιάζ Αχμάντ άμεσα ενώ το φασιστοειδές έτρεξε και έφυγε. Στον Ευαγγελισμό όπου μετέβη του έκαναν ράμματα κοντά στο μάτι.

Δεν πρόκειται για μεμονωμένα περιστατικά. Μόλις στις 15/6 άλλος ένας μετανάστης εργάτης, ο **Γουλάμ Αμπάς** στο Περιστερί δέχτηκε επίθεση στο χώρο εργασίας του, το βενζινάδικο, από μαινόμενο “πελάτη”, όταν εισέβαλε με μεγάλη ταχύτητα στον χώρο και του είπε να προσέχει. Η απάντησή ήταν επίθεση με ρόπαλο και γροθιές στο πρόσωπο που του προκάλεσαν αιμορραγία και τραύματα. Ο δράστης ούρλιαζε “Κωλοπακιστανέ θα σε σκοτώσω”.

Η παρουσία των Σπαρτιατών του Κασιδιάρη στη Βουλή έχει ανοίξει την όρεξη των φασιστοειδών να βγουν ξανά σε επιθέσεις μίσους κατά των μεταναστών εργατών.

Η πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη φτάνει σε νέες δολοφονίες προσφύγων όπως του Σύρου στη Λάρισα με την εκτέλεση του από αστυνομικό σε κατάδιωξη όπως στην περίπτωση Σαμπάνη. Η απόπειρα συγκάλυψης της εγκληματικής στάσης του Λιμενικού στο ναυάγιο και τον πνιγμό 600 προσφύγων στη Πύλο ανοίγει τον δρόμο στους φασίστες.

Καλούμε τα συνδικάτα, τη νεολαία, τις δημοτικές κινήσεις, να φράξουμε μαζί το δρόμο στους φασίστες και τις ρατσιστικές επιθέσεις».

«Το τέλος του ρεφορμισμού;» με ομιλήτρια τη Μαρία Στύλλη. Φωτό: Λένα Βερδέ

«Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά». Ομιλητές/τριες: Μ. Σπαθής, Τ. Ασημά, Φ. Πολίτη, Γ. Τσιάκαλος και Π. Κωνσταντίνου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

«Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ μετά τις εκλογές». Ομιλητές: Γ. Σφακιάκης, Κ. Παπαδάκης, Μ. Σκούφογλου και Κ. Τουλιγαρίδης. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

«Οι αγώνες των εργατών στην Κύπρο». Ομιλητές: Σπύρος Σακελλαρόπουλος και Ντίνος Αγιωματίτης. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Εργαστήριο ιδεών

Σε μια περίοδο που το εργατικό κίνημα και η Αριστερά αναζητά απαντήσεις πάνω σε μια σειρά από κρίσιμα ερωτήματα, ο φετινός «Μαρξισμός» μετατράπηκε σε ένα εργαστήριο ιδεών και ανταλλαγής απόψεων για τους εκατοντάδες εργαζόμενους, νέους και νέες, αγωνιστές-τριες απ' όλο το φάσμα του κινήματος, που συμμετείχαν -αρκετοί από αυτούς για πρώτη φορά- στις συζητήσεις του φεστιβάλ που έγινε στη Νομική στις 7,8,9 Ιούλη.

Ένα εργαστήριο ιδεών, εμπειριών και τρόπων για το πώς μπορούμε να οργανώσουμε τον αγώνα ενάντια στις επιθέσεις της Νέας Δημοκρατίας και της άρχουσας τάξης, ξεκινώντας από την επόμενη κιόλας μέρα. Αλλά και για την επιτακτική ανάγκη μέσα στο επόμενο διάστημα να δυναμώσει η Αριστερά που βάζει στο κέντρο τη στρατηγική της ανατροπής του συστήματος -παρέχοντας μια εναλλακτική στα τραγικά αδιέξοδα του κοινοβουλευτικού δρόμου της προσαρμογής και της διαχείρισης, που ανέδειξαν τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών.

Ξεκινώντας από το δεύτερο, μεγάλο ήταν το ενδιαφέρον για τις συζητήσεις πάνω στην επαναστατική παράδοση. Ο Μαρξ, ο Ένγκελς, ο Λένιν, ο Τρότσκι, η Ρόζα Λούξεμπουργκ, ο Γκράμσι, ο Λουκάς, ο Παντελής Πουλιόπουλος αλλά και μια σειρά από συζητήσεις για την Ιστορία των ταξικών αγώνων - από τις εξεγέρσεις των δούλων στην Αρχαιότητα μέχρι τις επαναστάσεις της σύγχρονης εποχής - αποτέλεσαν χρήσιμα εργαλεία σε όσους/ες τις παρακολούθησαν. Όχι μόνο για την κατανόηση του πώς λειτουργεί ο κόσμος μας αλλά και για το πόσο χρήσιμες στην πράξη είναι οι ιδέες και η κατανόηση της Ιστορίας στους αγώνες που δίνουμε σήμερα. Η δίψα νέων και παλιών αγωνιστών/τριών για ιδέες φάνηκε και από την κίνηση στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο που αποτέλεσε κέντρο έλξης καθ' όλη τη διάρκεια του τριήμερου.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, ο αγώνας για ελεύθερη Παλαιστίνη κόντρα στην ισραηλινή κατοχή που έδειξε ξανά το βάρβαρο της πρόσωπο στην Τζενίν, έβαλαν στο κέντρο τους την αντίσταση στον ιμπεριαλισμό, ενώ οι συζητήσεις για τις ΑΟΖ και την Κύπρο ανέδειξαν την ανάγκη διεθνιστικής απάντησης στον επικίνδυνο ανταγωνισμό Ελλάδας-Τουρκίας και τον εθνικισμό.

Στις συζητήσεις που έγιναν με κέντρο τα συνδικάτα και το εργατικό κίνημα -με τη συμμετοχή εργαζομένων και συνδικαλιστών/τριών από το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, τους δήμους, τα σχολεία, τον πολιτισμό, τις τέχνες, τον ΟΣΕ, την ΕΥΔΑΠ, την ΕΥΑΘ, τον επισιτισμό και μια σειρά από χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα - αναζητήθηκαν οι τρόποι της άμεσης οργάνωσης της αντίστασης σε όλα τα μέτωπα ενάντια στη ΝΔ αλλά και η προοπτική του εργατικού ελέγχου.

Η συμμετοχή του Ντενί Γκοντάρ έφερε στο τριήμερο τον αέρα της εξέγερσης της νεολαίας και των μεγάλων απεργιών που προηγήθηκαν στη Γαλλία αλλά και την εικόνα της πόλωσης μαζί με την ανάγκη για δυνατό εν-

αίο μέτωπο της εργατικής τάξης ενάντια στους φασίστες και την ακροδεξιά. Η δολοφονία του Σύρου μετανάστη από την αστυνομία στη Λάρισα επικαιροποίησε με δραματικό τρόπο τη συζήτηση.

Η συζήτηση για την «δίκη-καταδίκη» της Χρυσής Αυγής με τη συμμετοχή του Θανάση Καμπαγιάννη, του Κώστα Παπαδάκη και του Πέτρου Κωνσταντίνου ανέδειξε αυτά τα καθήκοντα στην Ελλάδα. Συγκλονιστική ήταν στην συζήτηση για τα ανοιχτά σύνορα, η παρέμβαση συγγενούς ενός εκ των θυμάτων της Πύλου αλλά και των Γιώργου Τσιάκαλου, Μάκη Σπαθί και Τζαβέντ Ασλάμ που ανέδειξαν τις απόπειρες της κυβέρνησης να κουκουλώσει το έγκλημα. Τα μπλουζάκια του φετινού Μαρξισμού με τις στάμπες «open the borders» και «ποτέ ξανά φασισμός» έγιναν κυριολεκτικά ανάρπαστα.

Μεγάλο ήταν το ενδιαφέρον για τις συζητήσεις σχετικά με την τεχνητή νοημοσύνη, την υπεράσπιση του περιβάλλοντος και του νερού σαν δημόσιο αγαθό, την ψυχική υγεία. Τον Μαρξισμό έκαναν ακόμη πιο πλούσιο με τις εισηγήσεις τους οι πανεπιστημιακοί/ές που συμμετείχαν, ανάμεσά τους οι Χριστίνα Καρακιουλάφη, Ηλίας Ιωακείμoglou, Νίκος Θεοχαράκης, Κώστας Βλασόπουλος, Σπύρος Σακελλαρόπουλος, Μιχάλης Λυμπεράτος, Νίκος Στραβελάκης.

Καταπίεση και Απελευθέρωση

Ο κύκλος «καταπίεση και απελευθέρωση» άνοιξε τη συζήτηση ενάντια στο σύστημα που γεννάει τον σεξισμό ενάντια στις Γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα με θέματα όπως «Γυναίκες και Συνδικάτα», «Μαρξισμός, σεξ και φύλο», «Πώς τσακίζουμε το σύστημα του σεξισμού».

Στα πλαίσια του Μαρξισμού 2023, το βράδυ της Παρασκευής πραγματοποιήθηκε η πρώτη δημόσια προβολή του εξαιρετικού ντοκιμαντέρ του Θωμά Σίδερη «Μπένζαμιν, οι πρόσφυγες στον Ελαιώνα». Την ταινία, μαζί με τον σκηνοθέτη, προλόγισε η εκπαιδευτικός Ράνια Καλαντζή ενώ το «παρών» στην προβολή έδωσε και ο σκηνοθέτης Σταύρος Ψυλλάκης. Τη συναυλία που πραγματοποιήθηκε το βράδυ του Σαββάτου στο αίθριο της Νομικής άνοιξαν με ένα καταγιστικό τζαμάρισμα οι «Ακοπο Ράντομ» για να ακολουθήσουν οι Screaming Fly που ξεσήκωσαν τον κόσμο με τα τραγούδια τους, διασκευάζοντας στο τέλος και το Fire Spirit από τους Gun Club. Η εισαγωγική του φράση «I can see clearly» συνοψίζει την αίσθηση που αποκόμισαν όσο/ες παρακολούθησαν το φετινό τριήμερο. Βγαίνουμε από τον φετινό Μαρξισμό με πιο καθαρή ματιά και πιο δυνατό/ές μπροστά στις μάχες που έρχονται.

Γιώργος Πίπτας

• Για όσους/ες δεν κατάφεραν να συμμετέχουν στον φεστιβάλ ή να παρακολουθήσουν κάποιες συζητήσεις που τους ενδιέφεραν, ηχητικά και βίντεο θα ανέβουν σύντομα στο σάιτ του ΣΕΚ (sekonline.gr) ενώ κάποιες θα παρουσιαστούν στα καλοκαιρινά φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης.

για την Αριστερά που χρειαζόμαστε

Ήταν η πρώτη φορά που ήρθα σε Μαρξισμό. Μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρον. Θα έπρεπε να έχω έρθει ξανά και να το γνωρίζω νωρίτερα για να το πω και σε φίλους μου. Πολλά θέματα, πολλά καινούργια πράγματα για μένα. Αρκετά σημαντικό φεστιβάλ, μακάρι να γίνει κι άλλο στο μέλλον. Περισσότερο μου άρεσαν όσα ειπώθηκαν στην εκδήλωση που έκλεισε το τριήμερο. Πιο πριν με κέντρισε η συζήτηση για τον Τρότσκι, αλλά και για το Μάη του '68. Αξίζει γιατί δίνει την εικόνα των αγώνων που έχουν γίνει.

Χρήστος, φοιτητής

Η συζήτηση «Οι εκλογές τερματίζουν, οι αγώνες συνεχίζονται» με την οποία έκλεισε η πρώτη μέρα του φεστιβάλ Μαρξισμός 2023. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Το φεστιβάλ είναι ένας ωραίος συνδυασμός θεωρητικών και πρακτικών συζητήσεων. Η θεωρητική βάση του πώς μπορείς να φτάσεις στην επανάσταση και η πρακτική μέσω των συνδικάτων, του αγώνα, του δρόμου και μέσα από το κόμμα. Είναι ένα ωραίο πάντρεμα, με τον ρεαλισμό ενός οράματος που έχουμε συνηθίσει να παρουσιάζεται ως μη εφικτό, αλλά όταν παλεύεται συλλογικά και με αλληλεγγύη, λειτουργεί. Η συζήτηση για την Ρώσικη Επανάσταση και τον εργατικό έλεγχο μου έκανε εντύπωση γιατί απαντούσε άμεσα σε ερωτήματα που συζητούσαμε πιο πριν με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες. Και επίσης η συζήτηση για τους εργατικούς αγώνες, γιατί πέρα από το θεωρητικό κομμάτι, έθεσε πρακτικά ζητήματα και πώς λύνονται μέσω των εργατικών αγώνων, παρά την κατήφεια που επικρατεί στην κοινωνία μας μετά τις εκλογές και όλους μας έχει επηρεάσει.

Στην αντιρατσιστική-αντιφασιστική μάχη, το πιο σημαντικό για μένα είναι όχι μόνο να θέτουμε ως Αριστερά το πρόταγμα της αλληλεγγύης και του ανθρωπισμού. Αυτό είναι το ένα κομμάτι καθώς οι φασίστες σκοτώνουν με μαχαίρια και τσεκούρια και στυλιάρια, οι νεοφιλελεύθεροι το κάνουν με μια υπογραφή κλείνοντας

νοσοκομεία ή τα σύνορα. Για μένα το βασικό πρόταγμα είναι το ταξικό, ότι τους πρόσφυγες και τις προσφύγισες, τους μετανάστες και τις μετανάστριες τους αφήνουν να πεθαίνουν, όχι μόνο για το χρώμα του δέρματός τους και τη θρησκεία τους, αλλά κατά κύριο λόγο γιατί είναι φτωχοί. Αν ήταν πλούσιοι, δεν θα τους σκότωναν. Άμα έχεις λεφτά, ό,τι χρώμα δέρματος κι αν έχεις, ό,τι και να πιστεύεις, δεν πειράζει. Αυτό είναι το βασικό πρόταγμα για μένα, που κάπως μου λείπει στη συζήτηση τώρα τελευταία από την Αριστερά.

Κωνσταντίνος Λάμπου,
διδασκτορικός φοιτητής

Μου αρέσει πάρα πολύ το φεστιβάλ. Είναι σαν να είμαι στο πανεπιστήμιο, αλλά πιο ελεύθερα. Είναι μια πολύ ωραία ευκαιρία για κάποιον να μάθει νέα πράγματα, να ακούσει νέες ιδέες, να συζητήσει με άτομα που έχουν παρεμφερή αντιμετώπιση της πολιτικής κατάστασης και να μπορέσουν μαζί να βρουν τρόπους για πραγματική αλλαγή στο σύστημα. Μου άρεσε πολύ η συζήτηση για τη Χιλή, αλλά και για την

ψυχική υγεία. Επίσης η κεντρική της πρώτης μέρας για τους αγώνες που θα συνεχιστούν μετά τις εκλογές, για την Παλαιστίνη που ήταν και ένα θέμα για το οποίο δεν ήμουν ενήμερος και μου έμαθε πράγματα, για τη Ρώσικη Επανάσταση και τον εργατικό έλεγχο.

Νίκος Πολυχρονάκης,
φοιτητής Ψυχολογίας

Μέχρι τώρα έχω παρακολουθήσει τη συζήτηση για την Χιλή, που μου φάνηκε πάρα πολύ ενδιαφέρουσα, δεν γνώριζα πολλά για την ιστορία της. Πήρα γνώσεις για τους αγώνες που έχουν γίνει, αλλά και κατάλαβα πόσο σχετίζεται με το σήμερα, με την έννοια ότι κι εκεί είχε βγει η αριστερά στην κυβέρνηση αλλά δεν απέδωσε τίποτα. Επίσης τη συζήτηση για το πώς τσακίζουμε το σύστημα του σεξισμού που με αφορά ως γυναίκα και ως οντότητα συνολικότερα. Μου πρόσφερε πολλά, γιατί καταλαβαίνεις ότι είναι ένα πρόβλημα που δεν αφορά μόνο τις γυναίκες αλλά όλη την κοινωνία, και τους άντρες. Με έβαλε σε ένα πλαίσιο προβληματισμού στο τι μπορεί

να κάνει η καθεμία και ο καθένας στο χώρο της δουλειάς της/του απέναντι σε σεξιστικές συμπεριφορές, να μην τις αποδέχεται ως πραγματικότητα και κοινή λογική, αλλά να τις παλεύει.

Επίσης έχω παρακολουθήσει τη συζήτηση για τους εργατικούς αγώνες που με βοήθησε στο πώς πρέπει να διεκδικούμε όσα δικαιούμαστε. Με οργάνωση και συσπείρωση, ενάντια σε μια κατάσταση που δεν πάει άλλο. Αν δεν οργανωθούμε και δεν αγωνιστούμε, θα μας πάρουν και τα παραμικρά δικαιώματα. Θεωρώ πολύ σημαντικό και χρέος μου προσωπικά και κοινωνικά να ενεργοποιηθώ. Γι' αυτό αποφάσισα να οργανωθώ στο ΣΕΚ, γιατί η επαναστατική αριστερά μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγή.

Κατερίνα Μακαρώνα,
ιδιωτική υπάλληλος

Ήταν η πρώτη φορά που παρακολούθησα τον Μαρξισμό. Ήταν μια αναγκαία εμπειρία έτσι όπως έχει διαμορφωθεί η πολιτική σκηνή μετά το αποτέλεσμα των εκλογών. Μου άρεσε ότι στο ευρύ

φάσμα των συζητήσεων, από την επιστήμη μέχρι τον πολιτισμό και το αντιφασιστικό κίνημα, το πολιτικό υποκείμενο ήταν πάντα η εργατική τάξη. Πιστεύω ότι είναι ένα πολύ χρήσιμο φεστιβάλ γιατί είναι εξωστρεφές προς όλο τον κόσμο της αριστεράς που μπορεί να τοποθετηθεί ο καθένας. Με έκανε πιο σίγουρη για την επιλογή μου να οργανωθώ στο ΣΕΚ και είναι αυτό που χρειάζεται η αριστερά σήμερα, συζήτηση, αντιπαράθεση, απόψεις, αποφάσεις, σχέδιο δράσης.

Νιώθω πιο δυνατή στις ιδέες, απαντήθηκαν πολλά ερωτήματά μου, έμαθα νέα πράγματα, μου γεννήθηκαν και προβληματισμοί που θέλω να λύσω στη συνέχεια. Τα αιτήματα και οι αγώνες συνδέονται μεταξύ τους, ο Μαρξισμός και ο τρόπος που διεξάγεται μου έδειξε πώς μπορεί αυτή η σύνδεση να γίνει πράξη. Τελειώνοντας το τριήμερο, το κρίσιμο είναι να ανοίξουμε όλες αυτές τις κουβέντες στην γειτονιά μας και όπου μπορούμε, για να απλωθούν οι ιδέες μας και να μεγαλώσουμε την επαναστατική αριστερά.

Νατάσα Βικάτου,
Πετράλωνα

«60 χρόνια από την δολοφονία του Λαμπράκη», Μ. Λυμπεράτος και Λ. Μπόλαρης. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

«Η δουλεία και η διαπολιτισμική αρχαιότητα» με ομιλήτη τον Κ. Βλασόπουλο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Όλοι/ες στην απεργία - για να σώσουμε το ΕΣΥ

ΨΝΑ Δρομοκαϊτειο

Την Τετάρτη 12/7 και ενώ η νέα κυβέρνηση δεν έχει κλείσει καν μήνα, οι υγειονομικοί καλούν σε πανελλαδική κινητοποίηση. Αυτό καταδεικνύει τόσο την πίεση κάτω από την οποία βρίσκεται η κυβέρνηση -πέρα τις δηλώσεις που τη θέλουν ισχυρή μετά το εκλογικό αποτέλεσμα- όσο και την πεποίθηση του κόσμου στα νοσοκομεία, ότι ο δρόμος είναι η ουσιαστική αντιπολίτευση απέναντι στα σχέδιά τους.

Η διάλυση της Πρωτοβάθμιας Υγείας και η φούσκα γύρω από την ενίσχυση του συστήματος Υγείας με την εισοδο των ιδιωτών έχει καταλήξει στον θάνατο ανθρώπων σε καρότες αγροτικών οχημάτων, όπως είδαμε για δεύτερη φορά -το τελευταίο διάστημα- να συμβαίνει στην Πρέβεζα.

Στην Ψυχική Υγεία αναθέτοντας δεκάδες προγράμματα σε ΜΚΟ λίγο πριν τις εκλογές, βαθαίνουν ακόμα περισσότερο την κερκόπορτα της ιδιωτικοποίησης δημιουργώντας τις πρώτες ΣΔΙΤ ανάμεσα σε δημόσια νοσοκομεία και ιδιώτες δημιουργώντας τις πρώτες Μονάδες Έγκαιρης Παρέμβασης, υπό την πρόφαση της περιβόητης ψυχιατρικής μεταρρύθμισης! Η δικαιολογία που επικαλούνται είναι πως οι ιδιώτες κατέχουν την "τεχνολογία" και το δημόσιο την "υλικολογική υποδομή".

Την ώρα που διαλύουν το ΕΣΥ δημιουργούν προγράμματα που στην ουσία τους, επιχορηγούν ιδιώτες, δημιουργούν θέσεις εργασίας για νέους χωρίς δικαιώματα και τέλος δημιουργούν το γνωστό ψεύτικο ελπίσμό ότι στον ιδιωτικό τομέα υπάρχουν οι "άριστοι" σε αντίθεση με το Δημόσιο. Όταν πρόφαση τη πανδημία ανέδειξε με τον πιο τρανταχτό τρόπο τον ρόλο του ΕΣΥ για τη δημόσια Υγεία. Το σωματείο του ΨΝΑ Δρομοκαϊτειο αλλά και ο Σύλλογος Κοινωνικών Λειτουργιών Ελλάδας θα συμμετάσχουν στην απεργία. Απέναντι στην εγκληματική πολιτική που κοστίζει κάθε μέρα ανθρώπινες ζωές που θα μπορούσαν να είχαν σωθεί, φρένο μπορεί να επιβάλει μόνο ο κόσμος των νοσοκομείων!

Μαρία Μπολοβίνα,
κοινωνική λειτουργός,
μέλος ΔΣ σωματείου εργαζομένων
ΨΝΑ Δρομοκαϊτειο

22/2/2023, Απεργία στην Υγεία, Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Ο αγώνας πρέπει να συνεχιστεί! Είμαι 7 χρόνια συμβασιούχος στο νοσοκομείο με τα προγράμματα του ΟΑΕΔ. Οι συμβασιούχοι καλύπτουμε όλες τις ανάγκες που χρειάζεται το κάθε τμήμα, που είναι πάγιες και διαρκείς. Παρ' όλα αυτά οι συμβασιούχοι του ΟΑΕΔ είναι τόσα χρόνια καθηλωμένοι με ανασφάλεια, με αγώνα κάθε χρόνο για να είμαστε στη δουλειά μας. Υπάρχει μεγάλη μισθολογική ανισότητα. Είμαστε κάτω από τον κατώτατο μισθό ενός ανειδίκευτου εργατή. Ακόμα και τη μικρή αύξηση στους μισθούς που έδωσαν, αλλά και την αύξηση στο Ανθυγιεινό επίδομα, εμείς δεν τις δικαιούμαστε.

Οι ανάγκες στα νοσοκομεία είναι τεράστιες και αυξάνονται περισσότερο. Ο χώρος εργασίας μας είναι ανθυγιεινός, δεν μπορούμε να πάρουμε τα μέτρα που χρειάζονται λόγω της εντατικοποίησης. Στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών που δουλεύω εγώ, οι

εφημερίες έχουν ξεφύγει, ο κόσμος είναι αγανακτισμένος δικαιολογημένα. Αυτό δυσκολεύει να κάνουμε τη δουλειά μας έτσι όπως πρέπει. Επίσης, έχει σταματήσει να υπάρχει η κατάλληλη εκπαίδευση. Είμαστε ανειδίκευτοι, μας ρίχνουν κατευθείαν στα βαθιά με κίνδυνο για την υγεία μας. Υπάρχει ο κίνδυνος να μολυνθούμε ανά πάσα στιγμή γιατί δεν ξέρουμε πώς να αντιμετωπίσουμε κάθε ασθενή και επιπρόσθετα δεν έχουμε και εξοπλισμό με Μέσα Ατομικής Προστασίας.

Χρειάζεται χρηματοδότηση στη δημόσια Υγεία για προσλήψεις, όχι να σκορπάνε λεφτά για να "διώχνουν" περιστατικά σε ιδιωτικά θεραπευτήρια που με τον όγκο της δουλειάς δεν μπορούμε να εξυπηρετήσουμε εμείς. Θέλουμε μονιμοποίηση όλων όσων δουλεύουν με συμβάσεις ή στα κάτεργα των εργολάβων. Δεν ενδιαφέρει αυτή την κυβέρνηση το ανθρώπινο δυναμικό. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να εξυπηρετήσουν το ιδιωτικό κεφάλαιο.

Βασιλική Κανέλλου, νοσηλεύτρια στο ΓΝΑ Γεννημάτων

ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

στο αιματολογικό ή στα μαιευτικά. Ουσιαστικά για να βγαίνουν οι βάρδιες χωρίς να κάνουν προσλήψεις, βάζουν άλλες ειδικότητες σε λάθος θέσεις. Αλλά τι γίνεται με την ασφάλεια των ασθενών;

Πρέπει να υπάρχει μαζική συμμετοχή

στην απεργία και την κινητοποίηση. Πρέπει να υπερασπιστούμε τη δημόσια Υγεία, ακόμα κι αν χρειαστεί να χάσουμε μεροκάματα. Γιατί αν περάσουν όλα αυτά κι εμείς θα χάσουμε παραπάνω πράγματα. Αν δεν μπορούμε να παρέχουμε αυτά που πρέπει, θα τα ιδιωτικοποιήσουν πιο εύκολα και θα φύγουμε κι εμείς. Υπάρχει μεγάλη δυναμική, γιατί ο κόσμος έχει μεγάλη οργή και στα νοσοκομεία και παντού. Οι συναδέλφοι από το ΕΚΑΒ πρέπει να κατέβουν κι αυτοί μαζικά μετά από όσα σχεδιάζει η κυβέρνηση.

Στο Έλενα οργανώνουμε την απεργία με όλους τους συναδέλφους μαζί, από το Ιατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό. Έχουμε άριστες σχέσεις μετά από τόσα χρόνια και το συζητάμε στόμα με στόμα, που είναι πολύ βασικό. Μόνο με αγώνες θα νικήσουμε!

Τριανταφυλλιά,
νοσηλεύτρια στο
νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου

21/9/2021, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Η πανηγυριστική απεργία την Τετάρτη 12/7 είναι ένα μεγάλο πολιτικό γεγονός για το εργατικό κίνημα και την Αριστερά. Είναι η πρώτη απεργία μετά τις εκλογές και τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης. Στέλνει το μήνυμα της σύγκρουσης από την πρώτη μέρα με την κυβέρνηση της ΝΔ και τον Υπουργό Υγείας Χρυσόχοϊδη. Έτσι σπάει η εικόνα των ψευμάτων της ΝΔ, προεκλογικών και μετεκλογικών, για το «νέο ΕΣΥ». Ο απεργιακός αγώνας ξεκινάει αμέσως και χρειάζεται να συνεχιστεί και να κλιμακωθεί τώρα, όχι από Σεπτέμβρη.

Με κέντρο το αίτημα για δεκάδες χιλιάδες προσλήψεις μόνιμων προσωπικού τώρα στα νοσοκομεία για να καλυφθούν οι κενές οργανικές θέσεις, οι υγειονομικοί παλεύουν ταυτόχρονα για ένταξη στα ΒΑΕ, μονιμοποίηση των συμβασιούχων, ενάντια σε εργολάβους, για αύξηση στους μισθούς και της χρηματοδότησης για την Υγεία. Και πάνω απ' όλα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, ενάντια στο σχέδιασμο της κυβέρνησης να γίνουν όλα τα νοσοκομεία ΝΠΙΔ, μια μάχη ξεκινήσιμη από την προηγούμενη χρονιά. Σε αυτή τη μάχη, όλοι και όλες να είμαστε στο πλάι τους, τώρα και στη συνέχεια.

Θέλουν το ΕΚΑΒ σαν "απορριμματοφόρο"

«Το μεγάλο εθνικό εγχείρημα είναι η χώρα να αποκτήσει ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ) αντάξιο των αναγκών των ελλήνων πολιτών, που να διασφαλίζει την ισότητα στην πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες για όλους, τη βελτίωση της αποδοτικότητας του ΕΣΥ με ενίσχυση της χρηματοδότησης του ανθρώπινου δυναμικού και της ψηφιοποίησης των υπηρεσιών υγείας, την πρόληψη των κυριότερων νοσημάτων, το υγιές ξεκίνημα της ζωής για όλα τα παιδιά, εστιάζοντας στην υγιεινή διατροφή και τη βελτίωση της ψυχικής τους υγείας», είπε ο νέος Υπουργός Υγείας Χρυσόχοϊδης στις προγραμματικές του δηλώσεις, συμπληρώνοντας πιο μετά ότι «αυτή θα είναι η τετραετία της Υγείας».

Χρειάζεται απύθμενο θράσος να κάνει τέτοιες δηλώσεις ο Υπουργός που με το καλημέρα και μετά από τόσους τραγικούς θανάτους λόγω ελλείψεως διασωστών, θα επανδρώσει τα πλοία του ΕΚΑΒ από τον στρατό, την πυροσβεστική και τα απορριμματοφόρα των δήμων. Οτι δηλαδή το καλοκαίρι που θα καίγονται τα δόση και τα σπία του κόσμου, η πυροσβεστική με τις αντίστοιχες τραγικές ελλείψεις προσωπικού, θα διαβέτι και αλλού το ελάχιστο προσωπικό. Ή ότι το προσωπικό που ήδη σκοτώνεται λόγω εντατικοποίησης στα απορριμματοφόρα, στην πλειοψηφία τους συμβασιούχοι ή ακόμα και αδήλωτοι, θα φύγουν από το βαρύ και αργό όχημα της σκουπιδιάρας

Αγώνας πανελλαδικά

Δεν είναι μόνο το ΕΚΑΒ, αλλά και τα ίδια τα νοσοκομεία στην περιφέρεια που έχουν ξεπεράσει τα όρια ασφαλούς λειτουργίας. Κλινικές κλείνουν η μία μετά την άλλη από την υποστελέχωση, αφήνοντας ολόκληρες περιοχές χωρίς την αναγκαία περίθαλψη και μάλιστα εν μέσω καλοκαιριού με την αύξηση του πληθυσμού λόγω τουρισμού.

Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Υγείας συνεχίζουν την ίδια πολιτική απέναντι σε αυτά τα προβλήματα: όχι προσλήψεις, αλλά μπαλώματα με μετακινήσεις γιατρών. Με σκοπό να έρθουν οι ιδιώτες ως "σωτήρες".

«Ούτε ένας μήνας δεν έχει περάσει από τις εκλογές και η διάλυση της δημόσιας Υγείας, όχι απλά συνεχίζεται, αλλά εντείνεται ακόμα πιο πολύ», δηλώνει στην ΕΑ ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης. «Στο νοσοκομείο της Δράμας παραιτήθηκαν και οι δύο τελευταίοι παθολόγοι. Δεν άντεξαν κάτω από την πίεση της υποστελέχωσης, να δουλεύουν χωρίς ρεπό και σε συνθήκες που δεν ήταν ασφαλείς για τους ασθενείς. Είναι η κλινική που για να λειτουργήσει το τελευταίο διάστημα γίνονταν μετακινήσεις παθολόγων από το ΑΧΕΠΑ και το Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης. Τώρα διατάζουν την ήδη υποστελεχωμένη Παθολογική του νοσοκομείου Σερρών να στείλει με απόσπαση γιατρό στη Δράμα. Ο πρόεδρος των Νοσοκομειακών Ιατρών Σερρών επιστημαίνει ότι "Το αποτέλεσμα είναι η Παθολογική Σερρών να οδηγηθεί σε επισφαλή λειτουργία, κάτι που γίνεται ακόμη χειρότερο καθώς αρχίζει κύμα παραίτησεων...".

Την ίδια ώρα μια συναδέλφος από το Ιατρικό Κέντρο Μηχανιώνας δέχτηκε επίθεση από συνοδό ασθενή. Οι ελλείψεις οδηγούν ασθενείς και συνοδούς που κατήγγειλαν ότι η λίστα αναμονής στα χειρουργεία μετράει χιλιάδες παιδιά στον δρόμο γιατί δεν υπήρχε προσωπικό να χειρουργήσει τα παιδιά. Ομοίως, μετατρέποντας το Παιδοογκολογικό Τμήμα σε ΝΠΙΔ. Όλη η Πάτρα κατέβηκε στον δρόμο γιατί δεν υπήρχε προσωπικό να χειρουργήσει στο Καραμανδάνειο, το μοναδικό νοσοκομείο Παιδών για όλη τη Δυτική Ελλάδα. Και τώρα αφήνουν να κλείσει το Παιδοψυχιατρικό στο Ηράκλειο Κρήτης.

Ενάντια στην κυβέρνηση των σεξιστών και ρατσιστών δολοφόνων, το υγειονομικό κίνημα έχει την εμπειρία και τη μαχητικότητα να τσακίσει τα σχέδια τους.

Γιάννης Κούτρας

20/10/2022, Αθήνα.

σε συναδέλφους από τις διοικήσεις και το υπουργείο. Συναδέλφοι καταγγέλλουν ότι σε μέρες που είχαν άδεια έλαβαν με μείλ την απόφαση μετακίνησής τους μέχρι τέλος του μήνα. Στο Παπαγεωργίου, η διοίκηση δεν θέλει να προχωρήσει τη μονιμότητα γιατρού επιμελητή Β' που έχει συμπληρώσει την βετία, πράγμα πρωτόγνωρο, που ουσιαστικά είναι κατάργηση της μονιμότητας.

Δυναμική απάντηση

Αυτή είναι η βαρβαρότητα που βιώνουμε σε όλα τα επίπεδα στο δημόσιο σύστημα Υγείας. Πίσω από τα ψέματα του Μητσοτάκη ότι θα αναβαθμίσει το ΕΣΥ, αυτό που κρύβεται είναι η πολιτική της διάλυσης με τραγικές συνέπειες για τους ασθενείς και το προσωπικό. Γι' αυτό η απεργία της Τετάρτης, η πρώτη μετά τις εκλογές και τις προγραμματικές δηλώσεις, χρειάζεται να είναι μια πολύ δυναμική απάντηση. Για να δώσουμε το στίγμα ότι θα μας βρουν μπροστά τους, τους υγειονομικούς και όλους τους εργαζόμενους. Στη Θεσσαλονίκη υπάρχει κάλεσμα για απεργιακή συγκέντρωση στην 3η ΥΠΕ στην Αριστερή οδό στις 11πμ. Ως **Συντονιστικό Νοσοκομείων** στη Θεσσαλονίκη οργανώνουμε την ενθάρσηση στους συναδέλφους. Ταυτόχρονα, εντείνονται τα περιστατικά αντεργατικών επιθέσεων

«Κάναμε συνέλευση εργαζομένων του νοσοκομείου Άρτας στις 10/7, όπου έγινε και ενημέρωση για την απεργία στις 12/7. Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο και πρέπει να αντισταθούμε, αυτό βγήκε από τη συνέλευση», μας μεταφέρει η Ελένη Γιάκα, παιδίατρος, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ και της τριμελούς επιτροπής γιατρών νοσοκ. Άρτας. «Δεν έχουμε το απαραίτητο προσωπικό στην πνευμονολογική, στη

μονάδα τεχνητού νεφρού, στο ακτινολογικό που έχουν μείνει δύο μόλις γιατροί, ενώ το τμήμα πρόληψης μεσογειακής αναμίας έχει κλείσει λόγω συνταξιοδότησης εδώ και δύο χρόνια. Στην Άρτα τα τελευταία χρόνια δεν έχει γίνει καμία προκήρυξη θέσεων, ούτε τώρα με την τελευταία πολύ μικρή προκήρυξη των 800 θέσεων.

Απαξιώνουν τα δημόσια νοσοκομεία με σκοπό να επιβάλουν τους ιδιώτες ή την αλλαγή της λειτουργίας τους. Πολύ πιο έντονα φαίνεται αυτό στην περιφέρεια. Σε έναν φτωχό επαρχιακό νομό αν κλείσουν τα Ιατρικά κέντρα ή τα νοσοκομεία, ο κόσμος θα μείνει ξεκρέμαστος. Το νοσοκομείο της Άρτας καλύπτει μια πολύ μεγάλη περιοχή, από μέρες της Αττικοακαρνανίας μέχρι Λευκάδα, αλλά και Πρέβεζα, γιατί και εκεί το νοσοκομείο υπολειτουργεί με τραγικές ελλείψεις. Γι' αυτό έχουμε κάνει προσπάθειες να κινητοποιήσουμε και την τοπική κοινωνία, με παρεμβάσεις στο δημοτικό συμβούλιο, στο Εργατικό Κέντρο και άλλα».

«Αν κλείσει η Παιδοψυχιατρική Κλινική του ΠΑΓΝΗ -που καλύπτει όλη την Κρήτη και το νοτιοανατολικό Αιγαίο- όλα τα παιδοψυχιατρικά περιστατικά της περιοχής αυτής που χρηζίζονται νοσηλείας θα πρέπει να διακομίζονται στην Αθήνα, ταλαιπωρώντας και επιβαρύνοντας οικονομικά τις οικογένειες», σημειώνει η Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών Ηρακλείου.

Το σωματείο του ΠΑΓΝΗ καλεί στην απεργία της Τετάρτης 12/7 με συγκέντρωση στις 11πμ στην πύλη, ενώ την προηγούμενη ημέρα πραγματοποιήσε προειδοποιητική στάση εργασίας και διαμαρτυρία κατά την επίσκεψη του υφυπουργού Υγείας στο νοσοκομείο.

Μάνος Νικολάου

Το κείμενο που ακολουθεί στηρίζεται στην ομιλία που έκανε στο τριήμερο του Μαρξισμού ο Ντενί Γκοντάρ, σύντροφος από τη Γαλλία. Ο Ντενί άνοιξε την τοποθέτησή του λέγοντας: Καμιά ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη! Τιμή στον Ναέλ που εκτελέστηκε από την αστυνομία πριν από δέκα μέρες στο Παρίσι! Τιμή στα 650 αδέρφια μας που πέθαναν έξω από την Πύλο εξαιτίας της πολιτικής των κλειστών συνόρων της ΕΕ! Τιμή στους εξεγερμένους στην Γαλλία που δίνουν μάχη ενάντια στην αστυνομία!

Η εποχή των καταστροφών στην οποία ζούμε είναι και εποχή ευκαιριών για τους επαναστάτες. Πριν από ένα χρόνο επανεκλέχτηκε ο Μακρόν έχοντας απέναντί του στον β' γύρο των προεδρικών εκλογών μια φασίστρια, την Λεπέν, που πήρε 13 εκατομμύρια ψήφους. 89 φασίστες εκλέχτηκαν βουλευτές.

Εδώ και έξι μήνες, όμως, ζούμε στην Γαλλία ένα ιστορικό μαζικό ταξικό κίνημα. Αυτό ξεκίνησε από μια επίθεση της κυβέρνησης ενάντια στις συντάξεις. Είχαμε 14 μέρες πανεργατικής απεργίας και σε καθεμία από αυτές τις απεργίες είχαμε 1,5-3 εκατομμύρια διαδηλωτές σε όλη τη χώρα. Στις μεγάλες πόλεις οι διαδηλώσεις αριθμούσαν εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές. Οι διαδηλώσεις στις μικρές πόλεις ήταν αναλογικά ακόμη μεγαλύτερες. Από την αρχή μέχρι το τέλος στήριζαν αυτό το κίνημα τα δύο τρίτα του πληθυσμού και ακόμη πιο σημαντικό, εννέα στους δέκα εργαζόμενους.

Η εξέγερση της νεολαίας την περασμένη εβδομάδα, που κράτησε έξι μέρες, ήταν η συνέχεια αυτού του κινήματος. Είναι η νεολαία των λαϊκών γειτονιών, η νεολαία της τάξης μας που εξεγείρεται. Έγιναν εξεγέρσεις σε 553 πόλεις της Γαλλίας, σε πόλεις όπου ποτέ δεν είχε γίνει τίποτε το κινηματικό. Κάηκαν πάνω από 1.000 δημόσια κτίρια σύμφωνα με τους αριθμούς της κυβέρνησης, από τα οποία 250 ήταν αστυνομικά τμήματα. Επίθεση έγινε και σε μια φυλακή. Η αστυνομία έχει συλλάβει 4.000 νέους από τους οποίους το ένα τρίτο είναι ανήλικοι.

Αυτή η εικόνα επιβεβαιώνει αυτό που λέγαμε εδώ και καιρό. Το κίνημα για το συνταξιοδοτικό δεν ήταν απλά

Ο Ντενί Γκοντάρ στον Μαρξισμό 2023, στη μετάφραση η Τάνια Βρυζάκη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Κοινός αγώνας με την εξεγερμένη Γαλλία

ένα κίνημα για τις συντάξεις. Είναι μια διαδικασία γενικευμένης ταξικής σύγκρουσης. Ούτως ή άλλως και για τον Μακρόν, όταν ξεκινούσε την επίθεση, ο στόχος δεν ήταν απλά οι συντάξεις. Αυτό που ήθελε ήταν μέσα από την επίθεση στις συντάξεις, να τσακίσει το κίνημα, κάθε αντίσταση και ιδιαίτερα τα συνδικάτα. Στο τέλος, κατάφερε να περάσει τον νόμο για τις συντάξεις αλλά όσον αφορά τον πραγματικό του στόχο, έχασε. Τα συνδικάτα είναι πιο δυνατά σήμερα απ' ό,τι ήταν πριν την επίθεση. Για πρώτη φορά εδώ και χρόνια ξανάρχισαν να γράφουν καινούργια μέλη, δεκάδες χιλιάδες, ενώ δημιουργήθηκαν νέα συνδικάτα σε χώρους που δεν υπήρχαν.

Πιο αδύναμη εξουσία

Η εξουσία είναι πιο αδύναμη από ποτέ και γι' αυτό αναγκάζεται να χρησιμοποιήσει τη βία. Οι εξεγέρσεις δεν σήμαναν μόνο ότι το κίνημα εξακολουθεί να δίνει το παρών. Έφεραν μια δεύτερη ήττα για την κυβέρνηση. Μόλις είχε περάσει τον νόμο για τις συντάξεις ο Μακρόν, τον Απρίλη, έβγαλε ένα λόγο στην τηλεόραση όπου ανακοίνωσε ότι η περίοδος της σύγκρουσης ανήκει στο παρελθόν και έρχονταν «εκατό μέρες γαλήνης». Η περίοδος αυτή θα τελείωνε, σε μια περίπου εβδομάδα από τώρα, στις 14 Ιούλη που

είναι εθνική γιορτή στη Γαλλία. Την επόμενη εβδομάδα λοιπόν ο Μακρόν θα βγάλει λόγο σε μια χώρα όπου στις περισσότερες μεγάλες πόλεις ισχύει απαγόρευση της κυκλοφορίας, όπου απαγορεύονται οι διαδηλώσεις, όπου η περίοδος «γαλήνης» μεταφράζεται σε 45.000 μπάτσους παραταγμένους στους δρόμους όλης της χώρας.

Για να καταλάβουμε το προτσές που συντελείται σήμερα στην Γαλλία ώστε να μπορούμε να παρέμβουμε με επιτυχία σε αυτό, χρειάζεται να κοιτάξουμε την ανάλυση που έκανε η **Ρόζα Λούξεμπουργκ** για την μαζική απεργία. Πώς μια εργατική τάξη που κουβαλάει τις ιδέες της κυρίαρχης τάξης, που μοιάζει εξατομικοποιημένη, που έχει μολυνθεί από τις ρατσιστικές και τις σεξιστικές ιδέες, είναι τελικά ικανή να μετασχηματίσει τον κόσμο. Η Ρόζα Λούξεμπουργκ, εξηγεί πώς η εργατική τάξη μέσα από τη δράση της μέσα σε ένα κίνημα, σαν αυτό που είναι σε εξέλιξη σήμερα στη Γαλλία, αλλάζει τις ιδέες της αρχίζοντας να συνειδητοποιεί την θέση της σαν υποκείμενο αλλαγής μαθαίνοντας μέσα από τα εμπόδια που έχει να ξεπεράσει.

Από τον Γενάρη μέχρι σήμερα η πλειοψηφία του κόσμου που πάλευε ενάντια στο συνταξιοδοτικό ακολουθούσε τις οδηγίες των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Η στρατηγική τους

έλεγε ότι οι μαζικές διαδηλώσεις και τα γκάλοπ που έδειχναν την αντίθεση στο συνταξιοδοτικό θα έφταναν για να μην περάσει τελικά ο νόμος. Είχαμε επαναλαμβανόμενες απεργίες από τον Μάρτη, στα διυλιστήρια, την εκπαίδευση, την καθαριότητα, αλλά έμειναν απομονωμένες. Αυτή η στρατηγική οδήγησε σε αδιέξοδο το κίνημα για το συνταξιοδοτικό.

Εναλλακτική από τα κάτω

Αλλά η διαδικασία δεν σταμάτησε εκεί. Αμέσως μετά το κλείσιμο του συνταξιοδοτικού, ξεκίνησαν σε μια σειρά χώρους απεργίες με αιτήματα αυξήσεις και καλύτερευση των συνθηκών εργασίας, όμως με διαφορετικό τρόπο από πριν, με επαναλαμβανόμενες απεργίες, με απεργιακές φρουρές, με συνελεύσεις των εργαζομένων, αρχίζοντας να δείχνουν ότι είναι εφικτό να υπάρξει εναλλακτική από τα κάτω στην αδιέξοδη γραμμή της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Όπως έλεγε και η Ρόζα Λούξεμπουργκ, η διαδικασία με την οποία αλλάζει η εργατική τάξη δεν γίνεται με στάδια. Και πολλές φορές γίνεται με τρόπο αναπάντεχο. Η εξέγερση της νεολαίας στις λαϊκές γειτονίες δεν ήταν η «αναμενόμενη» συνέχεια της διαδικασίας. Αλλά η νεολαία στα προάστια ανέδειξε το πιο δύσκολο καθήκον που έχει να αντιμετωπίσει η

εργατική τάξη. Αυτό της σύγκρουσης με το αστικό κράτος, την αστυνομία, το στρατό.

Είναι ζητούμενο η αποφασιστικότητα και η αγωνιστικότητα της νεολαίας να συνδεθεί με την οργανωμένη εργατική τάξη. Αλλά και αυτή τη φορά, οι ηγεσίες των ρεφορμιστικών κομμάτων και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες μπήκαν εμπόδιο σε αυτόν τον προσανατολισμό. Αρνήθηκαν να δηλώσουν καθαρά την υποστήριξή τους στην εξέγερση της νεολαίας. Αρνήθηκαν να καλέσουν σε απεργία ενάντια στην κυβέρνηση, προτιμώντας να μιλάνε ενάντια στην «βία», αντί να πούνε είμαστε στο πλευρό της νεολαίας ενάντια στην κρατική βία. Δεν είναι μόνο οι συνδικαλιστικές και ρεφορμιστικές ηγεσίες που δεν το έκαναν αυτό. Η ριζοσπαστική αριστερά της Γαλλίας δεν κόντραρε τη γραμμή των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Ήταν λάθος. Ήταν πιο δύσκολο να τους πείσουμε να πάνε να στηρίξουν τη νεολαία που διαδήλωνε κάθε νύχτα στις γειτονίες.

Για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε αυτά τα εμπόδια χρειάζεται επαναστατικό κόμμα, να υπάρχουν σε κάθε γειτονιά επαναστάτες που να αναπτύξουν ισχυρούς δεσμούς και με τη νεολαία και με την πρωτοπορία των εργαζομένων στα συνδικάτα και να κάνουν τις συνδέσεις.

Μέσα στο κίνημα για τις συντάξεις ο ρόλος μας ήταν να πιέζουμε για την κλιμάκωση, τη σύνδεση και το άπλωμα των απεργιών. Σε πολλές γειτονίες και πόλεις, οι σύντροφοι/ισσες της **Autonomie de Class** (A2C) της οργάνωσής μας, πήραν πρωτοβουλίες για να συντονίσουν από τα κάτω τον αγώνα χτίζοντας διακαδικές συνελεύσεις για το άπλωμα και την κλιμάκωση των απεργιών. Η πρώτη τέτοια συνέλευση στην Μασσαλία συγκέντρωσε 500 άτομα και ακολούθησε η Ρεν, το Παρίσι και άλλες πόλεις.

Υπάρχει η δυνατότητα οι πολιτικές μάχες να συνδεθούν με τη μάχη για τις συντάξεις. Στις 25 Μάρτη στη μέση του πουθενά στη γαλλική επαρχία, καλέστηκε ένα συλλαλητήριο ενάντια σε μια επίθεση που στόχο είχε να χαρίσει το νερό στους μεγαλοκαλλιεργητές και να το στερήσει από τους μικρούς αγρότες. Στην ουσία μια ιδιωτικοποίηση του νερού για τα μεγάλα αφεντικά. Το συλλαλητήριο απαγορεύτηκε και δεν υπήρχε μέσο να φτάσει κανείς εκεί. Παρόλα αυτά διαδήλωσαν 30.000 απέναντι σε 5.000 μπάτσους. Έγινε πόλεμος. Μέσα σε δύο ώρες έπεσαν 5.000 δακρυγόνα και κρότου λάμψης. Ένας από τους διαδηλωτές ακόμη χαροπαλεύει. Την ίδια μέρα

Στους δρόμους και στις 14 και στις 15 Ιούλη!

με το αντιρατσιστικό μέτωπο «Πορεία Αλληλεγγύης» οργανώσαμε συλλαλητήρια σε όλη τη Γαλλία για την παγκόσμια μέρα κατά του ρατσισμού, μαζί με τους «Χωρίς Χαρτιά» ενάντια στο καινούργιο ρατσιστικό νομοσχέδιο που ετοιμάζει η κυβέρνηση Μακρόν. Έγιναν διαδηλώσεις σε 50 πόλεις!

Την Πρωτομαγιά, η Μαρί Λεπέν κάλεσε μια συγκέντρωση στην εργατοπούλη της Χάβρης, το σύμβολο των αγώνων των λιμενεργατών και των εργαζόμενων στα διυλιστήρια. Όλες οι συνδικαλιστικές και οι πολιτικές ηγεσίες της Αριστεράς αρνήθηκαν το αίτημα που απευθύναμε να γίνει πανεθνικό το πρωτομαγιάτικο συλλαλητήριο ενάντια στους φασίστες στην Χάβρη. Οργανώσαμε και στείλαμε πούλμαν από το Παρίσι έχοντας στο κέντρο τους **Sans papier** που μπήκαν μπροστά στην αντιφασιστική διαδήλωση μαζί και με συνδικαλιστές. Στο τέλος της έγινε μια μεγάλη συνέλευση στο λιμάνι της Χάβρης με χιλιάδες κόσμο και πολλή νεολαία. Όλες οι παρεμβάσεις του A2C και των **Sans Papiers** έγιναν δεκτές με ενθουσιασμό.

Η πόλωση συνεχίζεται

Θα κλείσω με τρία πράγματα. Πρώτο, προσοχή! Η πόλωση συνεχίζεται. Το κίνημα και οι αγώνες δεν φτάνουν από μόνα τους να σταματήσουν τους φασίστες και τον κόσμο που τους στηρίζει. Το κίνημά μας είναι πιο δυνατό από ποτέ αλλά και η Μαρίν Λεπέν είναι πιο δυνατή από ποτέ. Ένα γκάλοπ πριν από ένα μήνα, έδειξε ότι 40,1% του κόσμου σκέφτεται να την ψηφίσει στις επόμενες προεδρικές εκλογές. Σε πολλές πόλεις, όπως στη Λυόν, κατά τη διάρκεια της εξέγερσης φασίστες κατέβηκαν οργανωμένα στο δρόμο στο πλευρό και σε συνεργασία με την αστυνομία ενάντια στη νεολαία. Είναι καμπανάκι αυτό για όλους/ες μας. Το κίνημα πρέπει να προχωρήσει και να χρησιμοποιήσει τη δύναμή του ενάντια στους φασίστες.

Το δεύτερο μάθημα που αντλούμε είναι ότι αυτό το κίνημα αποκαλύπτει, με τρόπο εμβρυακό, την προοπτική που πρέπει να ακολουθήσει. Επανάσταση δεν σημαίνει μόνο μαζική απεργία. Σημαίνει μαζική απεργία και εξέγερση μαζί. Για να το πω αλλιώς, σημαίνει η εργατική τάξη οργανωμένη παίρνει τον έλεγχο σε κάθε χώρο εργασίας και κάθε συνοικία και οργανώνει τη δική της εναλλακτική εξουσία απέναντι στο κράτος.

Το τελευταίο μάθημα. Η εποχή των καταστροφών είναι και εποχή των επαναστατικών ευκαιριών. Η επανάσταση η μόνη λύση για να αποφυγούμε την καταστροφή που σκορπίζει το σύστημα στον πλανήτη. Για να μπορέσει να νικήσει χρειάζεται να χτίσουμε επαναστατικές οργανώσεις και κόμματα με πολύ περισσότερα μέλη.

Συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκαν το Σάββατο 8 Ιούλη σε πάνω από 30 γαλλικές πόλεις -κόντρα στην αστυνομική απαγόρευση όλων των διαδηλώσεων από την κυβέρνηση Μακρόν- μετά από κάλεσμα που απήχθησαν πάνω από εκατό συνδικάτα, συλλογικότητες, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς, ανάμεσά τους τα συνδικάτα CGT και Solidaires, η Ανυπότακτη Γαλλία του Μελανσόν κ.α.

Σε συγκέντρωση στο Παρίσι, περισσότεροι από 1.000 άνθρωποι συγκεντρώθηκαν το μεσημέρι στην ετήσια διαδήλωση στη μνήμη του **Ανταμά Τραορέ**, ενός νεαρού άνδρα που δολοφονήθηκε κατά τη διάρκεια της σύλληψής του από αστυνομικούς το 2016. Η **Ασά**, αδερφή του Ανταμά, μίλησε στην Πλατεία Δημοκρατίας: «Κάνουμε πορεία για τη νεολαία, για να καταγγείλουμε την αστυνομική βία. Επιτρέπουμε πορείες των νεοναζί, αλλά δεν μας επιτρέπεται να κάνουμε πορεία. Η κυβέρνηση αποφάσισε να ρίξει λάδι στη φωτιά και να μην σεβαστεί τον θάνατο του μικρού μου αδερφού» είπε στους συγκεντρωμένους που φώναζαν «Δικαιοσύνη για τον Ναέλ».

Η απαγόρευση των συγκεντρώσεων είναι η απόδειξη ότι αυτό που πραγματικά ενδιαφέρει την κυβέρνηση Μακρόν είναι να καταστείλει το δικαίωμα των ανθρώπων να διαδηλώνουν ενάντια στις ωμές ρατσιστικές δολοφονίες που διαπράττει συστηματικά η γαλλική αστυνομία. Στα θύματά της ήρθε να προστεθεί, τα ξημερώματα της 2ης Ιούλη, ακόμη ένας διαδηλωτής στη Μασσαλία από «flashball» της αστυνομίας. Και μάλιστα ενώ οι αρχές που «ερευνούν» την υπόθεση πάνε να την κουκουλώσουν αλλάζοντας αυτά που καθαρά ακούγονται στο βίντεο που έχει καταγράψει τη δολοφονία υποστηρίζοντας ότι ο δεύτερος αστυνομικός είπε: «Τα χέρια πίσω από το κεφάλι σου» -αντί για «Πυροβόλησέ τον»- και ότι κανείς δεν είπε: «Θα σου φυτέψω μια σφαίρα στο κεφάλι!»

Στη **Λυόν** πάνω από 80 άτομα, ανάμεσά τους

και δικηγόροι, που πήγαν στα δικαστήρια για αλληλεγγύη και παροχή νομικής βοήθειας σε συλληφθέντες καταγγέλλοντας «τις συνοπτικές διαδικασίες» με τις οποίες καταδικάζονται, δέχτηκαν την επίθεση της αστυνομίας. Τι είδους καταδίκες; Στη Μασσαλία, δικαστής καταδίκασε έναν άνδρα σε δέκα μήνες φυλάκιση με την κατηγορία ότι έκλεψε ένα κουτάκι Red Bull. Ένας άλλος ο οποίος συνελήφθη να κατέχει τυρί από ένα λεηλατημένο κατάστημα, καταδικάστηκε σε έξι μήνες φυλάκιση. Ακόμη χειρότερα ο υπουργός Δικαιοσύνης **Μορετί** απαίτησε από τα δικαστήρια να συλλάβουν τους γονείς των ανήλικων που

έχουν συλληφθεί, με κατηγορίες που επισείουν 30.000 ευρώ πρόστιμο και ποινές διетуός φυλάκισης. Αλλά η καταστολή δεν πτοεί το κίνημα. Οι γονείς των δολοφονημένων από την αστυνομία νέων καλούν σε συλλαλητήριο στις 15 Ιούλη.

Είναι θετικό ότι, έστω και με καθυστέρηση, γίνονται συγκεντρώσεις των συνδικάτων και της αριστεράς. Αλλά το πλαίσιο τους είναι περιορισμένο. Αφενός δεν συνοδεύεται από απεργία και μαζική κινητοποίηση. Αφετέρου οι προτάσεις που θέτει περιορίζονται σε «ήπιες μεταρρυθμίσεις» στην αστυνομία και στην κατάργηση του νόμου του 2017 που ενίσχυσε τη δυνατότητα των μπάτσων να μένουν ατιμώρητοι όταν σκοτώνουν ανθρώπους. Σε ανακοίνωσή του το αντιρατσιστικό μέτωπο **Marche des Solidarités** (που οργανώνει διεθνιστική πορεία στις 14 Ιούλη μαζί με τους **Sans Papiers** ενάντια στο ρατσιστικό νομοσχέδιο του υπουργού Εσωτερικών **Νταρμανέν**) αναφέρει ότι συμμετέχει σε όλες τις κινητοποιήσεις αλλά δεν υπογράφει το κοινό κάλεσμα συνδικάτων και οργανώσεων θέτοντας μια σειρά από κρίσιμα ζητήματα. Όπως αναφέρει:

«Απορρίπτουμε τη φράση "η κλιμάκωση της βίας είναι αδιέξοδη και πρέπει να σταματήσει", η οποία βάζει στο ίδιο τσουβάλι την κρατική βία με την εξέγερση στις γειτονιές. Αυτό που πρέπει να σταματήσει είναι η κρατική βία. Πιστεύουμε ότι η απουσία στο κείμενο αυτό της απαίτησης να εγκαταλειφθεί το ρατσιστικό και ασφαλιστικό νομοσχέδιο του Νταρμανέν είναι λάθος. Εκφράζουμε τη λύπη μας για την απουσία οποιουδήποτε αιτήματος για την άμεση απελευθέρωση όλων των νέων που συνελήφθησαν. Λυπούμαστε για την απουσία ενός καλέσματος προς όλες τις οργανώσεις και συλλογικότητες να ενωθούν για να αντιταχθούν στα όλο και πιο συχνά πογκρόμ που οργανώνονται στους δρόμους των πόλεών μας από φασιστικές πολιτοφυλακές».

Γ.Π.

Συνέντευξη από τις γειτονιές που φλέγονται

Στο Socialist Worker μίλησαν ο «Φαρίντ» και η «Σάνια», δύο νέοι που συμμετείχαν στην εξέγερση στη Λυόν:

«Ήμουν εκεί όταν επιτεθήκαμε στο αστυνομικό τμήμα στην 4η περιφέρεια της Λυόν. Όταν φλεγόταν ήταν μια στιγμή θριαμβευτική» είπε ο Φαρίντ από το Βενισιέ, ένα προάστιο της Λυόν όπου ζουν πολλοί άνθρωποι από τις πρώην αποικίες της Γαλλίας στη βόρεια Αφρική. «Είναι το καλύτερο πράγμα που έχω κάνει ποτέ, ήταν ένα μικρό κομμάτι εκδίκησης για τις προσβολές στη μητέρα μου και τον πατέρα μου και τους παππούδες μου και τον αδελφό και την αδελφή μου.

Πυροβόλησαν τον Ναέλ επειδή

ίσως δεν είχε δίπλωμα οδήγησης. Θανατική ποινή γι' αυτό! Και μάλιστα δίπλα στην πλατεία Νέλσον Μαντέλα. Το να είσαι μουσουλμάνος είναι το ίδιο και χειρότερο από το να είσαι μαύρος για κάποιους ανθρώπους.

Τώρα εργάζομαι για 13 ευρώ την ώρα. Είναι σκληρή δουλειά, σωματική δουλειά. Πολλοί από τους ανθρώπους με τους οποίους δουλεύω είναι χωρίς χαρτιά. Όταν πηγαίνω ή επιστρέφω από τη δουλειά, οι αστυνομικοί με σταματούν αρκετά συχνά. Ακόμη και αυτοί που με γνωρίζουν με σταματούν. Είναι ένα θέμα ελέγχου, ένας τρόπος να μου πουν μην ξεχνάτε ποιος κάνει κουμάντο».

Αυτοπεποίθηση

«Ο κόσμος αισθάνεται ότι σήκωσε το ανάστημά του, ότι έκανε το σωστό για τον Ναέλ και την οικογένειά του και για τον εαυτό του» λέει η Σάνια, εργαζόμενη στο δημόσιο τομέα. «Αυτό θα τους κάνει να έχουν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στο να μην αποδέχονται τα πράγματα ως έχουν. Αλλά για κάποιους είναι η φυλακή αυτό που έρχεται. Θα πρέπει να τους υποστηρίξουμε, να προσπαθήσουμε να τους υπερασπιστούμε. Με τις απεργίες και τις διαδηλώσεις για τις συντάξεις ένιωσα ότι οι άνθρωποι, τουλάχιστον κάποιοι από αυτούς, ξηπουσαν. Πήγα σε μια από

αυτές. Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, αισθάνεσαι ότι μπορείς να ξεπεράσεις κάποιες διαφορές. Αλλά τι έρχεται μετά;».

«Η Λεπέν είναι φασίστρια, αλλά είναι ο Μακρόν πολύ καλύτερος;», αναρωτιέται ο Φαρίντ. «Μισεί τους μουσουλμάνους, μας καταδιώκει, δίνει στην αστυνομία ό,τι θέλει. Πώς είναι δυνατόν να πρέπει να επιλέξουμε μεταξύ αυτών των δύο για πρόεδρο;» Ενώ η Σάνια προσθέτει ότι προσπάθησε να ψηφίσει τον Μελανσόν στις προεδρικές εκλογές πέρυσι, προτού ανακαλύψει ότι υπήρχε κάποια «παρατυπία» που την εμπόδισε να φτάσει στην κάλπη...

Κώστας Καταραχιάς

Τι τριήμερο ήταν αυτό; Αλλιώς μπήκαμε αλλιώς βγαίνουμε. Η συζήτηση που ανοίξαμε εδώ πρέπει να πάει στους εργατικούς χώρους στις γειτονιές, στον κόσμο της αριστεράς, στο εργατικό κίνημα. Η ΝΔ ισχυρίζεται ότι έκλεισε ένας κύκλος που άνοιξε το 2010 με την τεράστια κρίση της άρχουσας τάξης και ότι έχουν ξεμπερδέψει με την Αριστερά, τους αγώνες, τα συνδικάτα.

Τα λένε αυτά αλλά η αλήθεια είναι ότι δεν τα πιστεύουν. Υπάρχει μία τεράστια πολυκρίση που πολύ γρήγορα θα αναγκάσει τον Μητσοτάκη να προχωρήσει σε μια άγαρμπη στροφή. Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμη και μετά τις εκλογές συνεχίζουν τις ψεύτικες υποσχέσεις προβάλλοντας «λάιτ» προφίλ γιατί ξέρουν ότι πολύ σύντομα θα προχωρήσουν σε μια ατζέντα με τεράστιες επιθέσεις. Έχοντας όμως απέναντί τους μια εργατική τάξη και μια νεολαία που δεν είναι διατεθειμένοι να τους επιτρέψουν να την εφαρμόσουν, όπως έγινε με τον αντισυνδικαλιστικό νόμο Χατζηδάκη κι άλλες επιθέσεις της προηγούμενης τετραετίας που έμειναν στα χαρτιά.

Έρχονται ήδη αυτά τα μηνύματα. Από το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στα Χανιά, από το συνέδριο των δασκάλων που συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις ενάντια στην αξιολόγηση, από την απεργία στα νοσοκομεία στις 12 Ιούλη. Ο κόσμος μπορεί να είναι απογοητευμένος από τα αποτελέσματα των εκλογών αλλά δεν είναι διαλυμένος γιατί τέσσερα χρόνια τώρα έχει δώσει τεράστιες μάχες, έχει εμπειρία, δεν είναι άγραφο χαρτί. Έχουμε να συζητήσουμε μαζί του ότι αυτό που ηττήθηκε στις εκλογές ήταν η αδιέξοδη στρατηγική του κοινοβουλευτικού δρόμου. Και να οργανώσουμε μαζί του το μόνο ρεαλιστικό δρόμο για αλλαγή, που είναι οι απεργίες οι διαδηλώσεις, η σύγκρουση με τη ΝΔ και το σάπιο σύστημα που εκπροσωπεί.

Τζένη Δεμιρτζίδου

Η νεολαία πρωτοστάτησε σε όλες τις μάχες της προηγούμενης τετραετίας ενάντια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Από το 2020 όταν διαδήλωνε μαζικά έξω από το Εφετείο για να μπει η Χ.Α στην φυλακή. Μέχρι την απεργιακή 8 Μάρτη, τη μέρα της Γυναίκας, όταν πλημμύρισε τους δρόμους όλης της χώρας ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών και την κυβέρνηση του σεξισμού. Το ίδιο θα κάνει και τώρα.

Την είδαμε και την βλέπουμε αυτή τη ριζοσπαστικοποίηση και στο Βόλο. Στις διαδηλώσεις για τα Τέμπη, στις μαζικές εκδηλώσεις που κάναμε στις σχολές ενάντια στον σεξισμό, στους αγώνες ενάντια στις κρατικές δολοφονίες του Βασίλη Μάγγου και του Κώστα Φραγκούλη, στους αγώνες για την υπεράσπιση του νερού, στους αγώνες για την υπεράσπιση της δημόσιας Παιδείας. Και σαν ΣΕΚ στις Σχολές έχουμε παίξει ρόλο για να εκφραστεί. Το ότι υπάρχουν επαναστάτες μέσα στις σχολές που ανοίγουν όλα αυτά τα μέτωπα και παίρνουν πρωτοβουλίες, έπαιξε καθοριστικό ρόλο όχι μόνο για τα πανεπιστήμια αλλά για όλους τους αγώνες που δόθηκαν στην πόλη. Συνεχίζουμε σε αυτήν την κατεύθυνση ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων και το σύστημά τους.

Θωμάς Κατσαρός

Έρχομαι από ένα χώρο εργασίας που έχουμε το προνόμιο να είμαστε αντιμέτωποι με την μοναδική Υπουργό που έμεινε αμετακίνητη στη νέα κυβέρνηση Μητσοτάκη, τη Λίνα Μενδώνη. Στη γενική συνέλευση των εργαζομένων πριν τις εκλογές είχαμε πάρει κάποιες αποφάσεις: Ότι ανεξαρτήτως των εκλογικών αποτελεσμάτων, οι στοχεύσεις και οι επιδιώξεις που έχουμε εξαρχής εδώ και τέσσερα χρόνια που είμαστε σε σύγκρουση με την κυβέρνηση και την υπουργό δεν θα αλλάξουν.

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Ότι παρά το γενικό πλαίσιο της κατήφειας λόγω εκλογικού αποτελέσματος, στο Βυζαντινό Μουσείο η επικρατούσα αντίληψη είναι ότι προχωράμε αμετασάλευτα στον αγώνα που έχουμε αρχίσει. Αποτέλεσμα; Παρασύραμε τις συνδικαλιστικές μας ηγεσίες να στείλουν εκ νέου εξώδικο προς το υπουργείο ανακοινώνοντας την απεργία-αποχή από την εφαρμογή του νόμου 5021 που πάει να μετατρέψει τα Μουσεία σε ΝΠΔΔ.

Όταν το 1914, οι ρεφορμιστές της εποχής εκείνης είχαν ενδώσει στον εθνικισμό και τάσσονταν με τους εξοπλισμούς και την υποστήριξη της δικής τους χώρας στον επερχόμενο Α Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Λένιν διαπίστωσε ότι μέσα στην κρίση και την καταστροφή που έφερνε ο πόλεμος και η στάση της σοσιαλδημοκρατίας, βρίσκεται ταυτόχρονα, κοιτάζοντάς το από άλλη σκοπιά, το κομβικό σημείο στο οποίο μπορεί να γεννηθεί η ευκαιρία για την ανατροπή. Τρία χρόνια μετά έγινε η Οκτωβριανή επανάσταση.

Κρατώντας σαν εφόδιο τις παρακαταθήκες του Λένιν και του Τρότσκι, ότι μπορείς να χρησιμοποιείς την κρίση για να φέρεις την ανατροπή αλλά και τις δικές μας εμπειρίες από τους αγώνες που έχουμε δώσει, έχουμε την χρυσή ευκαιρία για να υλοποιήσουμε τα οράματά μας, που δεν είναι άλλα από αυτά που μοιραστήκαμε σε αυτό το τριήμερο Μαρξισμού. Από αύριο ανανεώνουμε όλα τα αγωνιστικά ραντεβού στους δρόμους και τους χώρους δουλειάς.

Λουίζα Γκίκα

Τα εκλογικά αποτελέσματα έδειξαν με τον πιο εκκωφαντικό τρόπο την αποτυχία της ρεφορμιστικής στρατηγικής. Οι πραγματικοί συσχετισμοί θα κριθούν στους χώρους δουλειάς, στα πανεπιστήμια, στους δρόμους. Δεν θέλουμε η κρίση της ρεφορμιστικής αριστεράς να σημάνει ένα πιασμάρισμα αλλά να βγάλει στον αφρό την επαναστατική αριστερά όχι μόνο όσον αφορά στο ξεδίπλωμα των αντιστάσεων αλλά στο να αποτελέσει ένα πολιτικό στήριγμα για τον κόσμο που αναζητά εναλλακτική.

Όσον αφορά τις αντιστάσεις δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Στην Υγεία, οι εργαζόμενοι με το Συντονιστικό των Νοσοκομείων στην πρώτη γραμμή, εμποδίσαμε μέσα από σκληρές συγκρούσεις να περάσουν μια σειρά από επιθέσεις. Οι συνάδελφοι κοιτάνε προς τα εμάς. Στα Γιάννενα, κατεβάσαμε για πρώτη φορά ψηφοδέλτιο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στους νοσοκομειακούς γιατρούς και με την πρώτη πήραμε δύο έδρες στο ΔΣ. Παίζει ρόλο αυτή μας η δράση στο ότι η πρώτη απεργία ενάντια στη νέα κυβέρνηση γίνεται στα νοσοκομεία.

Είμαστε ένα κόμμα της επαναστατικής αρι-

Το μέλλον μας

στεράς που έχει ρίζες. Δεν είμαστε καινούργιοι. Ο κόσμος μας εκτιμά γιατί χρόνια τώρα μπαίνουμε να οργανώσουμε τις αντιστάσεις σε όλα τα μέτωπα και το κάνουμε πάντα με ενιαιομετωπική δράση. Η μετωπική δράση με όλο τον κόσμο της Αριστεράς είναι βασικό κρατούμενο για τη συνέχεια και πάει χέρι-χέρι με τη συζήτηση για τα πολιτικά και ιδεολογικά ξεκαθάρσιμα. Υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι που από τη μια θέλει να συγκρουστεί με τη ΝΔ - από τα ζητήματα του σεξισμού και των ανοιχτών συνόρων για τους πρόσφυγες μέχρι την υπεράσπιση της δημόσιας Υγείας και το περιβάλλον- και ταυτόχρονα μένει ακάλυπτο από τις ηγεσίες της ρεφορμιστικής αριστεράς. Μέσα από αυτή τη διαδικασία μπορούμε να γεμίσουμε όλους τους χώρους με επαναστάτες.

Ντενί Γκοντάρ

Ο Ναέλ ήταν 17 χρονών. Δολοφονήθηκε από τους αστυνομικούς που του είπαν θα σε σκοτώσουμε σαν σκυλί. Υπάρχει ένα σύνθημα που χρησιμοποιούμε σε όλες τις διαδηλώσεις για κάθε δολοφονημένο από την αστυνομία, τους φασίστες, την ρατσιστική πολιτική: «Δεν ξεχνάμε, δεν συγχωρούμε».

Αυτό που έδωσε αυτοπεποίθηση στην νεολαία να βγει στους δρόμους σε έξι νύχτες εξέγερσης ήταν το κίνημα της εργατικής τάξης για το συνταξιοδοτικό. Μετά την έγκριση του νόμου για το συνταξιοδοτικό με προεδρικό διάταγμα ο Μακρόν δήλωσε ότι θα «επιστρέψει στο δρόμο για να συνομιλήσει με τους πολίτες». Κάθε φορά που ο Μακρόν πήγαινε σε μια περιοχή για να επισκεφθεί οι εργαζόμενοι στη γαλλική ΔΕΗ του έκοβαν το ρεύμα. Οι «βόλτες» σταμάτησαν με τις πρώτες απόπειρες, όπου πήγαινε ο κόσμος τον έβριζε, έγινε και παιχνίδι στο ίντερνετ. Η νεολαία που ξεσηκώθηκε ανήκει στην ίδια τάξη με αυτήν που διαδήλωνε όλους τους προηγούμενους μήνες. Και η εξέγερσή της έφερε δεύτερη ήττα για τον Μακρόν. Οι εκατό μέρες «γαλήνης» που υποσχέθηκε μετά την ψήφιση του νόμου έγιναν 100 μέρες οργής.

Άκουσα πολλή συζήτηση και ερωτήματα που μπαίνουν σχετικά με τα αποτελέσματα των εκλογών στην Ελλάδα και τους αγώνες. Μην ξεχνάμε ότι η κατάσταση που περιγράφω στην Γαλλία έρχεται μόλις ένα χρόνο αφού ο Μακρόν επανεκλέχθηκε στην κυβέρνηση. Δεν είχαμε καν την Αριστερά στο δεύτερο γύρο. Εκλέχτηκε ο Μακρόν απέναντι σε μία φασίστρια που πήρε 13 εκατομμύρια ψήφους.

Είναι όντως οι εκλογές μια αντανάκλαση της πολιτικής κατάστασης αλλά παραμορφωμένη αντανάκλαση. Τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν πολύ γρήγορα. Η κατάσταση αστάθειας και κρίσης με μεγάλες ευκαιρίες και μεγάλους κινδύνους δεν αφορά μόνο στη Γαλλία, δείτε τη Μ. Βρετανία, όπου ξεκίνησαν ξανά απεργίες. Η 8 Μάρτη στην Ελλάδα, ενώ είχαμε ακόμη απεργίες στη Γαλλία, εντυπωσίασε τους πάντες.

Στις 14 Ιούλη κατά τη διάρκεια του λόγου του Μακρόν στα δυτικά του Παρισιού στις

πλούσιες γειτονιές θα υπάρχει στρατιωτική παρέλαση. Από την άλλη μεριά του Παρισιού η «Πορεία Αλληλεγγύης» οργανώνει αντιρατσιστική διαδήλωση που θα ανοίξει με σημαίες όλων των χωρών μεταναστών και προσφύγων, της Παλαιστίνης και του Κουρδιστάν. Στις 15 Ιούλη οι οικογένειες των δολοφονημένων από την αστυνομία παιδιών καλούν σε διαδηλώσεις σε όλη τη Γαλλία. Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη.

Μαρία Στύλλου

Η εικόνα που έφερε ο Ντενί από την Γαλλία αφορά όλο τον κόσμο. Εκεί που νομίζεις ότι τα πράγματα είναι «σταθερά» και κινούνται με αργούς ρυθμούς ξαφνικά αλλάζουν με τέτοια ορμή και ένταση, που πρέπει να είσαι έτοιμος ώστε να μπορείς να παίξεις καθοριστικό ρόλο, για να μην πάνε πίσω, αλλά να προχωρήσουν.

Δείτε την Ελλάδα την τελευταία εικοσαετία. Το 2006 είχαμε τις φοιτητικές καταλήψεις, το 2007 τις απεργίες για το ασφαλιστικό, το 2008 την εξέγερση της νεολαίας για τη δολοφονία του Αλέξη. Το 2010-12 άρχισε η επιτάχυνση, πολύ μεγάλοι αγώνες και απεργίες που συνδέθηκαν μεταξύ τους, που συνδέθηκαν με τις πολιτικές μάχες και οδήγησαν σε ανατροπές κυβερνήσεων. Σε ένα μικρό χρονικό διάστημα τα είδαμε όλα μαζεμένα καταλήγοντας σε μια τεράστια ριζοσπαστικοποίηση που μεταφράστηκε στην άνοδο συνολικά της Αριστεράς και του ΣΥΡΙΖΑ που κέρδισε τις εκλογές το 2015.

Κοιτάτε πως προχώρησε η τελευταία τριετία της ΝΔ. Ήταν μια περίοδος που δόθηκαν μεγάλες μάχες. Αλλά δεν έχουμε απλώς ένα άθροισμα μεγάλων μαχών. Πάρτε παράδειγμα τη νεολαία, τους φοιτητές. Πάλεψαν στις σχολές σταματώντας την πανεπιστημιακή αστυνομία, γκρέμισαν τη ΔΑΠ αλλά δεν έμειναν στα πανεπιστήμια. Καθόρισαν όλη την κοινωνία στην κινηματική έκρηξη των Τεμπών, με τις πρωτοβουλίες τους, καθορίζουν την πόλη τους, όπως ανέφερε η συντρόφισσα από τον Βόλο.

Οι μάχες που δίνονται είναι πιο πυκνές, πολύ πιο πολιτικές και με ιδέες. Στα Μουσεία, η συζήτηση των εργαζομένων ξεκινάει από τον αγώνα ενάντια στους διοικητάδες και την εμπορευματοποίηση του πολιτισμού, αλλά καταλήγει στο ποιος θα έπρεπε να ελέγχει τα Μουσεία, ποιος ελέγχει τον Πολιτισμό. Τι είδαμε με τους εργάτες της Τέχνης; Ξεκίνησαν διεκδικώντας ένα επίδομα στην καραντίνα και κατέληξαν να καταλαμβάνουν όλα τα κρατικά θέατρα μαζί με τους φοιτητές ανοίγοντας ζητήματα ελέγχου. Ποιος αποφασίζει στα θέατρα; τι είδους τέχνη, με τι περιεχόμενο, από ποιους και για ποιους;

Αυτά τα ποιοτικά προχωρήματα, η σύνδεση ανάμεσα σε διάφορα κομμάτια που αντιστέκονται, το πολιτικό προχώρημα, προφανώς έχουν να κάνουν με το πως εξελίσσονται οι αγώνες και οι ίδιοι οι αγωνιστές/τριες μέσα από τις εμπειρίες τους. Αλλά όχι μόνο. Γίνονται και γιατί απέναντί μας έχουμε να αντιμετω-

δεν είναι ο καπιταλισμός

πίσουμε μια οργανωμένη κυρίαρχη τάξη που τα δίνει όλα διεθνώς για να βγει από την πολυκρίση με ξεκάθαρο στόχο όλα τα σπασμένα να πληρώσει η εργατική τάξη και η νεολαία.

Πολυκρίση σημαίνει ότι οι μάζες σε όλο τον πλανήτη βιώνουν όλο και πιο έντονα μια συμπυκνωμένη καταστροφή. Πόλεμος, καταστροφή των δουλειών, καταστροφή των δημοκρατικών δικαιωμάτων, καταστροφή του περιβάλλοντος, κάθε πόλη, κάθε χώρα έχει τα δικά της παραδείγματα. Και ταυτόχρονα έρχονται αντιμέτωπες με μια τεράστια κλιμάκωση από τη μεριά των αρχουσών τάξεων σε όλες τις χώρες, που επιστρατεύουν τις πιο αντιδημοκρατικές μεθόδους καταργώντας δικαιώματα, κάνοντας υποκλοπές, αλλάζοντας συντάγματα, κλείνοντας τα σύνορα, ανοίγοντας τις φυλακές για τους φασίστες και βάζοντας στο στόχαστρο τη νεολαία που εξεγείρεται, την Αριστερά.

Είναι μια γενική κατά μέτωπο οργανωμένη, συμπυκνωμένη επίθεση. Κλιμάκωση ενάντια στις κατακτήσεις της εργατικής τάξης, κλιμάκωση ενάντια στα δημοκρατικά δικαιώματα, κλιμάκωση του σεξισμού ενάντια στις γυναίκες, κλιμάκωση του ρατσισμού ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, ξεδιάντροπα πια και όχι καλυμμένα.

Απέναντί τους έχουν όμως μια τάξη και μια νεολαία που έχουν εμπειρίες όλα αυτά τα χρόνια. Ξεκινώντας από την αρχή, τον Απρίλη του 2020 όταν η κυβέρνηση προσπάθησε να παγώσει τις αντιστάσεις με την πανδημία και τα λοκντάουν, στα νοσοκομεία οι εργαζόμενοι είπαν θα την σπάσουμε αυτήν την προσπάθεια και την έσπασαν με απόφαση. Αυτό δεν έγινε αυτόματα. Συνέβη γιατί υπήρχε το Συντονιστικό των Νοσοκομείων και ένα δίκτυο που φτιάχτηκε με πρωτοβουλία των επαναστατών στα νοσοκομεία. Έτσι αναγκάστηκαν οι ομοσπονδίες των νοσοκομείων που ταλαντεύονταν να καλέσουν απεργίες και έδωσαν το παράδειγμα για τα υπόλοιπα κομμάτια της τάξης που ασφυκτούσαν να κάνουν το ίδιο και να αποκρουστεί επίθεση.

Το πετύχαμε αυτό γιατί σαν ΣΕΚ κάναμε την προσπάθεια όλα τα προηγούμενα χρόνια, που τα πράγματα έμοιαζαν να «κυλάνε αργά», να

Η "Διεθνής" στο κλείσιμο του τριήμερου φεστιβάλ. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

συνδεθούμε με όλες τις μάχες που κομμάτια της αριστεράς, θεωρούσαν «δυσανάλογα μικρές». Το κάναμε έχοντας την εκτίμηση ότι δεν υπάρχει αγώνας που δίνει η τάξη, όχι μόνο που να μην πηγαίνει «χαμένος» αλλά και που να μην αφήνει πίσω του εμπειρίες και γνώση. Και ότι αν υπάρχει έστω και ένα ψήγμα επαναστατικής αριστεράς μέσα στους χώρους, μπορούν να παίξουν τεράστιο ρόλο. Το παράδειγμα των νοσοκομείων δεν είναι «το καμάρι του ΣΕΚ», είναι το παράδειγμα της τάξης. Δεν το έβγαλε το ΣΕΚ, το έβγαλαν οι σύντροφοι/ισσες στα νοσοκομεία διότι πάλεψαν και οργάνωσαν τον αγώνα ενιαιομετωπικά μαζί με την τάξη. Η περίοδος που ανοίγει σημαίνει ότι πρέπει να πολλαπλασιάσουμε αυτό το παράδειγμα. Και αυτό δεν αφορά μόνο τις μάχες στους χώρους δουλειάς.

Επειδή η κυρίαρχη τάξη ανοίγει όλα αυτά τα μέτωπα, παράλληλα με το εργατικό κίνημα ξεπηδάνε ολόκληρες αντιστάσεις, ρυάκια από καινούργια κομμάτια που συγκρούονται με αφορμή μια περιβαλλοντική επίθεση, μια σεξιστική ή ρατσιστική επίθεση, μια φασιστική πρόκληση. Υπάρχει η ανάγκη η εργατική τάξη να συνδεθεί με αυτά τα κομμάτια σε μια αμφίδρομη σχέση που κάνει αυτά πιο αποτελεσματικά και την ίδια πιο πλούσια γιατί πολιτικοποιεί και γενικεύει τον αγώνα της ενάντια στο σύστημα. Ο ρόλος των επαναστατών είναι η σύνδεση της εργατικής τάξης με αυτά τα μέτωπα, και στους δρόμους και στα αιτήματα, κόντραροντας την «απροθυμία των συνδικαλιστικών ηγεσιών να το κάνουν, και ακόμη περισσότερο κερδίζοντας το να μπουν οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα στην πρώτη γραμμή αυτών των αγώνων, όπως είδαμε στον αντιφασιστικό αγώνα που οδήγησε στην καταδίκη της Χ.Α.

Βρισκόμαστε στο σημείο που οι εξελίξεις θα κλιμακωθούν όχι γιατί το θέλουμε εμείς αλλά γιατί η επίθεση οξύνεται. Εμείς πρέπει να φροντίσουμε από την πρώτη μέρα να τους κάνουμε τη ζωή πατίνι μέχρι να ξεκουμπιστούν. Αλλά αυτό σημαίνει δουλειά για να βγουν και να νικήσουν οι αντιστάσεις. Σημαίνει να κερδίσουμε σε αυτήν την προσπάθεια ένα τεράστιο κομμάτι της αριστεράς που ψάχνεται μετά τα εκλογικά αποτελέσματα και αναζητά τρόπους να μπει στις επόμενες μάχες, αναζητά πολιτικό

στήριγμα το ποιος μπορεί να τις οργανώσει και σε ποια προοπτική. Οι δυνατότητες είναι περισσότερες. Το διαπιστώσαμε αυτό στον φετινό Μαρξισμό όπου συμμετείχαν τα μέλη του κόμματος αλλά και ένα μεγάλο κομμάτι από έξω που έχει αυτά τα χαρακτηριστικά, κόσμος απ' όλα τα κινήματα και απ' όλη την Αριστερά. Θέλουμε ενιαίο μέτωπο με όλους/ες αυτούς στις απεργίες, στους αγώνες αλλά και ενιαιομετωπικές πρωτοβουλίες, όπως η KEEP-ΦΑ, για να σταματάνε οι επιθέσεις και να νικάνε οι αγώνες αλλά και γιατί μέσα από την τακτική του ενιαίου μετώπου οι επαναστάτες μπορούν να ανοίγουν τον δρόμο για την επαναστατική ανατροπή κερδίζοντας στις γραμμές τους τα πιο μαχητικά κομμάτια της τάξης.

Το ενιαίο μέτωπο είναι μια πολύτιμη κληρονομιά που μας άφησαν ο Λένιν, ο Τρότσκι, το κόμμα των μπολσεβίκων και η επαναστατική Τρίτη Διεθνής των αρχών των πρώτων δεκαετιών του περασμένου αιώνα. Ο Τρότσκι προπαθούσε να το οργανώσει, ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές, όπως τη δεκαετία του '30, δίνοντας τη μάχη ενάντια στην ανοδο του φασισμού, για να επιβιώσει η επαναστατική αριστερά κόντρα στην επικράτηση του σταλινισμού και αυτά σε παραμονές του επερχόμενου Β' Παγκόσμιου Πόλεμου. Αυτήν την επαναστατική παράδοση συζητήσαμε στο φετινό Μαρξισμό, αυτή μας δίνει γερές βάσεις για να βγαίνουμε σήμερα από εδώ πιο δυνατοί, για να πάμε να την κάνουμε πράξη.

Τα κείμενα βασίζονται στις ομιλίες των εισηγητών/τριών στην τελική συζήτηση του φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023

Το αμφιθέατρο στην τελευταία συζήτηση του φεστιβάλ «Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός». Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7
σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 6μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ – Μαζική απεργία και επανάσταση
Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ
Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ – Αλλαγή προσώπων ή στρατηγικής;
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ miss tartu 7.30μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ – Αλλαγή προσώπων ή στρατηγικής;
Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Ενωδία 7μμ
Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ – Αλλαγή προσώπων ή στρατηγικής;
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η εξέγερση στη Γαλλία
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Ηλιόπετρα 7μμ
Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ – Αλλαγή προσώπων ή στρατηγικής;
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΚΟΥΚΑΚΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Τρίκυκλο, 7.30μμ
Η εργατική αντίσταση ξεκίνησε
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΒΟ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Περιβολάκι 7.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΒΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνος 7μμ
Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ – Αλλαγή προσώπων ή στρατηγικής;
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Περιμπανού 7μμ
Ο Μάης του '68
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Vesprino,
Διάμεση 1 και Ερμού 7.30μμ
Η κρίση του ρεφορμισμού
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Τετάρτη 12/7 πλατεία Φελέκη 7.30μμ
Εργατική τάξη και επαναστατικό κόμμα
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 δημαρχείο 7.30μμ
Η κρίση του ρεφορμισμού
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Λένιν – Ταξική συνείδηση και επαναστατικό κόμμα
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Family, πλ. Ιλίου 7.30μμ
Λένιν – Ταξική συνείδηση και επαναστατικό κόμμα
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Λένιν – Ταξική συνείδηση και επαναστατικό κόμμα
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 δημαρχείο 7.30μμ
Η επαναστατική παράδοση του ΣΕΚΕ
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 δημαρχείο 7.30μμ
Η επαναστατική εφημερίδα
Ομιλήτρια: Παρή Κουτσουδάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/7 δημαρχείο 7.30μμ
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 δημαρχείο 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Νικόλας Πολυχρονάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/7 δημαρχείο 7.30μμ
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα
Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Αδριανού

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7
καφέ Σαρδανάπαλος 7.30μμ
Η εργατική αντίσταση ξεκίνησε
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7
καφέ Σαρδανάπαλος 7.30μμ
Η μάχη του νερού
Ομιλητής: Παναγιώτης Γαραντζιώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ πλ. Σουρμένων 7μμ
Λένιν – Ταξική συνείδηση και επαναστατικό κόμμα
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 καφέ πλ. Σουρμένων 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Τρομπέτα

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Δίκη – καταδίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτρια: Μαρίζα Ψαλτάκου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Αριστερισμός, παιδική αρρώστια του κομμουνισμού
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Books & Coffee 7μμ
Η εργατική αντίσταση ξεκίνησε
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 Books & Coffee 7μμ
Αριστερισμός, παιδική αρρώστια του κομμουνισμού
Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 13/7
καφέ Sloth, πλ. Μεσολογγίου 7.30μμ
Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ – Αλλαγή προσώπων ή στρατηγικής;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
● ΠΕΜΠΤΗ 20/7
καφέ Sloth, πλ. Μεσολογγίου 7.30μμ
Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά
Ομιλήτρια: Εβίτα Ιορδάνου

ΒΥΡΩΝΑΣ

● ΠΕΜΠΤΗ 13/7
καφέ Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου
● ΠΕΜΠΤΗ 20/7
καφέ Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Το τέλος του ρεφορμισμού;
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 Θόλος 8μμ
Η εργατική αντίσταση ξεκίνησε
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΧΑΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7
ΚΑΠΗ παλιάς πόλης 6.30μμ
Πώς νικάνε οι αγώνες
Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά
● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7
ΚΑΠΗ παλιάς πόλης 6.30μμ
Πώς τσακίζουμε το σύστημα του σεξισμού
Ομιλήτρια: Μαρία Νικήτα

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Μαρίνα 7.15μμ
Γυναίκες και συνδικάτα
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλατζάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Aberto,
Ρ.Φερραίου 48, πλ. Όλας 7μμ
60 χρόνια από τη δολοφονία του Λαμπράκη – Το κίνημα που γκρέμισε τη Δεξιά τότε
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/7 Πυρσινέλλα 1, 4ος ορ. 7μμ
Το τέλος του ρεφορμισμού;
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Η μάχη του νερού
Ομιλητής: Κώστας Σταματίου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Τρόσκι – Η επανάσταση είναι διαρκής
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/7 καφέ Διώροφο 6.30μμ
Η Γαλλία δεν είναι μακριά
Ομιλήτρια: Άλε Κρήτη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/7

ΓΚΥΖΗ Πλατεία Γκούζη 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος 7.00μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άγιος Νικόλαος 7μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Γαλαξίας Φραντζή και Φωτομάρα 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 7.30μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest 7.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 7.30μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ
Λεωφόρος Ηρακλείου ΟΠΑΝ 7.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο ΕΑΜ πεζόδρομος 7.30μμ
ΙΛΙΟΝ Πλ. Ιλίου 7.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Σβώλου και Γούναρη 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Αγίου Γεωργίου 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6.30μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 15/7
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ πλατεία Εθνικής Αντίστασης 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφείας 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikii@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθηνas

Ανοιχτή σύσκεψη της «Ανταρσία στις γειτονιές της Αθηνas» βρισκόταν σε εξέλιξη την Τρίτη 11 Ιούλη στο θεατράκι της πλατείας Κουμουνοδούρου, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγυή πήγαινε στο τυπογραφείο. Το δημοτικό σχήμα συζητούσε «για την ενωτική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στις εκλογές του Δήμου Αθηνas», όπως ανέφερε στο κάλεσμά του. Ο Νίκος Στραβελάκης, πανεπιστημιακός, μας γράφει για αυτή τη μεγάλη μάχη.

Σκεφτόμαστε Συνολικά και Δρούμε Τοπικά

Οι επικείμενες δημοτικές και περιφερειακές εκλογές θα είναι κρίσιμες για να ξαναβρεί η εργατική τάξη και η νεολαία την αυτοπεποίθησή της ώστε να αντιμετωπίσει τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Οι συσχετισμοί στο Δήμο της Αθηνas θα είναι ση-

μείο αναφοράς σε αυτό. Στις γειτονιές της θα ξεπηδήσει η ανάγκη της αυτοοργάνωσης απέναντι στις πολιτικές του αποκλεισμού, της λιτότητας και του αυταρχισμού.

Οι πολιτικές της νέας λιτότητας περιγράφηκαν στις εκθέσεις της Κομισιόν του προηγούμενου διαστήματος και αποτυπώθηκαν στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης. Χαρακτηριστική η ιδέα της χρησιμοποίησης πυροσβεστών και στρατιωτών σε θέσεις τραυματιοφορέων του ΕΚΑΒ. Έφτασαν να επεκτείνουν στον κλάδο της Δημόσιας Υγείας τις δολοφονικές πολιτικές των μετατάξεων, αρνούμενοι πεισματικά να πάρουν μαθήματα από το έγκλημα των Τεμπών.

Μια μικρογραφία αυτής της πολι-

τικής ζήσαμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια στο Δήμο της Αθηνas. Ο Μπακογιάννης προσπάθησε να στήσει ένα σχέδιο ιδιωτικοποίησης των ελεύθερων χώρων, αποκλεισμού της λαϊκής οικογένειας από τον αστικό ιστό με την ανεξέλεγκτη χρήση του Airbnb, περιθωριοποίησης των μεταναστών και των χειροτεχνών και αδιαφορίας για τους φτωχούς και τους αστέγους. Νόμισε ότι με το σύνθημα «νόμος και τάξη» θα έφτιαχνε μια βιτρίνα μεγαλούπολης που θα στήριζε τις μπίζνες που σχεδίασε και σχεδιάζει ακόμη στην αγορά ακινήτων. Αυτό που, προς το παρόν, του έμεινε είναι τα πλατάνια του Συντάγματος να θυμίζουν τη μεγαλομανία και την ανοησία του.

Δεν του πέρασε γιατί βρήκε το κό-

σμο απέναντι. Στην αντίσταση στις γειτονιές η Ανταρσία στις γειτονιές της Αθηνas και οι υπόλοιπες δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς πρωτοστάτησαν. Για αυτό και θέλουν να τις αποκλείσουν από το δημοτικό συμβούλιο επεκτείνοντας το όριο του 3% και στις δημοτικές εκλογές.

Δεν πρέπει να τους περάσει ούτε τώρα. Οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, οι κατεχοχίν δυνάμεις του κινήματος, πρέπει να βγουν ενισχυμένες από την αναμέτρηση. Να είναι η φωνή των λαϊκών κινητοποιήσεων μέσα στο δημοτικό συμβούλιο.

Οι συσχετισμοί που προέκυψαν στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές σηματοδότησαν την ήττα των

αυταπατών του ρεφορμισμού και του κυβερνητισμού που είχαν κυριαρχήσει στην αριστερά τα προηγούμενα χρόνια. Είναι σαφές ότι το βάρος της αντιπαράθεσης περνά πλέον στο κίνημα. Στο πεζοδρόμιο θα αναμετρηθεί η κοινωνία με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Η Αθηνas και οι γειτονιές της θα είναι σημείο αναφοράς και συχνά θέατρο αυτής της μάχης. Οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς πρέπει να τις μετατρέψουν σε κυψέλες αλληλεγγύης και διαλόγου των ανθρώπων του μόχθου ανεξάρτητα από χρώμα, εθνότητα ή φύλο. Όμως πριν και πάνω απ' όλα αυτή η ζύμωση πρέπει να αντανakλάται σε τοπική δράση. Γιατί απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές σκεφτόμαστε συνολικά αλλά δρούμε τοπικά.

Νίκος Στραβελάκης

Ανταρσία στην Κοκκινιά

Την Τετάρτη 5 Ιούλη, πραγματοποιήθηκε η ανοιχτή συνέλευση του σχήματος «Ανταρσία στην Κοκκινιά της Προφυγιάς και της Αντίστασης», όπου αποφασίστηκε το κατέβασμα στις δημοτικές εκλογές του Οκτώβρη. Μίλησαν η Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος του Δήμου Νίκαιας-Ρέντη και η Τασούλα Δημητριάδου, εκπαιδευτικός και ιδρυτικό μέλος της κίνησης.

Στη συνέλευση συμμετείχαν συμβασιούχοι εργαζόμενοι στους Δήμους, τα νοσοκομεία, εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι ντόπιοι και μετανάστες, συνταξιούχοι από τις γειτονιές της Νίκαιας και του Ρέντη. Ο Ασίφ Α. ανέφερε πως η Κατερίνα Θωίδου και η «Ανταρσία στην Κοκκινιά» είναι η φωνή των μεταναστών μέσα στο Δημοτικό Συμβούλιο και έθεσε την ανάγκη για εκ νέου κινητοποίηση του αντιφασιστικού κινήματος. Η Φιλώ Φ. συζήτησε τα προβλήματα του Δήμου σε καθαριότητα, πρόσβαση των πολιτών σε υπηρεσίες, έλλειψη προσωπικού. Ο Μήτσος Α., συμβασιούχος όμορου Δήμου έθεσε το θέμα των μονιμοποιήσεων των συμβασιούχων εργαζομένων, ενώ η Ελένη Τ. αναφέρθηκε στην ανάγκη για πάλη ενάντια στην υποχρηματοδότηση των κοινωνικών προγραμμάτων των Δήμων.

Η Κατερίνα Θωίδου σχολίασε το γενικό πολιτικό πλαίσιο και έθεσε τα συμπεράσματα από τις εθνικές εκλογές του Ιουλίου, καταδεικνύοντας την σημασία της δεξιάς προσαρμογής της κοινοβουλευτικής αριστεράς στο εκλογικό αποτέλεσμα. Τόνισε πως η ΝΔ έχει θέσει σαν προτεραιότητες τις ιδιωτικοποιήσεις, τις μαζικές απολύσεις συμβασιούχων στους Δήμους, τη διάλυση της δημόσιας Παιδείας, και τη συνέχιση του πλιάτσικου των ιδιωτών στην ενέργεια, τις συγκοινωνίες και τα λιμάνια, ενώ συνεχίζει την επίθεση στους πρόσφυγες με την συγκάλυψη των εγκλημάτων στα σύνορα, γεγονός που πάει χέρι-χέρι με την κανονικοποίηση των φασιστών στη Βουλή.

Παρή Κουτσουδάκη

Προτεραιότητα για το επόμενο διάστημα είναι να οργανωθεί η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και την δολοφονική πολιτική των κλειστών συνόρων και να διεκδικηθεί η δημιουργία συνθηκών ένταξης των προσφύγων και των μεταναστών στις πόλεις. Να κλιμακωθεί η μάχη ενάντια σε όλες τις αντικοινωνικές και αντεργατικές πολιτικές της νέας κυβέρνησης, ενάντια στη διάλυση της δημόσιας Υγείας και Παιδείας, την αποσάθρωση της κοινωνικής πολιτικής για στήριξη των ευάλωτων κοινωνικά πολιτών, ενάντια στην εμπορευματοποίηση των δημόσιων χώρων, τον «εξευγενισμό» του κέντρου της πόλης γύρω από το ΜΕΤΡΟ με OPEN MALL που οδηγούν σε αύξηση των ενοικίων και διώχνουν τους μόνιμους κατοίκους, και ενάντια σε άλλα έργα βιτρίνας, τη στιγμή που δεν υπάρχουν πάρκα και χώροι πρασίνου.

Η Τασούλα Δημητριάδου μίλησε για τα πολλαπλά προβλήματα στο χώρο της Παιδείας. Ανέφερε πως τα σχολικά συγκροτήματα του δήμου αντιμετωπίζουν σοβαρά κτηριακά προβλήματα (ανεπαρκείς αίθουσες, ελλιπής συντήρηση), αλλά και σοβαρά λειτουργικά θέματα που αφορούν στην έλλειψη καθηγητών, δασκάλων και ψυχολόγων. Η «Ανταρσία στην Κοκκινιά» έχει διεκδικήσει και μέσα από τους συλλόγους γονέων και μέσα από τις επιτροπές παιδείας την επίλυση των θεμάτων, και φέρνει τα αιτήματα των συλλόγων γονέων των εκπαιδευτικών και των μαθητών μέσα στο δημοτικό συμβούλιο.

Η συμμετοχή της «Ανταρσίας στην Κοκκινιά» στις δημοτικές εκλογές έρχεται ως συνέχεια της μέχρι τώρα δράσης και έχει σαν στόχο την ενίσχυση της ενωτικής παρέμβασης των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην πόλη της Νίκαιας και του Ρέντη, να δυναμώσει τη μαχητική αντικαπιταλιστική αντιπολίτευση που προβάλλει τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα και οργανώνει τη διεκδίκησή τους, από τα κάτω και ενωτικά.

Ανταρσία στα Χανιά

Ορκίστηκε την Τετάρτη 5 Ιουλίου με πολιτικό όρκο ο Ειρηναίος Μαράκης ως νέος δημοτικός σύμβουλος της «Ανταρσία στα Χανιά». Ο Ειρηναίος Μαράκης, έως τώρα οργανωτικός υπεύθυνος της ΚΕΕΡΦΑ Χανίων, καταλαμβάνει τη θέση του Σεραφεμί Ρίζου. Στην ορκωμοσία παρευρέθηκαν μέλη και φίλοι της δημοτικής κίνησης. Ακολουθεί κείμενό του:

Η Ανταρσία στα Χανιά ιδρύθηκε το 2014 ως μία αριστερή, αντικαπιταλιστική, αγωνιστική δημοτική κίνηση που θα λειτουργεί με δημοκρατικές διαδικασίες, που θα παίρνει τις πρωτοβουλίες που θα συσπειρώνουν και θα ενισχύουν τα κομμάτια που αγωνίζονται, συνδέοντας τις μάχες με τα τοπικά συνδικάτα και τον κόσμο της γειτονιάς και δίνοντάς τους την κατεύθυνση της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Σκοπός μας ήταν και είναι να περάσει μέσα στο Δημοτικό Συμβούλιο η φωνή της αντίστασης, των συνδικάτων, του αντιφασιστικού κινήματος, των συλλόγων και τοπικών επιτροπών που δίνουν τη μάχη κόντρα στις πολιτικές της φτώχειας, της ανεργίας και του ρατσισμού.

Από την υπεράσπιση του λόφου Καστέλι ενάντια στην ξενοδοχοποίηση και της Κατάληψης Ρόζα Νέρα, μέχρι τον αγώνα για τη δωρεάν παραχώρηση του στρατοπέδου Μαρκοπούλου στους Χανιώτες εργαζόμενους και τη δημιουργία χώρου πρασίνου και από την μάχη ενάντια στις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις σε διάφορες δημοτικές υπηρεσίες (Γηροκομείο), η Ανταρσία στα Χανιά διεκδικεί μια πόλη προσβάσιμη σε όλους,

με ανθρώπινες υποδομές και μόνιμο προσωπικό. Αγωνιζόμαστε για ελεύθερους χώρους πρασίνου, ανοιχτούς σε όλους, για δωρεάν δημόσιες συγκοινωνίες και για ελεύθερους χώρους περιπάτου, άθλησης και παιχνιδιού μακριά από εμπορευματικές και ανταποδοτικές λογικές.

Διεκδικήσαμε μαζί με τους συμβασιούχους κοινωφελούς εργασίας τον μόνιμο διορισμό τους. Δώσαμε τις μάχες μέσα κι έξω από το δημοτικό συμβούλιο ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή, πήραμε πρωτοβουλίες για να μην δοθεί δημόσιος χώρος στη Χρυσή Αυγή στις εκλογές του 2019, διαδηλώσαμε υπέρ των προσφύγων για πραγματικά ανοιχτές δομές για τους πρόσφυγες μέσα στον ιστό της πόλης και κατά κάθε απόπειρας για την εμφάνιση των φασιστών στο δρόμο μέχρι την πρόσφατη συντριπτική νίκη κατά των Σπαρτιατών του Κασιδιάρη. Στηρίξαμε με όλες μας τις δυνάμεις το 1ο Pride στην Κρήτη που πραγματοποιήθηκε το 2015 στο Ηράκλειο όπως και το 1ο αυτοοργανωμένο Pride που πραγματοποιήθηκε λίγες μέρες πριν στα Χανιά, αναδείξαμε τα αιτήματα της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας ενάντια σε κάθε ομοφοβική και ρατσιστική προκατάληψη.

Με τον ίδιο τρόπο θα πορευτούμε στη συνέχεια ενάντια στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων, ενάντια σε μια δημοτική αρχή που διεκδικεί μια πόλη για τα εμπορικά συμφέροντα και ενάντια σε κάθε απόπειρα φίμωσης της αντικαπιταλιστικής φωνής (νόμος Βορίδη) στις ερχόμενες δημοτικές εκλογές.

Εκδηλώσεις - Συνελεύσεις

«Κόκκινη Ρωγμή», Νέο Ηράκλειο

Τετάρτη 12 Ιούλη, 8μμ, Βίλα Στέλλα

Ανοιχτή συνέλευση

«Χαλάνδρι ενάντια», Χαλάνδρι

Τετάρτη 12 Ιούλη, 7.30μμ, Παπάγου 7

Συζήτηση και προγραμματισμός δράσης

«Μια Πόλη Ανάποδα», Νέα Σμύρνη

Τετάρτη 12 Ιούλη, 7.30μμ, αίθουσα «Γαλαξία», πλατεία Νέας Σμύρνης - Εκδήλωση

«Μια Πόλη στο Δρόμο», Καλλιθέα

Τετάρτη 12 Ιούλη, 7.30μμ, στο ποτάμι (επικάλυψη Ιλισού), τέρμα Φιλαρέτου - Εκδήλωση

«Ανταρσία στο Λιμάνι», Πειραιάς

Πέμπτη 13 Ιούλη, 7.30μμ, αίθουσα της Β' δημοτικής κοινότητας, Δραγάτσι 1Α - Ανοιχτή συνέλευση

«Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική»

Πέμπτη 13 Ιούλη, 7.30μμ, πλατεία Πρωτομαγιάς (θεατράκι) - Ανοιχτή συζήτηση

«Αριστερή Κίνηση Περιστερίου»

Δευτέρα 17 Ιούλη, 7μμ, θεατράκι ΟΤΕ

Ανοιχτή συνέλευση

Ο τρόπος που μαθαίνουμε για την Αρχαιότητα -και την ιστορία γενικότερα- από το σχολείο, τα ΜΜΕ κλπ, έχει δύο βασικά χαρακτηριστικά. Το ένα είναι ο εθνικισμός. Από την αφήγηση τύπου «οι αρχαίοι μας πρόγονοι έφτιαξαν τη Δημοκρατία, τη Φιλοσοφία, τον Παρθενώνα σε σύγκρουση με Πέρσες κι άλλους λαούς που δεν καταλάβαιναν από αυτά», μέχρι πιο αστείες παραλλαγές «όταν οι πρόγονοί μας χιζάνε παρθενώνες οι άλλοι τρώγανε βελανίδια» κι άλλα τέτοια. Το άλλο είναι η ιστορία από τα πάνω. Ότι η ιστορία γράφτηκε από τους μεγάλους άντρες. Τον Περικλή, τον Μέγα Αλέξανδρο, τον Πλάτωνα κλπ. Στην εισήγησή μου θέλω να βάλω δυο άλλα πράγματα.

Το πρώτο είναι ότι η προγονοπληξία κι ο εθνικισμός είναι καταστροφικά εργαλεία άμα προσπαθήσει με αυτά να καταλάβει κάποιος την Αρχαιότητα και τη διαπολιτισμική της ιστορία. Το δεύτερο είναι η ιστορία από τα κάτω. Τι ρόλο έπαιξαν οι κατώτερες τάξεις στην ιστορική εξέλιξη των αρχαίων χρόνων.

Ξεκινώντας από το πρώτο, ζούμε σε κοινωνίες παγκοσμιοποιημένες. Πόλεις όπως η Αθήνα είναι πολυεθνικές και πολυπολιτισμικές. Φιλοξενούν ανθρώπους από όλα τα μέρη του κόσμου, καταναλώνουμε προϊόντα που έχουν παραχθεί στην Κίνα, στην Αμερική ή οπουδήποτε αλλού, μπορούμε να επικοινωνήσουμε με όλα τα μήκη και πλάτη χάρη στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, το πιο δημοφιλές όνομα στην πολιτεία του Μίτσιγκαν στις ΗΠΑ είναι το Γιάννης χάρη στο παιδί δύο νιγηριανών μεταναστών που ήρθαν κάποια στιγμή στην Ελλάδα κλπ. Υπάρχει μια αίσθηση ότι όλα αυτά είναι πρόσφατα. Ότι είναι μια κατάσταση που έχει διαμορφωθεί τις τελευταίες δεκαετίες. Παλιά ήταν αλλιώς. Πόσο μάλλον στην Αρχαιότητα. Κοινωνίες μικρές, όπου όλοι μιλάγαν την ίδια γλώσσα, είχαν την ίδια ταυτότητα.

Αυτή η εικόνα δεν ισχύει. Χωρίς αυτός ο ισχυρισμός να σημαίνει ότι δεν έχουν υπάρξει τεράστιες αλλαγές στην εξέλιξη της ιστορίας, δεν ισχύει το ότι η πολυπολιτισμικότητα και η πολυεθνικότητα είναι ένα πρόσφατο φαινόμενο. Όπως και τελειώς λάθος είναι ότι οι Έλληνες έκαναν επιτεύγματα μόνοι τους. Το ίδιο το δίπολο Έλληνες-άλλοι πολιτισμοί είναι παραπλανητικό. Ούτε οι Έλληνες ήταν όλοι το ίδιο, ούτε οι «άλλοι» ήταν όλοι το ίδιο. Χρειάζεται να το σπάσουμε για να καταλάβουμε τη μεγάλη πολυπλοκότητα των διαφορετικών αρχών, ανταλλαγών, συγκρούσεων κλπ που λάμβαναν χώρα στην Αρχαιότητα.

Θα μιλήσω για τρεις παράλληλους κόσμους, ας το πούμε έτσι, όχι γεωγραφικά αλλά όπως λέμε «ο κόσμος της μόδας, του αθλητισμού κλπ». Τριών ολόκληρων δικτύων επαφών δηλαδή.

Ο πρώτος κόσμος που χρειάζεται να λάβει κανείς υπ' όψη του είναι αυτός των δικτύων των μετακινήσεων, που ανταλλάσσουν αγαθά, τεχνολογίες κι ανθρώπους-εμπορεύματα, μιλάω για τους δούλους. Μια από τις πιο σημαντικές εξελίξεις είναι ότι στη διάρκεια της πρώτης χιλιετίας π.Χ., αυτά τα δίκτυα και οι άνθρωποι που αποτελούσαν τον κορμό τους άρχισαν να εξαπλώνονται σε όλο το εύρος της Μεσογείου, σε κομμάτι της Ευρώπης και βέβαια στην Ανατολή, φτάνοντας μέχρι το σημερινό Ιράκ και ακόμα παραπέρα. Η επέκταση αυτών των δικτύων σήμαινε ανθρώπους που μετακινούνταν ως έμποροι, τεχνίτες, μισθοφόροι, μετανάστες, πρόσφυγες, δούλοι. Μεγάλο κομμά-

Η δουλεία και η διαπολιτισμική αρχαιότητα

Ο Κώστας Βησσόπουλος στον Μαρξισμό 2023. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

τι αυτών αναζητώντας τη βελτίωση της ζωής τους ή το να ξεφύγουν από πολύ δύσκολες καταστάσεις. Ο καλύτερος τρόπος να δει κανείς την ύπαρξη αυτών των δικτύων είναι τα λιμάνια που βρίσκουμε σε όλη τη Μεσόγειο και που βλέπουμε ανθρώπους από πολλές και διαφορετικές περιοχές να συγκεντρώνονται σε ένα σημείο, να διακινούν αγαθά, να μεταφέρουν γνώση, να αναζητούν εργασία. Να σας δώσω ένα παράδειγμα. Κοντά στη σημερινή Βαρκελώνη υπάρχει ένας οικισμός που ξεκινάει από το 600 πΧ και οι αρχαιολόγοι έχουν ανακαλύψει ένα μολύβδινο έλασμα (δεν είχαν χαρτί τότε) από αυτά που χρησιμοποιούσαν για να στέλνουν γράμματα κλπ.

Ανταλλαγές

Η μία μεριά του ελάσματος έχει ένα συμβόλαιο στα Ελληνικά. Μια αγοραπωλησία μιας βάρκας. Οι δύο που κάνουν την ανταλλαγή είναι Έλληνες αλλά όλοι οι μάρτυρες του συμβολαίου είναι ντόπιοι, Ίβηρες. Το ίδιο έλασμα από την άλλη μεριά έχει ένα γράμμα στα Ετρουσκικά -από τη σημερινή Ιταλία δηλαδή. Βλέπουμε δηλαδή ανθρώπους από πολλά και διαφορετικά μέρη που ζουν όλοι μαζί. Το ίδιο συναντάμε σε πολλά μέρη της Μεσογείου και σε αυτά οι άνθρωποι μεταφέρουν τις παραδόσεις τους, τις θρησκείες τους, την τεχνολογία τους και τα αγαθά τους. Είτε μιλάμε για τον Πειραιά που ήταν ένα τέτοιο πολυπολιτισμικό λιμάνι την εποχή του Περικλή και του Δημοσθένη, είτε μιλάμε για αντίστοιχα στην Ιταλία, στην Αίγυπτο και αλλού.

Ένας δεύτερος κόσμος είναι ο κόσμος των

μιλάμε αντίστοιχα για τους Φοίνικες, τους Ετρούσκους κλπ, αυτό συμβαίνει και πολλές φορές έχουμε σε ένα μέρος ανθρώπους από πολλά και διαφορετικά μέρη που δημιουργούν ο καθένας τη δική του κοινότητα, η μια δίπλα στην άλλη. Τη Νάπολι για παράδειγμα όλοι την ξέρουμε. Πρόκειται για αρχαία Ελληνική αποικία. Αλλά στην ίδια περιοχή, την Καμπανία, βρίσκουμε ταυτόχρονα αποικίες Φοινίκων, Ετρούσκων και λίγο αργότερα και Καμπανών που έρχονται από τα βουνά της Ιταλίας, εγκαθίστανται εκεί, κατακτούν τις ελληνικές αποικίες και γίνονται αυτοί η κυρίαρχη ομάδα.

Μέσα από αυτές τις αποικίες λοιπόν δημιουργούνται μεθοριακές κοινωνίες. Όπου συζητούν άνθρωποι από πολλούς και διαφορετικούς πολιτισμούς. Και μέσα από αυτή τη διαδικασία παράγονται νέου τύπου πολιτισμοί και κοινωνίες. Να φέρω ένα παράδειγμα, στη Μαύρη Θάλασσα, εκεί που είναι σήμερα η Ουκρανία, δημιουργούνται κάποιες αποικίες από Έλληνες, πολύ σύντομα όμως προκύπτουν νέου τύπου κράτη που περιλαμβάνουν τόσο τους άποικους όσο και τις γηγενείς κοινότητες. Μάλιστα η δυναστεία του βασιλείου του Βοσπόρου είχε ονόματα μη ελληνικά. Πρόκειται για υβριδική κοινωνία που συνδυάζει στοιχεία από πολύ διαφορετικούς πολιτισμούς.

Τρίτος κόσμος πολύ σημαντικός είναι αυτός των μεγάλων αυτοκρατοριών που δημιουργούνται εκείνη την εποχή. Αρχικά οι Ασύριοι, αλλά όλοι έχουμε ακουστά την Περσική Αυτοκρατορία. Προφανώς αυτοκρατορία σημαίνει πόλεμοι, κατακτήσεις, υποδούλωση. Ταυτόχρονα σημαίνει και την ανάγκη τους για ανθρώπινο δυναμικό που θα χρησιμεύσει ως στρατιώτες, γραφειοκράτες, ειδικοί. Τη μετακίνηση δηλαδή εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων από τη μια περιοχή στην άλλη προκειμένου να υπηρετήσουν αυτές τις αυτοκρατορίες και τις ανάγκες που δημιουργούνται.

Θα 'χετε ακουστά τη Μάχη του Γρανικού που ο Μ. Αλέξανδρος νίκησε τους Πέρσες. Σήμερα οι ιστορικοί υπολογίζουν ότι υπήρχαν περισσότεροι Έλληνες μισθοφόροι στο στρατό των Περσών από το στρατό του Μ. Αλέξανδρου. Δεκάδες χιλιάδες Έλληνες που ουσιαστικά αναζητούσαν μια καλύτερη τύχη σε αυτοκρατορίες όπως η Περσική. Μετανάστες εργάτες από όλη τη Μεσόγειο έρχονται στην Περσία από πολύ παλιά. Έχουμε στα χέρια μας πήλινες πινακίδες από την περιοχή, που ενώ τα περισσότερα κείμενα είναι στην τοπική γλώσσα, βρίσκουμε αντίστοιχα και στα ελληνικά, από γραφειοκράτες στην Περσέπολη που ήταν Έλληνες. Τα περισσότερα ονόματα αρχαίων Ελλήνων που έχετε ακουστά, κάποια στιγμή στη ζωή τους είχαν βρεθεί στην Περσική Αυτοκρατορία και την είχαν υπηρετήσει. Ο Θεμιστοκλής, ο Μιλτιάδης, ο Ξενοφώντας κλπ.

Τι αποτελέσματα είχαν αυτοί οι τρεις κόσμοι, αυτά τα δίκτυα ανταλλαγών, επαφών, επικοινωνιών. Θα δώσω τρία χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Το πρώτο, η αλφαβητική γραφή. Μέχρι το 1.000 πΧ οι γραφές ήταν είτε ιδεογραφικές (ένα σύμβολο απεικόνιζε μια ολόκληρη έννοια), είτε συλλαβικές. Η ιδέα ότι κάθε γράμμα απεικονίζει ένα φθόγγο ξεκίνησε λίγο πριν το 1.000 πΧ, την υιοθέτησαν οι Φοίνικες ως εθνική γραφή κι από εκεί την πήραν πολλοί άλλοι λαοί, μεταξύ των οποίων και οι Έλληνες. Μέσα από τον κόσμο των δικτύων με την εξάπλωση των ελληνιστικών αποικιών, κουβάλησαν μαζί τους το αλφάβητο των Φοινίκων και άρχισε να

αποικιών. Μιλάμε για μια περίοδο που σε διάφορες αρχαίες κοινωνίες, κόσμος φεύγει από το μέρος που κατάγεται και πάει σε άλλο στήνοντας μια καινούργια αυτόνομη κοινότητα. Δεν είναι η αποικιοκρατία που ξέρουμε στη σύγχρονη εποχή. Οι κοινωνίες που δημιουργούνται είναι αυτόνομες κι όχι κάτω από τον έλεγχο της μητρόπολης. Αλλά είτε μιλάμε για τους Έλληνες που δημιουργούν τέτοιες αποικίες στη Μεσόγειο, τη Μαύρη Θάλασσα, είτε

υιοθετείται από τους Λατίνους, τους Ετρούσκους, τους Ίβηρες κλπ.

Δεύτερο παράδειγμα, το νόμισμα. Πολύτιμα μέταλλα υπήρχαν πολλές χιλιάδες χρόνια πριν και τα χρησιμοποιούσαν για ανταλλαγές. Γύρω στο 600 πΧ, ένα από τα πιο σημαντικά κράτη στη Μικρά Ασία, οι Λυδίοι –θα έχετε ακουστά τον Κροίσο, τον πιο διάσημο βασιλιά της Λυδίας– αποφασίζουν να κάνουν κάτι καινούργιο. Παίρνουν ένα κομμάτι πολύτιμο μέταλλο, πατάνε μια σφραγίδα πάνω κι ορίζουν ότι αυτό είναι πλέον κρατικό νόμισμα με την τάδε αξία, που δεν χρειάζεται να το ζυγίζεις κάθε φορά. Αυτή την καινοτομία την υιοθετούν πολύ σύντομα οι γειτονικές κοινότητες, εξαπλώνεται σε όλη τη Μεσόγειο κι αρχίζουν να την υιοθετούν Φοίνικες, Ρωμαίοι, Ετρούσκοι κλπ.

Τρίτο παράδειγμα, η μνημειακή αρχιτεκτονική και γλυπτική. Δηλαδή γλυπτά μεγάλου μεγέθους και μεγάλα κτίρια. Μέχρι το 700 πΧ οι Έλληνες είχαν μικρά μεταλλικά αγαλματίδια και οι ναοί τους ήταν ένα κτήριο ξύλινο λίγο μεγαλύτερο από σπίτι. Μέσω των διαδικασιών που περιγράψαμε πολλοί Έλληνες επισκέπτονται την Αίγυπτο. Είτε ως μισθοφόροι, είτε ως έμποροι, είτε ακόμα κι ως τουρίστες. Βλέπουν εκεί έναν πολιτισμό που φτιάχνει τεράστια κτίρια όπως τις πυραμίδες και τεράστια αγάλματα. Μέσα από αυτή τη διαδικασία έρχεται η μνημειακή γλυπτική κι αρχιτεκτονική στην Ελλάδα κι από εκεί εξαπλώνεται σε όλη τη Μεσόγειο.

Εφευρέσεις

Τρία παραδείγματα, λοιπόν για τρεις μη Ελληνικές εφευρέσεις που υιοθετούνται από τους Έλληνες και μεταδίδονται σε άλλες κοινωνίες. Όταν φτάνουμε κοντά στο γύρισμα από τον 1ο αιώνα πΧ στον 1ο αιώνα μΧ, αυτού του είδους τα πράγματα έχουν εξαπλωθεί σε όλη τη Μεσόγειο και την Ασία. Είναι Ελληνικά; Είναι Φοινικικά; Είναι λίγο-πολύ το αποτέλεσμα της επαφής των ανθρώπων και των ανταλλαγών ανάμεσα σε πολλούς διαφορετικούς λαούς. Το να βάλει κανείς μια ταμπέλα σε αυτά είναι απλά εθνικιστική ιδεολογία και τίποτα άλλο.

Έρχομαι στο δεύτερο κομμάτι που είναι η ιστορία από τα κάτω. Είναι πολύ χαρακτηριστικό για το πώς διηγούμαστε την ιστορία της Αρχαιότητας, ότι αν ρωτήσω το όνομα ενός μόνο δούλου –όχι μόνο σε εσάς αλλά και σε επαγγελματίες ιστορικούς– πολύ συχνά δεν θα πάρω απάντηση. Η ιστορία της Αρχαιότητας έχει γραφτεί ως ιστορία από τα πάνω και κυρίως ως ιστορία μεγάλων αντρών. Είναι τεράστια δουλειά να ξαναβάλουμε στο επίκεντρο αυτής της ιστορίας τη συνεισφορά και των ιστορικό ρόλο των απλών ανθρώπων.

Θα μιλήσω κυρίως για την Αθήνα γιατί αυτό είναι το πιο γνωστό. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε αναφορικά με την Αρχαία Αθήνα, ότι ο μισός χοντρικά πληθυσμός της δεν ήταν Αθηναίοι πολίτες. Ήταν δούλοι από πολλά και διαφορετικά μέρη και μέτοικοι, μετανάστες ας το πούμε, μόνιμα εγκατεστημένοι στην Αθήνα. Εξίσου χοντρικά ας πούμε ότι το ένα τρίτο ήταν δουλοκτήτες. Η μεγάλη πλειοψηφία ήταν μεροκαματιάρηδες που δούλευαν για να βγάλουν τα προς το ζην. Δεν υπάρχει κανένα πεδίο στην Αρχαία Αθήνα που να μη βρίσκει κανείς δούλους και την εργασία τους. Άλλοι δούλευαν στα σπίτια ως οικιακοί βοηθοί. Άλλοι ως εργάτες γης. Άλλοι στα μεταλλεία. Επίσης δούλοι που λίγο ξεχώριζαν από τους άλλους ελεύθερους μεροκαματιάρηδες, οι οποίοι δού-

λευαν μόνοι τους και περιοδικά ένα μέρος του κέρδους τους το έδιναν στον αφέντη τους. Πιο εντυπωσιακό είναι το γεγονός ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι ήταν δούλοι. Οι αστυνόμοι ήταν δούλοι. Οι κρατικοί λειτουργοί ήταν δούλοι. Θεωρούσαν οι Αθηναίοι ότι έτσι δεν θα γινόταν κατάχρηση εξουσίας από τον δούλο αστυνόμο για παράδειγμα.

Αν πάτε σε ένα αρχαιολογικό μουσείο θα δείτε σίγουρα δυο πράγματα. Τα πολύ ωραία νομίσματα και τα αγγεία που παρήγαγαν οι Αθηναίοι. Κανείς δεν θα σας πει για τον ρόλο των δούλων σε αυτή τη διαδικασία. Δούλοι δούλευαν στα μεταλλεία σε πολύ φρικτές συνθήκες για να φτιαχτούν τα νομίσματα. Αν πάτε ποτέ στο Λαύριο θα δείτε τα λαγούμια στα οποία σέρνονταν οι δούλοι για τεράστιες αποστάσεις προκειμένου να βρουν τη φλέβα του μετάλλου. Μετά δούλοι έπαιρναν το μέταλλο και το δούλευαν στους φούρνους –πέθαιναν από τις αναθυμιάσεις– και δούλοι για να ξεχωρίσουν ποια ήταν καλά για να βγουν σε κυκλοφορία. Χωρίς αυτούς τους δούλους τίποτα δεν θα γινόταν.

Όσον αφορά στα αγγεία, ξέρουμε τα ονόματα αρκετών αγγειογράφων κι αγγειοπλαστών: Σύρος (από τη Συρία), Λυδός (από τη Λυδία), Φρυγός (από τη Φρυγία), Άμασις (αιγυπτιακό όνομα). Τα τυπικά ονόματα δηλαδή που έδιναν οι Αθηναίοι στους ξένους δούλους. Δεν ξέρουμε ακόμα και είναι εντυπωσιακό, το πως αυτοί οι δούλοι που ήταν μη Έλληνες μάλιστα, μάθαιναν όλη την αρχαία μυθολογία, ώστε να μπορούν να την απεικονίσουν πάνω στα αγγεία.

Τελευταίο παράδειγμα, όλοι θα έχετε ακούσει για τη Λατινική λογοτεχνία, τον Οβίδιο, τον Βιργίλιο κλπ. Ποιος την έφτιαξε; Θα περίμενε κανείς ότι η απάντηση είναι οι Ρωμαίοι. Όχι. Η λογοτεχνία φτιάχτηκε από δούλους από την ελληνόφωνη ανατολή. Το πρώτο έργο της λατινικής λογοτεχνίας φτιάχτηκε από τον Λίβιο Ανδρόνικο που μετέφρασε στα λατινικά την Ιλιάδα και την Οδύσσεια. Οι δούλοι έπαιξαν έναν τεράστιο ρόλο όχι μόνο στην καθημερινή εργασία αλλά σε όλες τις πλευρές των αρχαίων πολιτισμών.

Μπαίνω στο τελευταίο μέρος, που είναι η ταξική πάλη και η ταξική σύγκρουση. Όλοι έχετε ακουστά τον Σπάρτακο, πιθανά έχετε δει και τη γνωστή ταινία. Αλλά αφενός οι δούλοι δεν έκαναν απεργίες, αφετέρου οι μεγάλες εξεγέρσεις των δούλων έγιναν σε μια μικρή περίοδο μεταξύ 130 και 70 πΧ, όλες στην Ιταλία. Είναι εύκολο λοιπόν να μείνει κανείς με το συμπέρασμα ότι λίγο πολύ οι δούλοι ήταν ευχαριστημένοι με τη μοίρα τους, ήταν και λίγο ηλίθιοι εφόσον ήταν βάρβαροι, τους έπιναν το αίμα και δεν έλεγαν τίποτα. Αλλά αυτή η εικόνα είναι τελείως λάθος και δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα. Χρειάζεται να δει κανείς όλη τη γκάμα των συνθηκών μέσα στις οποίες αυτοί οι άνθρωποι προσπαθούσαν να αλλάξουν τη μοίρα τους, να γλιτώσουν από τη δουλειά και να δημιουργήσουν διαφορετικές συνθήκες για τον εαυτό τους.

Είλωτες

Να φέρω ένα παράδειγμα από τον Πελοποννησιακό Πόλεμο. Τη σύγκρουση ανάμεσα στους Αθηναίους και τους Σπαρτιάτες μεταξύ 430 πΧ και 404 πΧ. Προφανώς δεν ήταν ένας πόλεμος ανάμεσα σε αφέντες και δούλους. Σίγουρα δεν ήταν ένας πόλεμος για την κατάργηση της δουλείας. Παρ' όλα αυτά όμως η παρουσία των δούλων σε αυτή τη σύγκρουση

Εκδήλωση για τον Δημήτρη Λιβιεράτο

Εκδήλωση στη μνήμη του Δημήτρη Λιβιεράτου οργανώνει το Μαρξιστικό βιβλιοπωλείο για να τιμήσει τον ιστορικό του εργατικού κινήματος, το συγγραφικό έργο του αλλά και τη δράση του. Πενήντα οχτώ χρόνια μετά τα Ιουλιανά του 1965, δεν ξεχνούμε, συνεχίζουμε!

Η εκδήλωση θα γίνει στον κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων στο Θησείο (Ερμού 134), την Παρασκευή 21 Ιούλη στις 7.30μμ. Θα μιλήσουν ο Δημήτρης Κασορίδας από το ΙΝΕ ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ, ο Πέτρος Λινάρδος-Ρυλιμόν από τη συντακτική επιτροπή της εφημερίδας Εποχή και η Μαρία Στύλλου από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω.

έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη της. Οι Αθηναίοι ξεκινούν τον πόλεμο, δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα κι αποφασίζουν να φτιάξουν ένα οχυρό στη Μεσσηνία και με αυτό τον τρόπο να υποκινήσουν τους είλωτες (τους δούλους των Σπαρτιατών) να το σκάσουν, ενδεχομένως και να εξεγερθούν. Μεγάλος αριθμός ειλωτών αρχίζει και το σκάει, οι Σπαρτιάτες φοβούνται ότι θα προκύψει γενικευμένη εξέγερση κι αναγκάζονται λίγο μετά να συνθηκολογήσουν με τους Αθηναίους, υπογράφοντας την Ειρήνη του Νικία που τελείωσε την πρώτη φάση του πολέμου. Ταυτόχρονα οι Σπαρτιάτες υπόσχονται σε χιλιάδες είλωτες ότι αν πολεμήσουν θα κερδίσουν την ελευθερία τους. Μάλιστα οι πιο σημαντικές επιτυχίες των Σπαρτιατών στον πόλεμο ήρθαν από είλωτες που πολέμησαν στον σπαρτιατικό στρατό.

Όσο για τους Αθηναίους, προς το τέλος του πολέμου είναι σε πολύ δύσκολη συνθήκη. Πρέπει να φτιάξουν νέο στόλο, δεν έχουν πλέον δυναμικό. Τι κάνουν; Υπόσχονται μαζικά στους δούλους ότι όσοι πολεμήσουν στο στόλο θα γίνουν Αθηναίοι πολίτες. Χιλιάδες δούλοι εκμεταλλεύτηκαν αυτή την ευκαιρία. Ταυτόχρονα χιλιάδες δούλοι το σκάνε από τα μεταλλεία αναζητώντας καλύτερη τύχη κι αυτό καταστρέφει τη δυνατότητα των Αθηναίων να συνεχίσουν τον πόλεμο γιατί δεν έχουν πλέον πόρους.

Δεν έδρασαν όλοι οι δούλοι με τον ίδιο τρόπο. Άλλοι κινήθηκαν στη μια κατεύθυνση, άλλοι στην άλλη. Αλλά η αυτενέργειά τους έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη του πολέμου.

Τελευταίο παράδειγμα. Συχνά γίνεται λόγος για την Αθηναϊκή Δημοκρατία, τη μεγάλη εφεύρεση των Αρχαίων Ελλήνων κι άρα τι σχέση μπορεί να έχουν οι δούλοι με αυτή. Αθηναϊκή Δημοκρατία σήμαινε δικαιώματα για τους φτωχούς πολίτες. Ότι δεν μπορούσε κανείς να τους κάνει ό,τι ήθελε, ότι υπήρχε μια ας το πούμε υποτυπώδη μορφή κοινωνικού κράτους και φυσικά ότι έπαιρναν μέρος στις αποφάσεις. Κάθε βδομάδα πήγαιναν και ψήφιζαν για το τι θα γίνει. Παρότι σε καμία περίπτωση δεν ενδιέφερε τους Αθηναίους να προστατεύσουν τα συμφέροντα των δούλων, πολύ συχνά το γεγονός ότι οι φτωχοί πολίτες είχαν δικαιώματα κατέληγε να προστατεύει και να δίνει ευκαιρίες και στους δούλους. Έχουμε ένα κείμενο εκείνης της εποχής από έναν συγγραφέα αντιδημοκρατικών πεποιθήσεων που περιγρά-

φει ότι “η κατάσταση στην Αθήνα είναι χάλια. Περπατάς στο δρόμο και είναι διάφοροι κουρελήδες και δεν κάνουν στην άκρη να περάσεις. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά θέλεις να τους κοπανήσεις κιόλας για να κάνουν στην άκρη και δεν μπορείς, γιατί δεν ξέρεις αν ο άλλος είναι δούλος ή όχι. Αν δεν είναι δούλος και είναι Αθηναίος πολίτης θα βρεις το μπελά σου”. Μέσα από τέτοιου τύπου διαδικασίες, όπου φτωχοί πολίτες και δούλοι έκαναν τις ίδιες δουλειές, δίπλα δίπλα, μιλούσαν, αλληλεπιδρούσαν κλπ, αρκετά συχνά αυτοί οι άνθρωποι κατέληγαν να παλεύουν για κοινά πράγματα.

Όταν τελείωσε ο Πελοποννησιακός Πόλεμος επιβλήθηκε στην Αθήνα το καθεστώς των Τριάκοντα Τυράννων, οι οποίοι βρήκαν την ευκαιρία να δολοφονήσουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους, να επιβάλουν μαζικές εξορίες δημοκρατικών Αθηναίων κλπ. Λίγους μήνες μετά, μια μικρή ομάδα νέων δημοκρατικών καταλαμβάνει ένα οχυρό πάνω στην Πάρνηθα και μετά από λίγους μήνες κατεβαίνουν στον Πειραιά στο λιμάνι της Ζέας. Γίνεται μια μεγάλη μάχη, κερδίζουν τους ολιγαρχικούς και γίνεται η αποκατάσταση της Δημοκρατίας. Θα περίμενε κανείς ότι αυτοί οι αντάρτες που κατάφεραν να παλινρθώσουν τη Δημοκρατία θα ήταν Αθηναίοι πολίτες. Κι όμως, μεγάλο κομμάτι των δυνάμεων που πολέμησαν για να ανατρέψουν τους ολιγαρχικούς ήταν ξένοι μετανάστες και δούλοι. Έχουμε τις λίστες που τους ευχαριστούν οι Αθηναίοι και βλέπουμε μπακάληδες, χασάπηδες, μανάβηδες, εργάτες γης, τσαγκάρηδες κλπ.

Δεν γίνεται να μελετάμε την ιστορία της Αρχαιότητας χωρίς να βάζουμε στο κέντρο τις επαφές και τις ανταλλαγές ανάμεσα στους διαφορετικούς πολιτισμούς και την ιστορία των από τα κάτω. Πάντα να το θυμόμαστε αυτό. Η τάξη μας δεν υπάρχει μόνο στο σήμερα. Από την καταβολή των ταξικών κοινωνιών για χιλιάδες χρόνια παλεύει και δίνει μάχες. Συνήθως μας το κρύβουν, αλλά είναι μια καλή ευκαιρία να τα θυμηθούμε και να τα μάθουμε. Γιατί μας δίνει μια καλή εικόνα για το παρελθόν αλλά και γιατί μας δίνει δύναμη για τις μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Κώστας Βλασόπουλος,
ιστορικός, Πανεπιστήμιο Κρήτης

(το κείμενο βασίζεται στην εισήγησή του στον Μαρξισμό 2023)

Το ΝΑΤΟ θέλει την Ουκρανία σαν ένα “ευρωπαϊκό Ισραήλ”

Η απόφαση της κυβέρνησης του Τζο Μπάιντεν να προμηθεύσει την Ουκρανία με βόμβες διασποράς ξεκαθαρίζει τη συζήτηση για τη φύση του πολέμου. Μόνο ένας ανόητος ή ένας απατεώνας μπορεί, τώρα, να αρνηθεί ότι η Ουάσινγκτον διεξάγει πόλεμο δι’ αντιπροσώπων εναντίον της Ρωσίας.

Οι βόμβες διασποράς δεν είναι αμυντικά όπλα. Έχουν σχεδιαστεί για να σκοτώνουν όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Αφήνουν πίσω τους βόμβες που δεν έχουν εκραγεί και σκοτώνουν ή ακρωτηριάζουν αμάχους, ιδίως παιδιά, πολύ καιρό μετά το τέλος του πολέμου.

Η απόφαση για την προμήθειά τους σόκαρε ακόμη και τον ανταποκριτή ασφαλείας του BBC, **Frank Gardner**, συνήθως αξιόπιστο απολογητή του βρετανικού κράτους. Το βασικό σημείο, ωστόσο, δεν είναι απλώς ότι οι βόμβες διασποράς είναι βάρβαρα επιθετικά όπλα. Ο Γκάρντνερ εξηγεί: “Οι Ουκρανοί αντιμετωπίζουν τώρα ένα τρομακτικό έργο στην προσπάθειά τους να εκδιώξουν τους εισβολείς Ρώσους από τις καλά οχυρωμένες αμυντικές τους θέσεις που εκτείνονται κατά μήκος μιας γραμμής μάχης μήκους 1.000 χιλιομέτρων. Ελλείψει αρκετών βλημάτων πυροβολικού, η Ουκρανία ζήτησε από τις ΗΠΑ να ανανεώσουν τις προμήθειές τους σε πυρομαχικά διασποράς για να στοχεύσουν το ρωσικό πεζικό που επανδρώνει όλα αυτά τα αμυντικά χαρακώματα”.

Δηλαδή, οι ΗΠΑ εξοπλίζουν την Ουκρανία για να απωθήσει τις ρωσικές δυνάμεις και να ανακαταλάβει εδάφη, ενδεχομένως συμπεριλα-

βανομένης της Κριμαίας. Όσο πιο επιτυχημένη είναι αυτή η επίθεση, τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος ο **Βλαντιμίρ Πούτιν**, ο οποίος έχει αποδυναμωθεί σοβαρά από το αποτυχημένο πραξικόπημα του **Πριγκόζιν**, να αποφασίσει να καταφύγει στα πυρηνικά όπλα.

Πυρηνικά όπλα

Είναι αλήθεια ότι η κινεζική κυβέρνηση έχει ενημερώσει ότι ο πρόεδρος **Σι Τζινπίνγκ** προειδοποίησε τον Πούτιν να μην χρησιμοποιήσει πυρηνικά όπλα όταν επισκέφθηκε τη Μόσχα τον Μάρτιο. Δεδομένου ότι η Ρωσία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την Κίνα για την παράκαμψη των δυτικών κυρώσεων, αυτό βάζει φρένο στην πυρηνική απειλή. Αλλά μόνο μέχρι ενός σημείου. Δεν ξέρουμε πώς μπορεί να αντιδράσει ο ηγέτης ενός κράτους, που διαθέτει πυρηνικά, αν απειλείται η πολιτική και η προσωπική του επιβίωση.

Αλλά ο Μπάιντεν δεν θα δώσει στον Ουκρανό πρόεδρο **Ζελένσκι** όλα όσα θέλει. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Γερμανία διαφωνούν με τις απαιτήσεις που προβάλλουν οι ρωσοφοβικές κυβερνήσεις της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, προκειμένου το ΝΑΤΟ να δεσμευτεί να δεχτεί την Ουκρανία στη Σύνοδο κορυφής της Συμμαχίας στο Βίλνιους της Λιθουανίας αυτή την εβδομάδα.

Η Ουάσινγκτον και το Βερολίνο είναι επιφυλακτικοί ως προς τη διαιώνιση των εχθροπραξιών με τη Ρωσία. Οι ΗΠΑ, η Βρετανία, η Γερμανία και η Γαλλία, οι μεγαλύτερες στρατιωτικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ, καταρτίζουν ένα πακέτο δεσμεύσεων προς την Ουκρανία που υπολείπεται

της πλήρους ένταξης. Σύμφωνα με τους *Financial Times*, «ορισμένοι αξιωματούχοι έχουν παρουσιάσει αυτές τις δεσμεύσεις ως ένα “ισραηλινό μοντέλο” παρόμοιο με την ανοιχτή στρατιωτική υποστήριξη που παρέχει η Ουάσινγκτον στο κράτος του Ισραήλ. Οι ΗΠΑ δεσμεύονται σήμερα να διασφαλίσουν ότι το Ισραήλ θα έχει ένα “ποιοτικό στρατιωτικό πλεονέκτημα” στη Μέση Ανατολή και υπογράφουν «μνημόνια κατανόησης» κάθε 10 χρόνια. Οι αξιωματούχοι οραματίζονται ότι η Ουκρανία θα μπορούσε να έχει κάτι παρόμοιο, θέτοντας την άμυνα της χώρας σε κατάλληλη βάση».

Ο ίδιος ο **Ζελένσκι** δήλωσε, τον Απρίλιο του 2022: «Θα γίνουμε σίγουρα ένα “μεγάλο Ισραήλ” με το δικό του πρόσωπο. Δεν θα μας εκπλήξει το γεγονός ότι θα έχουμε εκπροσώπους των Ενόπλων Δυνάμεων ή της Εθνοφρουράς σε όλα τα ιδρύματα, σούπερ μάρκετ, κινηματογράφους, παντού θα υπάρχουν άνθρωποι με όπλα. Είμαι βέβαιος ότι το θέμα της ασφάλειάς μας θα είναι το νούμερο ένα στα επόμενα δέκα χρόνια».

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο **Ζελένσκι** θα ήθελε να έχει και την ένταξη στο ΝΑΤΟ και στρατιωτική βοήθεια από τις ΗΠΑ σε κλίμακα Ισραήλ, αλλά, αν η Ουάσινγκτον και το Βερολίνο αρνηθούν, δεν έχει πού αλλού να πάει. Ο Μπάιντεν θέλει να συνεχίσει να πιέζει τον Πούτιν αποφεύγοντας παράλληλα έναν ευρύτερο πόλεμο. Όμως, προμηθεύοντας βόμβες διασποράς στην Ουκρανία, έγειρε την πλάστιγγα προς έναν ευρύτερο πόλεμο.

Άλεξ Καλλίνκος

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ-ΕΡΝΤΟΓΑΝ “Αποκλιμάκωση” έντασης με κλιμάκωση εξοπλισμών

Την Τρίτη 11 Ιουλίου, την ημέρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, ξεκίνησε, στο Βίλνιους της Λιθουανίας, η σύνοδος κορυφής του ΝΑΤΟ. Αν και η ατζέντα της Συνόδου περιστρέφεται γύρω από την κλιμάκωση του πολέμου στην Ουκρανία και στην ένταξη της Σουηδίας, το “ελληνικό ενδιαφέρον” επικεντρώνεται στην συνάντηση Μητσοτάκη - Ερντογάν, πρώτη από τον Σεπτέμβριο του 2019.

Σύμφωνα με την “γραμμή” που δίνει η κυβέρνηση στα ΜΜΕ, διαβάσαμε στην Καθημερινή: “Στο επιτελείο του κ. Μητσοτάκη υπάρχει πεποίθηση ότι η τρέχουσα συγκυρία είναι ουσιωδώς διαφορετική από τη συνάντηση που είχε γίνει τον Σεπτέμβριο του 2019... Στην Αθήνα επικρατεί μεν αισιοδοξία για την προοπτική θεμελίωσης των διαύλων επικοινωνίας με την Αγκυρα, η οποία πηγάζει κατά κύριο λόγο από την τακτική αποχής από τις εντάσεις στο πεδίο που ακολουθεί η Τουρκία μετά τον καταστροφικό σεισμό της 6ης Φεβρουαρίου, δεν τρέφουν δε ψευδαισθήσεις για το πόσο μπορεί να έχουν αλλάξει οι βλέψεις της Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο, όπου άλλωστε εδράζονται τα πιο σοβαρά προβλήματα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις...”.

Πίσω από τα “εθνικά αφηγήματα” της «μόνιμα επιτιθέμενης Τουρκίας» και της «αμυνόμενης Ελλάδας», Ελλάδα και Τουρκία ανταγωνίζονται για το ποιά θα πάρει όλο και περισσότερα ανταλλάγματα για την συμμετοχή τους στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ. Ο **Μπάιντεν**, σε συνέντευξη του στο CNN, δήλωσε ότι «η Τουρκία αναζητά τον εκσυγχρονισμό των αεροσκαφών F-16 και ο Μητσοτάκης στην Ελλάδα αναζητά επίσης κάποια βοήθεια. Άρα λοιπόν, αυτό που προσπαθώ να κάνω ειλικρινά είναι να πετύχω μια συνεργασία, στην οποία ενισχύουμε το ΝΑΤΟ όσον αφορά την στρατιωτική ικανότητα τόσο της Ελλάδας όσο και της Τουρκίας ώστε να επιτρέψουμε στη Σουηδία να ενταχθεί στη Συμμαχία».

«Προμήθεια F-35»

Η “κάποια βοήθεια” που “αναζητά” η Ελλάδα είναι, σύμφωνα με την “Κ”, “η επιστολή αποδοχής του ελληνικού αιτήματος για προμήθεια F-35 από τις ΗΠΑ (Letter of Acceptance), γεγονός που θα λειτουργήσει ως σημείο έναρξης για τις διαπραγματεύσεις μεταξύ των δύο πλευρών για το θέμα”.

Αυτό το κυνήγι των “ανταλλαγμάτων” είναι που κλιμακώνει και τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Από τον έλεγχο και την εκμετάλλευση των ΑΟΖ και των “δρόμων της ενέργειας” μέχρι την τουριστική βιομηχανία. Μία εργατική οικογένεια θέλει δύο μισθούς για να πάει μία βδομάδα διακοπές σε κάποιο νησί του Αιγαίου αλλά τα ΜΜΕ έχουν αναδείξει ως πρόβλημα τη τουρκική τουριστική καμπάνια «TurkAegean».

Δεν πρέπει να έχουμε καμία αμφιβολία ότι από αυτό τον ανταγωνισμό οι μόνοι που βγαίνουν κερδισμένοι είναι οι “από πάνω”, από τις πολυεθνικές της ενέργειας και τους εφοπλιστές μέχρι τους βιομήχανους και τους μεγαλοενοδόχους της κάθε πλευράς του Αιγαίου. Και αυτό τον ανταγωνισμό τον πληρώνουμε εμείς, οι “από κάτω”, όχι μόνο με την απειλή θερμών επεισοδίων και πολέμων, αλλά και με την τεράστια σπατάλη των εξοπλισμών σε βάρος της υγείας, της παιδείας, των μισθών, των κοινωνικών υπηρεσιών. Πόσες ανθρώπινες ζωές θα είχαν σωθεί αν αντί για F-35 και F-16 είχαμε περισσότερα νοσοκομεία, ΜΕΘ, ασθενοφόρα, ασφαλείς κατασκευές σπιτιών.

Η ειρήνη στην περιοχή δεν θα έρθει από τους «διαύλους επικοινωνίας» Μητσοτάκη - Ερντογάν αλλά από τους “διαύλους επικοινωνίας” των εργατικών τάξεων, και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, βάζοντας μπροστά τα ταξικά και όχι τα «εθνικά» συμφέροντα.

Γι’ αυτό, η αριστερά στην Ελλάδα πρέπει να αναδείξει και να οργανώσει τη μάχη ενάντια στα σχέδια και στις επιδιώξεις της κυβέρνησης της ΝΔ και της αστικής «μας» τάξης, σ’ αυτό τον ανταγωνισμό, και όχι να την κατηγορεί για “οδυνηρό συμβιβασμό”, όπως κάνει η πρόσφατη ανακοίνωση του ΚΚΕ. Να πρωτοστατήσει για το σταμάτημα και την απεμπλοκή της Ελλάδας από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία, για το διώξιμο των βάσεων και του ΝΑΤΟ.

Γιώργος Ράγκος